

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΚΟΜ(93) 342 τελικό -C0D 463

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1993

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

σελ(δα

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ	1
---------------------------------	----------

ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ.....	87
---	-----------

ΤΙΤΛΟΣ Ι	ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
-----------------	--------------------------

Άρθρο 1	Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα 96
Άρθρο 2	Κοινοτικό Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων 96

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ	ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
------------------	--

Τμήμα 1:	Προϋποθέσεις προστασίας	
Άρθρο 3	Ορισμοί	97
Άρθρο 4	Γενικοί όροι προστασίας	97
Άρθρο 5	Καινοτομία	98
Άρθρο 6	Ατομικότητα	98
Άρθρο 7	Κρίσιμη ημερομηνία	99
Άρθρο 8	Μη βλαπτικές αποκαλύψεις	99
Άρθρο 9	Τεχνικά σχέδια και υποδείγματα που δεν είναι αυθαίρετα και σχέδια και υποδείγματα συνδετικών στοιχείων	100
Άρθρο 10	Σχέδια και υποδείγματα που αντ(κείνται στη δημόσια τάξη.....	100
Τμήμα 2:	Εκταση και έναρξη της προστασίας	
Άρθρο 11	Εκταση της προστασίας.....	101
Άρθρο 12	Εναρξη και διάρκεια προστασίας του μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.....	101
Άρθρο 13	Εναρξη και διάρκεια προστασίας του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.....	101

Τμήμα 3:	Δικαιούχοι κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος	
Άρθρο 14	Δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.....	102
Άρθρο 15	Πλείονες σχεδιαστές	102
Άρθρο 16	Διεκδίκηση του δικαιώματος σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.....	103
Άρθρο 17	Συνέπειες της απόφασης περί του δικαιούχου σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα	104
Άρθρο 18	Τεκμήριο υπέρ του προσώπου που αναφέρεται στην καταχώρηση	104
Άρθρο 19	Ειδικά δικαιώματα του δημιουργού.....	105
Τμήμα 4:	Αποτελέσματα του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος	
Άρθρο 20	Δικαιώματα που παρέχει το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.....	105
Άρθρο 21	Δικαιώματα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.....	106
Άρθρο 22	Περιορισμός των δικαιωμάτων που παρέχει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.....	106
Άρθρο 23	Χρήση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στο πλαίσιο επισκευής	107
Άρθρο 24	Ανάλωση	107
Άρθρο 25	Δικαιώματα λόγω προγενέστερης χρήσης σε σχέση με καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα	108
Τμήμα 5:	Ακυρότητα	
Άρθρο 26	Κήρυξη ακυρότητας	108
Άρθρο 27	Λόγοι ακυρότητας	109
Άρθρο 28	Αποτελέσματα ακύρωσης	110

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 29	Εξομοίωση των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με εθνικά σχέδια και υποδείγματα.....111
Άρθρο 30	Μεταβίβαση 112
Άρθρο 31	Εμπράγματα δικαιώματα επί καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος 112
Άρθρο 32	Κατάσχεση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.....113
Άρθρο 33	Πτωχευτική ή άλλη ανάλογη διαδικασία 113
Άρθρο 34	Αδεια εκμετάλλευσης 114
Άρθρο 35	Αποτελέσματα έναντι τρίτων 115
Άρθρο 36	Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ως αντικειμένου κυριότητας 116

ΤΙΤΛΟΣ ΙV Η ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Τμήμα 1:	Κατάθεση των αιτήσεων και σχετικές προϋποθέσεις
Άρθρο 37	Κατάθεση των αιτήσεων 117
Άρθρο 38	Διεκπεραίωση της αίτησης 117
Άρθρο 39	Προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση 118
Άρθρο 40	Πολλαπλές αιτήσεις 119
Άρθρο 41	Ημερομηνία κατάθεσης 120
Άρθρο 42	Ταξινόμηση 120
Τμήμα 2:	Προτεραιότητα
Άρθρο 43	Δικαίωμα προτεραιότητας 121
Άρθρο 44	Διεκδίκηση προτεραιότητας 122
Άρθρο 45	Αποτελέσματα του δικαιώματος προτεραιότητας 122
Άρθρο 46	Ισοδυναμία της κοινοτικής κατάθεσης με εθνική κατάθεση αίτησης.....123
Άρθρο 47	Προτεραιότητα βασιζόμενη σε έκθεση.....123

ΤΙΤΛΟΣ V	Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ
Άρθρο 48	Εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων 124
Άρθρο 49	Ελαττώματα 124
Άρθρο 50	Καταχώρηση 125
Άρθρο 51	Δημοσίευση 125
Άρθρο 52	Αναστολή της δημοσίευσης 126
ΤΙΤΛΟΣ VI	ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ
Άρθρο 53	Διάρκεια προστασίας 128
Άρθρο 54	Παράταση 128
ΤΙΤΛΟΣ VII	ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ
Άρθρο 55	Παράτηση 129
Άρθρο 56	Αίτηση ακύρωσης 129
Άρθρο 57	Εξέταση της αίτησης 130
Άρθρο 58	Συμμετοχή του εικαζόμενου προσβολέα, της Επιτροπής και των κρατών μελών στη διαδικασία.....131
ΤΙΤΛΟΣ VIII	ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
Άρθρο 59	Αποφάσεις που υπόκεινται σε προσφυγή 132
Άρθρο 60	Πρόσωπα νομιμοποιούμενα να ασκήσουν προσφυγή και να συμμετάσχουν στη διαδικασία 132
Άρθρο 61	Προθεσμία και τύπος της προσφυγής 132
Άρθρο 62	Προδικαστική αναθεώρηση 133
Άρθρο 63	Εξέταση της προσφυγής 133
Άρθρο 64	Αποφάσεις επί προσφυγών 133
Άρθρο 65	Προσφυγές ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.....134

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
Τμήμα 1:	Γενικές διατάξεις
Άρθρο 66	Αιτιολόγηση των αποφάσεων 135
Άρθρο 67	Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών από το Γραφείο 135
Άρθρο 68	Προφορική διαδικασία 135
Άρθρο 69	Αποδεικτική διαδικασία 136
Άρθρο 70	Κοινοποίηση 136
Άρθρο 71	Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (Restitutio in integrum) 137
Άρθρο 72	Αναφορά στις γενικές αρχές 138
Άρθρο 73	Παραγραφή των οικονομικών υποχρεώσεων 139
Τμήμα 2:	Εξόδα
Άρθρο 74	Κατανομή των εξόδων 139
Άρθρο 75	Εκτέλεση των αποφάσεων για τον καθορισμό των εξόδων 141
Τμήμα 3:	Ενημέρωση του κοινού και των αρχών των κρατών μελών
Άρθρο 76	Μητρώο 141
Άρθρο 77	Περιοδικές εκδόσεις 142
Άρθρο 78	Μελέτη των φακέλων 142
Άρθρο 79	Διοικητική και νομική συνεργασία 143
Άρθρο 80	Ανταλλαγή εκδόσεων 143
Τμήμα 4:	Εκπροσώπηση
Άρθρο 81	Γενικές αρχές εκπροσώπησης 144
Άρθρο 82	Ειδικοί πληρεξούσιοι 145
ΤΙΤΛΟΣ Χ	ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ
Τμήμα 1:	Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση
Άρθρο 83	Εφαρμογή της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση.....147

Τμήμα 2:	Διαφορές σχετικά με προσβολές και με το κύρος των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων	
Άρθρο 84	Δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων	148
Άρθρο 85	Αρμοδιότητα σε υποθέσεις προσβολών και κύρους	149
Άρθρο 86	Διεθνής δικαιοδοσία	150
Άρθρο 87	Εκταση αρμοδιότητας σε περίπτωση προσβολών	151
Άρθρο 88	Αγωγή ή ανταγωγή ακυρώσεως κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος.....	151
Άρθρο 89	Τεκμήριο εγκυρότητας - Ένσταση επί της ουσίας	152
Άρθρο 90	Αποφάσεις περί του κύρους	152
Άρθρο 91	Συνέπειες της απόφασης περί ακυρώσεως	154
Άρθρο 92	Εφαρμοστέο δίκαιο	154
Άρθρο 93	Κυρώσεις σε περίπτωση αγωγών για προσβολή	155
Άρθρο 94	Ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα	156
Άρθρο 95	Ειδικοί κανόνες περί συνάφειας	157
Άρθρο 96	Δικαιοδοσία των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων - Ανάιρεση	158
Τμήμα 3:	Άλλες διαφορές σχετικά με τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα	
Άρθρο 97	Συμπληρωματικές διατάξεις περί δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων πλην των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων	158
Άρθρο 98	Υποχρέωση του εθνικού δικαστηρίου	159
ΤΙΤΛΟΣ XI	ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ	
Άρθρο 99	Παράλληλες αγωγές αφορώσες κοινοτικά και εθνικά σχέδια και υποδείγματα.....	160
Άρθρο 100	Σχέση με άλλες μορφές προστασίας βάσει του εθνικού δικαίου	161

ΤΙΤΛΟΣ ΧΙΙ	ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ
Τμήμα 1:	Γενικές διατάξεις
Άρθρο 101	Νομικό καθεστώς 162
Άρθρο 102	Διοικητικές υπηρεσίες 162
Άρθρο 103	Προσωπικό 163
Άρθρο 104	Προνόμια και ασυλίες 163
Άρθρο 105	Ευθύνη 163
Άρθρο 106	Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου 164
Τμήμα 2:	Διεύθυνση του Γραφείου
Άρθρο 107	Αρμοδιότητες του προέδρου 164
Άρθρο 108	Διορισμός ανωτέρων υπαλλήλων 165
Τμήμα 3:	Διοικητικό Συμβούλιο
Άρθρο 109	Εύσταση και Αρμοδιότητες 166
Άρθρο 110	Σύνθεση 167
Άρθρο 111	Προεδρία 167
Άρθρο 112	Συνεδριάσεις 167
Τμήμα 4:	Εφαρμογή των διαδικασιών
Άρθρο 113	Αρμοδιότητα 168
Άρθρο 114	Τμήμα εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων 169
Άρθρο 115	Τμήμα διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων 169
Άρθρο 116	Ακυρωτικά τμήματα 169
Άρθρο 117	Συμβούλια προσφυγών 170
Άρθρο 118	Ανεξαρτησία των μελών των συμβουλίων προσφυγών 170
Άρθρο 119	Αποκλεισμός και Εξαίρεση 171
Άρθρο 120	Διορισμός μελών των ακυρωτικών τμημάτων και των συμβουλίων προσφυγών για μεταβατική περίοδο 172
Τμήμα 5:	Δημοσιονομικές διατάξεις
Άρθρο 121	Πρόυπολογισμός 173
Άρθρο 122	Τέλη 174

ΤΙΤΛΟΣ XIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 123	Επίσημες γλώσσες 175
Άρθρο 124	Κοινοτικές εκτελεστικές διατάξεις 175
Άρθρο 125	Σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών 175
Άρθρο 126	Σύσταση επιτροπής και διαδικασία για την θέσπιση των εκτελεστικών κανονισμών.....176
Άρθρο 127	Κανονισμός για τα τέλη 177
Άρθρο 128	Εναρξη ισχύος 178

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ : ΓΕΝΙΚΑ

1. Εισαγωγή

- 1.1 Ο παρών κανονισμός έχει σαν σκοπό τη θέσπιση ενός κοινοτικού συστήματος νομικής προστασίας των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων.
- 1.2 Η νομική προστασία των σχεδίων υποδειγμάτων βασίζεται σήμερα στην καταχώρηση. Η προστασία των σχεδίων υποδειγμάτων γίνεται σε εθνικό επίπεδο με εξαίρεση τις χώρες Benelux όπου από το 1975 έχει τεθεί σε ισχύ ένα περιφερειακό σύστημα προστασίας των σχεδίων υποδειγμάτων. Η προστασία χορηγείται κατόπιν αιτήσεως μεμονωμένα για κάθε κράτος. Οι έννομες συνέπειες της προστασίας περιορίζονται στο έδαφος του κράτους στο οποίο αυτή χορηγήθηκε.
- 1.3 Είναι αναπόφευκτες οι συγκρούσεις που οδηγούν στη δημιουργία εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών. Ένα σχέδιο και υπόδειγμα, το οποίο συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις προστασίας σε ένα κράτος μέλος ενδέχεται να μην πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας σε ένα άλλο κράτος μέλος. Αν επιχειρείται, προϊόντα που παρήχθησαν νομίμως από ένα ανταγωνιστή σε χώρα όπου δεν υφίσταται προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων, να διατεθούν στο εμπόριο σε χώρα όπου ισχύει τέτοια προστασία, η είσοδος στο κράτος αυτό μπορεί να απαγορευθεί βάσει της διατάξεως του άρθρου 36 ΕΟΚ. Ομοίως, λόγω του αυστηρά εθνικού χαρακτήρα της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων το ίδιο σχέδιο και υπόδειγμα μπορεί σε διαφορετικά κράτη μέλη να καταχωρηθεί από διαφορετικούς δικαιούχους. Ένας δικαιούχος σε μία χώρα μπορεί δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 36 ΕΟΚ να απαγορεύσει την εισαγωγή στο κράτος αυτό προϊόντων τα οποία θίγουν τα δικαιώματά του ακόμη και αν το σχέδιο και υπόδειγμα που έχει ενσωματωθεί στα προϊόντα σε ένα άλλο κράτος μέλος έχει καταχωρηθεί από άλλο δικαιούχο.

- 1.4 Η σημασία των δικαιωμάτων επί σχεδίων και υποδειγμάτων αυξήθηκε κατά την περασμένη δεκαετία διότι το σχέδιο και υπόδειγμα προσέλαβε αξία. Οι καταναλωτές επιζητούν προϊόντα όχι μόνο λόγω της λειτουργίας που εκπληρώνουν αλλά και, ή μάλλον ακόμη περισσότερο, λόγω του design τους. Τα είδη των προϊόντων στα οποία ενσωματώνονται σχέδια και υποδείγματα δύσκολα μπορούν να απαριθμηθούν. Είναι εξαιρετικά ευρύ το φάσμα των των προϊόντων "design", από είδη τέχνης και κοσμήματα μέχρι πολύπλοκα μηχανήματα, εργαλεία, ηλεκτρονικές ή οικιακές συσκευές, αυτοκίνητα, θαλάσσια σκάφη, επίπλα και εξοπλισμό γραφείου, είδη αθλητισμού, είδη μόδας, ενδύσεως και οικιακού εξοπλισμού, για να αναφερθούν μερικά μόνο παραδείγματα από τους τομείς δραστηριοτήτων των τυπικών σύγχρονων βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Για το λόγο αυτό τεχνητά εμπόδια στο εμπόριο έχουν επιπτώσεις στο εμπόριο των περισσότερων αγαθών και επομένως δεν συμβιβάζονται με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 1.5 Για να μπορούν τα προϊόντα που ενσωματώνουν σχέδιο και υπόδειγμα να κυκλοφορούν ελεύθερα σε μία εσωτερική αγορά χρειάζεται σύστημα προστασίας σε κοινοτικό επίπεδο. Ένα σύστημα προστασίας σε κοινοτικό επίπεδο δεν μπορεί να αντικατασταθεί με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών. Ακόμη και τα συστήματα εθνικής προστασίας με ενιαίο χαρακτήρα δεν θα ανταποκρίνονταν στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς εφόσον η προστασία θα τελείωνε στα σύνορα του κράτους στο οποίο έχει αποκτηθεί. Έτσι παρά την προσέγγιση των νομοθεσιών θα ήταν υπαρκτός ο κίνδυνος συγκρούσεως δικαιωμάτων σε άλλα κράτη μέλη.
- 1.6 Μία προσπάθεια για θέσπιση κοινοτικού συστήματος προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων μπορεί να λάβει χώρα μόνο σε κοινοτικό επίπεδο και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντικατασταθεί από ενέργειες των κρατών μελών μέσα στην επικράτειά τους. Ένα σύστημα υπερεθνικής προστασίας μπορεί να εγκαθιδρυθεί μόνο με υπερεθνικές ενέργειες. Το νομικό μέσο που προβλέπεται για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο είναι ο κανονισμός.

1.7 Για το λόγο αυτό ο κανονισμός είναι σύμφωνος με την αρχή της επικουρικότητας. Η Κοινότητα είναι υποχρεωμένη να νομοθετήσει διότι η υπό κρίση νομοθεσία πρέπει απαραιτήτως να πετύχει τους στόχους της εσωτερικής αγοράς και η αναγκαία νομοθεσία για το σκοπό αυτό δεν μπορεί να θεσπιστεί σε επίπεδο κρατών μελών αλλά μόνο σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Η νομική βάση

2.1 Η πρόταση κανονισμού επιδιώκει ως προς τα βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα και τα προϊόντα που ενσωματώνουν βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα ανάλογους στόχους με εκείνους που επιδιώκουν άλλες κοινοτικές πρωτοβουλίες στον τομέα του δικαίου της πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας: συγκεκριμένα την εγκαθίδρυση και λειτουργία κοινής αγοράς σε προϊόντα design και επομένως την ελεύθερη κυκλοφορία τους, ανόθευτο ανταγωνισμό των σχετικών προϊόντων και την κατάλληλη προστασία αυτής της μορφής βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας. (Άρθρο 2, άρθρο 3, στοιχείο (α) και (στ), και άρθρο 36 της συνθήκης ΕΟΚ).

2.2 Το άρθρο 8α της συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει ότι η Κοινότητα οφείλει να εκδίδει μέτρα, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, δηλαδή το άρθρο 100α, με σκοπό την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς που περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών όπως των προϊόντων design. Το άρθρο 100α ΕΟΚ εξουσιοδοτεί την Κοινότητα προκειμένου να πετύχει τους στόχους της εσωτερικής αγοράς να εκδίδει τα απαραίτητα "μέτρα" προσέγγισης. Μέτρα είναι ο όρος για κάθε είδους νομικό μέσο. Έτσι η έκφραση "να εκδίδει μέτρα" σημαίνει τη θέσπιση όλων των κατάλληλων νομικών διατάξεων. Για τους σκοπούς του άρθρου 100α κατάλληλες διατάξεις είναι οι διατάξεις που επιδιώκουν τους εκτιθέμενους στο άρθρο 8α στόχους και οι οποίες για το λόγο αυτό έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η επιλογή των μέσων εξαρτάται από το πόσο κατάλληλα και αναγκαία είναι για την επίτευξη του στόχου.

- 2.3 Ο επιδιωκόμενος με το μέτρο σκοπός είναι η δημιουργία ενός δικαιώματος κοινοτικής διάστασης που θα αρχίζει να ισχύει και θα λήγει την ίδια στιγμή σε όλη την Κοινότητα και θα παρέχει στο δικαιούχο του ενιαίο δικαίωμα. Αυτός ο σκοπός δεν μπορεί να επιτευχθεί με μία οδηγία. Η προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών μπορεί να επιτευχθεί με μία οδηγία που θα θεσπίζει νομοθεσία για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων υπό τις αυτές προϋποθέσεις, για ενιαία χρονική περίοδο και το με το ίδιο πεδίο και περιεχόμενο προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας. Μία οδηγία όμως δεν μπορεί να αντικαταστήσει με ένα και μόνο δικαίωμα που θα ισχύει σε όλη την Κοινότητα τα διαφορετικά εθνικά συστήματα προστασίας με την αποκλειστική εδαφική εφαρμογή τους, που επιβάλλουν στους χρήστες το βάρος πολλαπλών καταχωρήσεων, την καταβολή διαφορετικών τελών σε διαφορετικά κράτη μέλη και την παρακολούθηση δικαιωμάτων σε διαφορετικά κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητος ένας κανονισμός. Από αυτά που διαπιστώνονται στην εισαγωγή έπεται ότι η παρούσα κατάσταση, όπου η προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων έχει εθνικό χαρακτήρα και είναι περιορισμένη στα δικαιοδοτικά πλαίσια μέσα στα οποία έχει χορηγηθεί, δημιουργεί εμπόδια στο διακρατικό εμπόριο. Αν δεν εισαχθεί ένα δικαίωμα κοινοτικής διάστασης θα διαιωνισθεί η χρήση του άρθρου 36 ως νόμιμης άμυνας για τη διατήρηση των περιορισμών των εισαγωγών προϊόντων και επομένως η προτεινόμενη πράξη είναι απαραίτητη για να επιτευχθούν οι στόχοι όσον αφορά την εσωτερική αγορά.
- 2.4 Η εναρμόνιση κατά την έννοια του άρθρου 100α δεν περιορίζεται σε τροποποίηση του εθνικού δικαίου, αλλά καλύπτει και συμπληρωματικές εθνικές διατάξεις ή την αντικατάσταση εθνικών διατάξεων. Η δημιουργία κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος συμπληρώνει τις εθνικές διατάξεις για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων και κατά συνέπεια μπορεί να θεωρηθεί ως "προσέγγιση" του δικαίου των κρατών μελών στον τομέα αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 100α της Συνθήκης ΕΟΚ.

2.5 Το Γραφείο που ιδρύεται σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού για λόγους οικονομίας θα έχει διοικητικές δομές από κοινού με το Κοινοτικό Γραφείο Εμπορικών Σημάτων που έχει δημιουργηθεί στα πλαίσια του κανονισμού για το κοινοτικό εμπορικό σήμα ο οποίος θα εκδοθεί πριν από την τελική ψήφιση του παρόντος κανονισμού.

3. Η σημασία της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων για την Κοινότητα

3.1 Πρόσφορη προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων προσαρμοσμένη στην οικονομία έχει υπερτάτη σημασία για την Κοινότητα, τα κράτη μέλη της και τις επιχειρήσεις ιδίως τις μικρομεσαίες.

3.2 Με τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου οι καταναλωτές γίνονται όλο και πιο απαιτητικοί όσον αφορά την ποιότητα των σχεδίων και υποδειγμάτων υποδαυλίζοντας έτσι ανάπτυξη που έχει ως αποτέλεσμα τα σχέδια και υποδείγματα να καταστούν ένα εξαιρετικά σημαντικό μέσο προώθησης των προϊόντων στην αγορά. Σε πολλούς τομείς της βιομηχανίας οι επιχειρήσεις ανταγωνίζονται μεταξύ τους κυρίως ως προς τα σχέδια και υποδείγματα. Η οικονομική δραστηριότητα θα νεκρωνόταν σε ορισμένους τομείς της βιομηχανίας αν οι επιχειρήσεις δεν ήσαν ικανές να υποκινήσουν τη ζήτηση για τα προϊόντα τους μέσω νέων σχεδίων και υποδειγμάτων. Σε πολλές περιπτώσεις τα σχέδια και υποδείγματα είναι αυτά που κρίνουν την εμπορική επιτυχία ή αποτυχία επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και με την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς είναι πιθανό η ανάπτυξη αυτή να ενταθεί. Οι επιχειρήσεις που πετυχαίνουν να προσελκύσουν τους καταναλωτές με σχέδια και υποδείγματα, εκμεταλλευόμενες τις εμπορικές συνθήκες της ενιαίας αγοράς, είναι συχνά σε θέση να αυξήσουν το μερίδιο αγοράς τους σε σχέση με τα προϊόντα τους έναντι των άλλων ανταγωνιστών. Στον κοινοτικό ευρωπαϊκό χώρο μπορούν να βρεθούν μνημειώδεις εμπορικές επιτυχίες των επιχειρήσεων design. Οι επιχειρήσεις αυτές εκπροσωπούνται και τα προϊόντα τους συναντώνται όλο και συχνότερα σε μεγάλο αριθμό εμπορικών κέντρων της Κοινότητας.

- 3.3 Τα υψηλότερου επιπέδου σχέδια και υποδείγματα είναι ένα από τα κύρια κεφάλαια των βιομηχανιών που είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα στον ανταγωνισμό τους με βιομηχανίες τρίτων χωρών οι οποίες συχνά έχουν χαμηλότερο εργατικό κόστος. Πολλά προϊόντα design κοινοτικής καταγωγής έχουν αξιοζήλευτη φήμη στην αγορά. Ένας από τους στόχους του κανονισμού είναι να διασωθεί η βάση αυτής της φήμης, περαιτέρω να αξιοποιηθούν περαιτέρω αυτές οι δραστηριότητες γύρω από τα σχέδια και υποδείγματα και να προωθηθούν οι επενδύσεις για σχέδια και υποδείγματα με την προστασία τους από παρασιτική συμπεριφορά.
- 3.4 Τα σχέδια και υποδείγματα συχνά αναπαράγονται. Σε ορισμένες περιπτώσεις δεν απαιτείται τεχνογνωσία για την αναπαραγωγή προϊόντων design. Για το λόγο αυτό είναι διαδεδομένη στην Κοινότητα καθώς και εκτός Κοινότητας η απομίμηση σχεδίων και υποδειγμάτων και οι επιχειρηματίες αξιώνουν νομοθεσία που να παρέχει τουλάχιστον προστασία από σφετερισμούς σχεδίων και υποδειγμάτων.
- 3.5 Το κοινοτικό σύστημα σχεδίων και υποδειγμάτων θα αποτελέσει παράδειγμα σε διεθνές επίπεδο και θα διευκολύνει την Κοινότητα να ασκήσει την επιρροή της ώστε να επιτευχθεί δίκαιη προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων εκτός της κοινοτικής δικαιοδοσίας.
4. Προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων στα κράτη μέλη
- 4.1 Όλα τα κράτη μέλη εκτός από την Ελλάδα έχουν θεσπίσει ειδικούς νόμους για τη νομική προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων. Η προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων βάσει ειδικών νόμων συχνά χρησιμοποιείται σωρευτικά με την προστασία βάσει της πνευματικής ιδιοκτησίας. Οι προϋποθέσεις εφαρμογής της νομοθεσίας για την πνευματική ιδιοκτησία και ο βαθμός στον οποίο χρησιμοποιείται αυτό το νομικό μέσο ποικίλλει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Σε ορισμένα κράτη μέλη η πνευματική ιδιοκτησία εφαρμόζεται ευρέως. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μειωθεί η χρήση της ειδικής προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων από ορισμένους βιομηχανικούς κλάδους. Ωστόσο, ακόμα και στις χώρες αυτές καταβάλλονται προσπάθειες τα πιο λειτουργικά σχέδια και υποδείγματα να προστατεύονται όλο και συχνότερα από ειδικούς νόμους για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων. Άλλα νομικά

μέσα όπως για παράδειγμα οι νόμοι για τα εμπορικά σήματα και τον αθέμιτο ανταγωνισμό επίσης παίζουν κάποιο ρόλο υπό τις προϋποθέσεις που ισχύουν στα πεδία εφαρμογής των νόμων για τη βιομηχανική και πνευματική ιδιοκτησία.

4.2 Έντεκα κράτη μέλη έχουν κοινό σύστημα σύμφωνα με το οποίο τα σχέδια και υποδείγματα προστατεύονται βάσει της καταχώρησης. Πρόσφατα το Ηνωμένο Βασίλειο εισήγαγε επίσης προστασία για μη καταχωρημένα σχέδια και υποδείγματα η οποία άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1989. Προγενέστερα σχέδια και υποδείγματα εμπίπτουν αποκλειστικά στη νομοθεσία που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της νέας νομοθεσίας με την επιφύλαξη ορισμένων περιορισμών ως προς την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας για τα υφιστάμενα σχέδια και υποδείγματα για τα οποία έχουν προβλεφθεί κάποιες μεταβατικές διευθετήσεις. Δεν μπορούν ακόμα να αξιολογηθούν οι συνέπειες από το δικαίωμα στο μη καταχωρημένο σχέδιο και υπόδειγμα που ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο στη συμπεριφορά των επιχειρηματιών στην αγορά.

4.3 Οι σημερινές νομοθεσίες προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων των κρατών μελών διαφέρουν σημαντικά ως προς το χρόνο εκδόσεώς τους. Ορισμένες είναι πρόσφατες όπως για παράδειγμα η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου. Άλλοι νόμοι είναι πάρα πολύ παλιοί. Ο γαλλικός νόμος για τα σχέδια και υποδείγματα χρονολογείται για παράδειγμα από το 1909 και το 1991 υπέστη μόνον μερικές τεχνικής φύσεως τροποποιήσεις. Ωστόσο, η ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή των νόμων που ισχύουν σήμερα είναι χωρίς σημασία από τη σκοπιά των χρηστών του συστήματος. Οι νόμοι προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων χρονολογούνται από την εποχή της εκβιομηχανοποίησης. Κατά την περίοδο αυτή οι πρώτοι νόμοι προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων τέθηκαν σε εφαρμογή εμπνεόμενοι σαφώς από αρχές του δικαίου για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Παρά τις μετέπειτα τροποποιήσεις ή τις νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες διατηρήθηκαν τα χαρακτηριστικά των πρώτων νόμων για την προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και των σχεδίων και υποδειγμάτων. Έτσι η εθνική νομοθεσία στάθηκε ανίκανη να προσαρμοστεί πλήρως στη βιομηχανική και οικονομική ανάπτυξη σε βάρος των χρηστών του συστήματος. Πολλοί βιομηχανικοί κλάδοι μετανοούν ειδικά για αυτή την κληρονομιά που προέρχεται από την πρώιμη βιομηχανική κοινωνία.

4.4 Ο δεσμός με τους αρχικούς νόμους για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας εκφράζεται κυρίως από τις προϋποθέσεις για προστασία, οι οποίες άλλοτε είναι το να υπάρχει καινοτομία πράγμα που δεν συμβιβάζεται απόλυτα με τα χαρακτηριστικά των σχεδίων και υποδειγμάτων, άλλοτε μία εξέταση που προηγείται της καταχώρησης και τονίζει υπερβολικά τη σημασία προγενέστερων καταχωρήσεων σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή και μία σύλληψη ως προς τα σχέδια και υποδείγματα που ευνοεί τη διακόσμηση προϊόντων χωρίς να λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου βιομηχανικού design: τη συγχώνευση μορφής και λειτουργίας.

4.5 Ο κανονισμός έχει σκοπό να θεσπίσει ένα καθόλα σύγχρονο σύστημα προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων προσαρμοσμένο στην πραγματικότητα των δραστηριοτήτων γύρω από το design και στις ανάγκες των χρηστών του συστήματος.

5. Η ανάγκη για ανάληψη δράσης

5.1 Παράλληλα με την ανάπτυξη της Κοινότητας και την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας τα οποία συνιστώνται με την καταχώρηση σε συγκεκριμένο κράτος, χρειάζεται να αντικατασταθούν ή να περιπέσουν βαθμιαία σε αχρησία δια της θεσπίσεως δικαιωμάτων με κοινοτική διάσταση. Μόνον αν θεσπισθούν δικαιώματα κοινοτικής διάστασης μπορούν να υπερπηδηθούν οι επιπτώσεις από την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας που επιφέρει αποτελέσματα σε εθνικό επίπεδο. Όσον αφορά τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας η Επιτροπή επιδιώκει να θέσει σε ισχύ τη συμφωνία της 15ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας⁽¹⁾ το νωρίτερο δυνατόν. Για τα εμπορικά σήματα φαίνεται ότι επετεύχθη η υιοθέτηση της πρότασης κανονισμού για το κοινοτικό εμπορικό σήμα. Η παρούσα πρόταση προσθέτει ένα ακόμα κομμάτι στο οδοντωτό πάζλ το οποίο αποτελούν τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

(1) 89/695/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 401 της 30ης Δεκεμβρίου 1989 σ. 1

5.2 Αν η βιομηχανία πρέπει να επωφεληθεί από τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς, τα εθνικά δικαιώματα πρέπει βαθμιαία να παραχωρήσουν τη θέση τους σε δικαιώματα ευρωπαϊκής διάστασης. Ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι μεμονωμένοι δημιουργοί σχεδίων και υποδειγμάτων δεν έχουν τις δυνατότητες να εξασφαλίσουν και να παρακολουθήσουν την προστασία των επενδύσεών τους σε σχέδια και υποδείγματα στα δώδεκα διαφορετικά κράτη μέλη. Ακόμη και για επιχειρήσεις που είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν τα διαφορετικά εθνικά συστήματα προστασίας σχεδίων και υποδειγμάτων αποτελεί ιδιαίτερα πολύπλοκη και δαπανηρή υπόθεση. Το αποτέλεσμα είναι οι επιχειρηματίες συχνά να περιορίζουν τις καταχωρήσεις τους σε όσες από τις σημερινές αγορές είναι γι'αυτούς σημαντικές με πραγματικό κίνδυνο να αντιμετωπίσουν αργότερα επιπτώσεις στα εμπορικά τους σχέδια σε άλλες χώρες με πολύ σημαντικές αρνητικές συνέπειες για την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών.

5.3 Για το λόγο αυτό δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση από τη μεγάλη πλειοψηφία των βιομηχανικών κλάδων για την ανάγκη που υπάρχει να αναληφθεί δράση.

6. Οι συνέπειες του κανονισμού σε διεθνές επίπεδο

6.1 Σε διεθνές επίπεδο η προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων πάσχει από έλλειψη διεθνών συνθηκών που να προβλέπουν ορισμένου βαθμού εναρμόνιση με διατάξεις περί των ελαχίστων δικαιωμάτων.

Το άρθρο 5ε της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας προβλέπει ότι "Τα βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα προστατεύονται σε όλες τις χώρες της Ένωσης" αλλά δεν περιλαμβάνει διατάξεις για ουσιαστικά δικαιώματα. Η σύμβαση της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων αφήνει στα κράτη που γίνονται μέλη της Ένωσης της Βέρνης την επιλογή του αν θα προστατεύσουν τα βιομηχανικά "έργα εφηρμοσμένων τεχνών και τα βιομηχανικά σχέδια και υποδείγματα" είτε με νόμο για την πνευματική ιδιοκτησία είτε με ειδική νομοθεσία "ή και με τα δύο". Λόγω ελλείψεως δεσμευτικών διατάξεων σε διεθνείς συμβάσεις οι νόμοι για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων διαφέρουν πολύ περισσότερο μεταξύ τους απ'ό,τι, για παράδειγμα, οι νόμοι για την πνευματική ιδιοκτησία ή τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Για το λόγο αυτό η διασφάλιση των δικαιωμάτων και η παρακολούθησή τους σε τρίτες χώρες

δεν είναι εύκολη για τις βιομηχανίες που είναι εγκατεστημένες στην ΕΟΚ και είναι κάτι το σχεδόν ακατόρθωτο για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

6.2 Η συμφωνία της Χάγης που αφορά τη διεθνή κατάθεση βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων έχει στόχο να διευκολύνει για τους χρήστες την υποβολή αιτήσεων για προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων σε ορισμένο αριθμό χωρών προβλέποντας ένα κεντρικό σύστημα διεθνούς κατάθεσης. Καταθέτοντας μία αίτηση στην ΟΜΠΙ είναι δυνατόν να εξασφαλίσει κανείς προστασία σε ένα ή περισσότερα ή σε όλα τα κράτη που συμμετέχουν στη συμφωνία. Πρέπει να τονιστεί, ωστόσο, ότι η προστασία είναι αυστηρά εθνικού επιπέδου και υπόκειται στις νόμιμες προϋποθέσεις των χωρών οι οποίες δηλώνονται στην αίτηση. Οι μεμονωμένες χώρες που δηλώνονται στην αίτηση μπορούν να αρνηθούν την προστασία αν οι απαιτήσεις του εθνικού δικαίου ως προς αυτή δεν πληρούνται. Πάντως, αυτό το σύστημα διεθνούς καταχώρησης θα μπορούσε να έχει μεγάλη αξία για τις βιομηχανίες που είναι εγκατεστημένες στην ΕΟΚ ακόμη και μετά τη θέση σε εφαρμογή του κοινοτικού συστήματος των σχεδίων και υποδειγμάτων αν δεν συνέβαινε εκτός από επτά κράτη μέλη της Κοινότητας (χώρες Βελγίου, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Ισπανία) να μην έχουν προσχωρήσει μέχρι σήμερα στη συμφωνία οι περισσότερες από τις βιομηχανικές χώρες. Είκοσι χώρες συμμετέχουν στη συμφωνία, εκτός όμως από την Ελβετία δε συμμετέχει καμία άλλη αξιόλογη βιομηχανική χώρα και ιδιαίτερα οι χώρες που συνιστούν τις μεγαλύτερες εξαγωγικές αγορές στην Κοινότητα. Μία αναθεώρηση της συμφωνίας συζητείται σήμερα στους κόλπους της ΟΜΠΙ με στόχο, μεταξύ άλλων, τη διευκόλυνση της συμμετοχής στη συμφωνία περισσότερων κρατών και ιδιαίτερα των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας.

6.3 Όταν αρχίσει να ισχύει το κοινοτικό σύστημα των σχεδίων και υποδειγμάτων μπορεί να καταστεί απαραίτητο να προβλεφθεί κάποιο συνδετικό στοιχείο μεταξύ του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος και της (αναθεωρημένης) συμφωνίας της Χάγης. Ένας σύνδεσμος που να επιτρέπει στους ημεδαπούς και τις επιχειρήσεις να καθίστανται δικαιούχοι κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων μέσω καταχώρησης βάσει του συστήματος της Χάγης και να επιτρέπει στις κοινοτικές επιχειρήσεις να προβαίνουν σε διεθνή καταχώρηση μέσω της καταχώρησης

στην Κοινότητα. Πρότυπο για ένα τέτοιο σύνδεσμο παρέχει το ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ που εγκαθιδρύει ένα σύνδεσμο μεταξύ του κοινοτικού εμπορικού σήματος και του συμφώνου της Μαδρίτης.

6.4 Πάντως, ό,τι ειπώθηκε στην παράγραφο 4.3 για τα μειονεκτήματα που απορρέουν από το γεγονός ότι οι νομοθεσίες για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων έχουν επηρεαστεί από τις αρχές της νομοθεσίας για την προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ισχύει δέκα φορές περισσότερο για ορισμένες από τις χώρες που απαρτίζουν τους σημαντικότερους εμπορικούς εταίρους της Κοινότητας ορισμένοι από τους οποίους εφαρμόζουν άμεσα διατάξεις του δικαίου για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας σε σχέδια και υποδείγματα που αποκαλούνται "διπλώματα ευρεσιτεχνίας επί σχεδίων και υποδειγμάτων". Το περιεχόμενο της νομοθεσίας σε χώρες εκτός Κοινότητας έχει σημασία για την Κοινότητα αν οι κοινοτικές επιχειρήσεις τεθούν σε μειονεκτική θέση δυνάμει της νομοθεσίας η οποία, χωρίς σε καμία περίπτωση να εισάγει διακρίσεις, δεν διευκολύνει την παροχή προστασίας στα χαρακτηριστικά των προϊόντων που παράγουν οι κοινοτικές επιχειρήσεις.

6.5 Η Κοινότητα, θεσπίζοντας κατάλληλη νομοθεσία μέσα στα πλαίσια της δικής της δικαιοδοσίας, επιδιώκει ενισχύοντας τις δυνατότητές της να επηρεάσει την ανάπτυξη στον υπόλοιπο κόσμο.

6.6 Οι διατάξεις του κανονισμού είναι απολύτως σύμφωνες με τις διατάξεις του υπό διαπραγμάτευση σχεδίου Συμφωνίας TRIP που αφορούν τα Βιομηχανικά Σχέδια και Υποδείγματα.

7. Προετοιμασία και διαβουλεύσεις

- 7.1 Ο κανονισμός βασίζεται σε εκτεταμένη προπαρασκευαστική εργασία και διαβουλεύσεις σε βάθος με τους ενδιαφερόμενους κύκλους. Τον Ιούνιο 1991 οι υπηρεσίες της Επιτροπής δημοσίευσαν ένα έγγραφο συμβουλευτικού χαρακτήρα : ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ (III/F/5131/91).
- 7.2 Σύμφωνα με τη δημοσίευση του εγγράφου αυτού οι υπηρεσίες της Επιτροπής έλαβαν έγγραφες προτάσεις από σημαντικό αριθμό βιομηχανικών επιχειρήσεων και επαγγελματιών σχετικά με θέματα δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας καθώς και από δημιουργούς σχεδίων και υποδειγμάτων. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι βιομηχανικές επιχειρήσεις δημιούργησαν ομάδες εργασίας από διάφορους κλάδους της βιομηχανίας με προοπτική να συζητήσουν τις αρχικές ιδέες που αναπτύσσονται στο Πράσινο Βιβλίο και να διατυπώσουν σχόλια και συστάσεις προς την Επιτροπή. Τέτοια σχόλια που διατυπώθηκαν από εξαιρετικά σημαντικό αριθμό επιχειρήσεων που εκπροσωπούσαν διάφορους κλάδους της βιομηχανίας σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας είναι αυτονόητο ότι αξίζουν μεγάλη προσοχή.
- 7.3 Η συλλογή υποδείξεων συμπληρώθηκε με μία ακρόαση με μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, οργανώσεων καταναλωτών, διεθνών οργανώσεων και εκπροσώπων των κρατών μελών παρατηρητών στις 25 και 26 Φεβρουαρίου 1992. Λεπτομερή πρακτικά της ακρόασης συντάχθηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής (III/F/5252/92) τον Ιούλιο 1992. Ήγιναν διαβουλεύσεις σε προσωπικό επίπεδο με τους κυβερνητικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας κατά την ακρόαση της 25ης Μαρτίου 1992. Τέλος, στις 16 Οκτωβρίου 1992 οργανώθηκε ακρόαση πάνω στο πιο αμφιλεγόμενο ζήτημα, τη νομική προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων που αφορά τα εξαρτήματα αυτοκινήτων. Κατά την ακρόαση αυτή κλήθηκαν να συμμετάσχουν μόνο τα μέρη που είχαν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον.
- 7.4 Το περιεχόμενο του παρόντος κανονισμού λαμβάνει υπόψη τις πολλές παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν.

8. Τα βασικά χαρακτηριστικά του κοινοτικού συστήματος προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων

- 8.1 Το κοινοτικό σύστημα προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων βασίζεται σε δύο σκέλη εισάγοντας αφενός προστασία που βασίζεται στη καταχώρηση και αφετέρου αυτοδίκαιη προστασία που επέρχεται από τη στιγμή που ένα σχέδιο και υπόδειγμα έχει καταστεί προσιτό στο κοινό.
- 8.2 Τα σχέδια και υποδείγματα είναι χαρακτηριστικά της εμφάνισης που μπορούν να γίνουν αντιληπτά με τις ανθρώπινες αισθήσεις. Δεν εφαρμόζονται αισθητικά κριτήρια. Αισθητικά και λειτουργικά σχέδια και υποδείγματα προστατεύονται εξίσου. Ωστόσο, χαρακτηριστικά που είναι απαραίτητα για να επιτευχθεί τεχνικά η λειτουργικότητα και τα οποία δεν αφήνουν ελευθερία όσον αφορά την αυθαίρετη χρησιμοποίηση στοιχείων δεν προστατεύονται κατά τρόπο ώστε να μην μονοπωλούνται οι τεχνικές λειτουργίες δια της προστασίας του σχεδίου και υποδείγματος. Αυτά τα χαρακτηριστικά μπορεί να είναι προστατεύσιμα βάσει του δικαίου για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας ή του δικαίου για τα υποδείγματα χρήσεως εφόσον πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για τέτοια προστασία. Για να εξασφαλισθεί η διαλειτουργικότητα των προϊόντων, τα σχέδια και υποδείγματα των συνδετικών στοιχείων, έστω και αυθαίρετα, δεν είναι δεκτικά προστασίας εκτός από τα συνδετικά στοιχεία των δομοστοιχειωμένων προϊόντων.
- 8.3 Οι βασικές απαιτήσεις για την προστασία είναι το σχέδιο και υπόδειγμα να συνιστά καινοτομία και να έχει ατομικό χαρακτήρα, πράγμα που σημαίνει ότι το σχέδιο και υπόδειγμα στα μάτια του ενημερωμένου χρήστη διαφέρει από άλλα σχέδια και υποδείγματα που βρίσκονται στην αγορά.
- 8.4 Το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα παρέχει στο δικαιούχο προστασία κατά της αναπαραγωγής ενώ το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα παρέχει στο δικαιούχο γνήσιο αποκλειστικό δικαίωμα όσον αφορά τη χρήση του σχεδίου και του υποδείγματος.

- 8.5 Η διάρκεια της προστασίας είναι τριετής για το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα και πενταετής για το καταχωρημένο, ανανεώνεται δε για ανώτατη χρονική περίοδο εικοσιπέντε ετών.
- 8.6 Για τους δημιουργούς σχεδίων και υποδειγμάτων και τις επιχειρήσεις είναι σημαντικό το να μπορούν να δοκιμάζουν ένα σχέδιο και υπόδειγμα στην αγορά χωρίς να διακυβεύεται έτσι - όπως προβλέπεται από πολλές από τις ισχύουσες νομοθεσίες για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων ο νεωτεριστικός χαρακτήρας του σχεδίου και υποδείγματος. Για το λόγο αυτό ο κανονισμός ορίζει ότι αυτές οι αποκλύψεις μέσα σε ορισμένη χρονική περίοδο εκ μέρους του ίδιου του δημιουργού του σχεδίου και υποδείγματος ή του δικαιοδόχου του δεν θίγουν το νεωτεριστικό χαρακτήρα του σχεδίου και υποδείγματος του.
- 8.7 Σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερομένων κύκλων το σύστημα καταχώρησης δεν βασίζεται σε ουσιαστική εξέταση προηγούμενη της καταχώρησης για το κατά πόσον πληρούνται οι απαιτήσεις για προστασία. Αυτή η ρύθμιση θα συμβάλει στην ταχεία και ανέξοδη καταχώρηση.
- 8.8 Μετά την καταχώρηση τα σχέδια και υποδείγματα δημοσιεύονται. Ορισμένες βιομηχανίες, ωστόσο, χρειάζονται τη δυνατότητα να κρατούν τα σχέδια και υποδείγματα μυστικά για ορισμένο διάστημα. Άλλες βιομηχανίες ιδιαίτερα οι κλωστοϋφαντουργικές που παράγουν μεγάλο αριθμό σχεδίων και υποδειγμάτων σε διαστήματα που απέχουν λίγο μεταξύ τους έχουν ανάγκη από τη δυνατότητα μείωσης των εξόδων με αναβολή της δημοσίευσης.
- 8.9 Ο κανονισμός εισάγει πολλαπλή καταχώρηση για εξοικονόμηση των δαπανών. Με μία και την αυτή αίτηση μπορεί να καταχωρηθεί απεριόριστος αριθμός συναφών σχεδίων και υποδειγμάτων.
- 8.10 Επιτρέποντας την κατανομή των διοικητικών δομών μεταξύ του Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων και του Γραφείου για το εμπορικό σήμα, μπορούν να μειωθούν οι δαπάνες λειτουργίας. Εξάλλου, φαίνεται ιδιαίτερα ενδεδειγμένο να υιοθετηθούν διατάξεις σχετικά με το δικαιοϋκός σύστημα, τις διοικητικές διαδικασίες και τη

χρηματοοικονομική ρύθμιση από τον κανονισμό για το εμπορικό σήμα εκτός αν ειδικά χαρακτηριστικά των σχεδίων και υποδειγμάτων απαιτούν διαφορετικές λύσεις απ'ό,τι τα εμπορικά σήματα.

9. Προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων και ανταγωνισμός

- 9.1 Ο κάτοχος πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας έχει αποκλειστικά δικαιώματα. Δεδομένων των στόχων των δικαιωμάτων πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας όσον αφορά την επένδυση σε καινοτομίες και δημιουργικότητα αυτή η πλευρά της πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν δικαιολογεί ανησυχίες από τη σκοπιά της πολιτικής ανταγωνισμού υπό τον όρο ότι τα δικαιώματα ασκούνται κατά τρόπο ισότιμο και ότι ο ανταγωνισμός στην αγορά δεν στρεβλώνεται με τη δημιουργία μονοπωλίων ορισμένων κατηγοριών προϊόντων.
- 9.2 Ο κανονισμός είναι απόλυτα σύμφωνος με αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές. Η προστασία του σχεδίου και υποδείγματος δε δημιουργεί μονοπώλια σε συγκεκριμένα προϊόντα, αλλά προστατεύει την ατομική εμφάνιση που έχει προσδοθεί σε ένα προϊόν από το δημιουργό του αντίστοιχου σχεδίου και υποδείγματος. Η προστασία του σχεδίου και υποδείγματος σε ένα ρολόι δεν παρακωλύει τον ανταγωνισμό στην αγορά ρολογιών.
- 9.3 Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις η εκτεταμένη προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων όπως είναι το κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα ενδέχεται να έχει παρεπόμενες ανεπιθύμητες παρενέργειες όσον αφορά τον αποκλεισμό ή τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για προϊόντα που είναι ακριβά, χρησιμοποιούνται για μεγάλο διάστημα και είναι πολύπλοκα όπως για παράδειγμα τα αυτοκίνητα, όπου η προστασία του σχεδίου και υποδείγματος που συνδέεται με τα μεμονωμένα στοιχεία από τα οποία απαρτίζεται το πολύπλοκο προϊόν μπορεί να δημιουργήσει μια πλήρως εξαρτημένη αγορά εξαρτημάτων.
- 9.4 Για τα προϊόντα αυτά εισάχθηκε μία πρόταση σχετικά με τις επισκευές που επιτρέπει την αναπαραγωγή των σχεδίων ή υποδειγμάτων με στόχο την παραγωγή ανταλλακτικών τρία χρόνια μετά την πρώτη κυκλοφορία στην αγορά του προϊόντος επί του οποίου ενσωματώθηκε το σχέδιο ή

υπόδειγμα. Κατά τον τρόπο αυτό ο κατασκευαστής έχει αποκλειστικό δικαίωμα κατά τη διάρκεια περιόδου τριών ετών ενώ οι καταναλωτές δεν εξαρτώνται επ'αόριστον από έναν και μόνο κατασκευαστή.

- 9.5 Σε κάθε περίπτωση εξακολουθούν να εφαρμόζονται τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης. Αν και, όπως απορρέει από τη νομολογία του Δικαστηρίου⁽²⁾, η απλή άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων ενός σχεδίου ή υποδείγματος εκ μέρους του δικαιούχου δεν αποτελεί αφεαυτής κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, μπορεί να αποτελέσει κατάχρηση και κατά συνέπεια να εμπίσει στις απαγορευτικές διατάξεις του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ εφόσον οδηγήσει, εκ μέρους μιας επιχείρησης σε δεσπόζουσα θέση, σε καταχρηστική συμπεριφορά, όπως η αυθαίρετη άρνηση να προμηθεύσει με ανταλλακτικά ανεξάρτητους επισκευαστές, ο καθορισμός των τιμών των ανταλλακτικών σε απαράδεκτο επίπεδο ή η απόφαση να σταματήσει η παραγωγή ανταλλακτικών για ένα συγκεκριμένο προϊόν, έστω και αν αυτό εξακολουθεί να κυκλοφορεί στην αγορά, υπό τον όρο η συμπεριφορά αυτή να δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

(2) ΔΕΚ, 5 Οκτωβρίου 1988, υπόθεση 53/87, Circa κατά Renault, Συλλ. 1988, σ. 6039

ΔΕΚ, 5 Οκτωβρίου 1988, υπόθεση 238/87, Volvo κατά Veng, Συλλ. 1988, σ. 6039

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

**ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 1

Παράγραφοι (1)-(2)

Η διάταξη εισάγει τον όρο "Κοινοτικό Σχέδιο και Υπόδειγμα" για καταχωρημένα και μη καταχωρημένα σχέδια και υποδείγματα.

Παράγραφος (3)

Η διάταξη θεσπίζει τη βασική αρχή: τον ενιαίο χαρακτήρα του Κοινοτικού Σχεδίου και Υποδείγματος.

Άρθρο 2

Η εισαγωγή του Κοινοτικού Σχεδίου και Υποδείγματος καθιστά για την καταχώρηση των σχεδίων και υποδείγμάτων αναγκαία την ίδρυση ενός Γραφείου Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδείγμάτων.

**ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ**

**Τμήμα 1
Προϋποθέσεις προστασίας**

Άρθρο 3

Η διάταξη περιέχει δύο σημαντικούς ορισμούς: "σχέδιο και υπόδειγμα" και "προϊόν".

Ο ορισμός του σχεδίου και υποδείγματος έχει την έννοια ότι οποιοδήποτε στοιχείο της εξωτερικής εμφάνισης μπορεί να γίνει αντιληπτό με τις ανθρώπινες αισθήσεις της όρασης και της αφής συνιστά χαρακτηριστικό του σχεδίου και υποδείγματος. Είναι χωρίς σημασία αν το σχέδιο και υπόδειγμα έχει αισθητικό ή λειτουργικό χαρακτήρα και κατά πόσον το σχέδιο ή υπόδειγμα είναι κρίσιμο για την επιλογή του προϊόντος εκ μέρους του τελικού χρήστη.

Απαριθμούνται ορισμένα ειδικά στοιχεία από τα οποία μπορεί να απαρτίζεται ένα σχέδιο ή υπόδειγμα. Για παράδειγμα, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί το βάρος και η προσαρμοστικότητα να είναι χαρακτηριστικά του σχεδίου και υποδείγματος. Είναι αυτονόητο ότι το χρώμα καθ'αυτό ή η ύλη δεν είναι δεικτικά προστάσις. Αλλά η επιλογή ενός χρώματος σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία του σχεδίου και υποδείγματος ή ο συνδυασμός χρωμάτων σε ένα γραφικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να προσθέσει στην ατομικότητα του σχεδίου και υποδείγματος και υπό αυτή την έννοια να υπόκειται σε προστασία όταν εφαρμόζεται σε συγκεκριμένο προϊόν. Η ύλη ή η ύφανση μπορούν επίσης να αποτελούν έκφραση μιας εξαιρετικά πρωτότυπης ιδέας και να είναι κρίσιμο στοιχείο για την ύπαρξη ενός προστατεύσιμου σχεδίου και υποδείγματος.

Προϊόν σημαίνει οποιοδήποτε αντικείμενο στο οποίο μπορεί να εφαρμοστεί ένα σχέδιο ή υπόδειγμα. Ο κατάλογος των αντικειμένων που αναφέρονται είναι μόνο ενδεικτικός. Φαίνεται πάντως χρήσιμο να γίνεται ρητή μνεία ορισμένων προϊόντων όπως για παράδειγμα των τυπογραφικών στοιχείων, τα οποία σύμφωνα με ορισμένα δίκαια δεν θεωρούνται "προϊόντα" για τους σκοπούς της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων.

Αντικείμενο προστασίας μπορούν επίσης να αποτελέσουν τα σχέδια ή υποδείγματα των συστατικών μερών ενός προϊόντος. Συνεπώς, μπορεί να ζητηθεί προστασία για ένα ειδικό στοιχείο του προϊόντος, ενώ όλα τα υπόλοιπα στοιχεία της μορφής του είναι εμφανώς κοινότοπα. Τα συστατικά ή στοιχεία που πρόκειται να συναρμολογηθούν σε ένα μεγαλύτερο σύνθετο προϊόν μπορούν να προστατευθούν μεμονωμένα σαν προϊόν, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να αποτελέσουν χωριστά αντικείμενο εμπορικής εκμετάλλευσης και ότι τα σχέδια ή υποδείγματά τους πληρούν τις προϋποθέσεις προστασίας.

Τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και τα προϊόντα ημιαγωγών δεν θεωρούνται "προϊόντα" για τους σκοπούς της εφαρμογής του κανονισμού για τα σχέδια και υποδείγματα.

Όσον αφορά τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών⁽³⁾ μπορεί να φαίνεται περιττός ο αποκλεισμός τους από την προστασία εφόσον βάσει του ορισμού που δίνεται από την οδηγία για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο σχεδίου και υποδείγματος. Θα ήταν όμως χρήσιμο να αναφερθεί ρητά ότι η προστασία που προβλέπεται βάσει της ανωτέρω οδηγίας δυνάμει της πνευματικής ιδιοκτησίας δεν μπορεί να συμπληρωθεί ή να ενισχυθεί με προστασία της "εμφάνισης και αισθητικής πλευράς" ενός προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή βάσει της προστασίας για τα σχέδια και υποδείγματα. Αυτό δεν αποκλείει την προστασία ειδικών γραφικών σχεδίων όπως εφαρμόζεται για παράδειγμα σε απεικονίσεις ή πίνακες επιλογών υπό τον όρο ότι πληρούνται οι συνήθεις όροι προστασίας.

Όσον αφορά τα προϊόντα ημιαγωγών ο αποκλεισμός δεν είναι αυτονόητος. Τα σχέδια και υποδείγματα του τοπογραφιών των προϊόντων ημιαγωγών, αν δεν αποκλειόταν ρητά, θα ήταν δεκτικό προστασίας βάσει των προϋποθέσεων του κανονισμού. Κρίθηκε αναγκαίο, ωστόσο, να αποκλειστούν τα προϊόντα ημιαγωγών από την προστασία ώστε να μην διακυβευθεί η ισορροπία που δημιουργήθηκε με την πρόσφατα εκδοθείσα οδηγία για τη νομική προστασία των τοπογραφιών των προϊόντων ημιαγωγών⁽⁴⁾.

Άρθρο 4

Παράγραφος (1)

Το άρθρο αυτό θεσπίζει τις προϋποθέσεις προστασίας.

Οι προϋποθέσεις είναι δύο: το σχέδιο και υπόδειγμα να είναι νέο και να έχει ατομικότητα.

(3) οδηγία του Συμβουλίου 91/250/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 122 της 17.5.1991, σ. 42

(4) οδηγία του Συμβουλίου 87/54/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 24 της 27.1.1987, σ. 36

Παράγραφος (2)

Όσον αφορά τα σχέδια ή υποδείγματα που εφαρμόζονται σε προϊόντα τα οποία αποτελούν μέρος ενός πολυσύνθετου προϊόντος, το σχέδιο ή το υπόδειγμα κάθε μέρους πρέπει να πληροί τους όρους του νέου και της ατομικότητας. Εάν αυτό δεν ισχύει, δεν μπορεί να επωφεληθεί της προστασίας. Όταν κυκλοφορεί στο εμπόριο ένα νέο μοντέλο αυτοκινήτου, ζητείται συχνά η προστασία ενός σχεδίου ή υποδείγματος για το αυτοκίνητο ως σύνολο, αλλά όχι για ορισμένα από τα συστατικά του μέρη, και ιδίως τμήματα του αμαξώματος. Σύμφωνα με τον προβλεφθέντα όρο θα πρέπει να αξιολογείται ανεξάρτητα το νέο και η ατομικότητα π.χ. ενός φτερού αυτοκινήτου. Το τμήμα αυτό δεν αποκτά ατομικότητα λόγω του ατομικού χαρακτήρα του αυτοκινήτου εξεταζομένου ως σύνολο. Η αρχή που εκφράζεται στην εν λόγω διάταξη είναι γενικώς αποδεκτή και αντιστοιχεί στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας για την νομική προστασία των τοπογραφιών των προϊόντων ημιαγωγών.

Άρθρο 5

Στη διάταξη αυτή ορίζεται η έννοια του νέου.

Παράγραφος (1)

Σύμφωνα με την άποψη που διατυπώνεται από την πλειοψηφία των βιομηχανιών, βασική προϋπόθεση για την προστασία είναι το σχέδιο και υπόδειγμα να είναι νέο. Αυτό είναι αντικειμενικό κριτήριο. Το ζήτημα κατά πόσον ένα σχέδιο ή υπόδειγμα είναι αποτέλεσμα ανεξάρτητης δημιουργίας του σχεδιαστή ή αντιγραφής είναι επουσιώδες. Η έννοια της καινοτομίας αξιολογείται σε παγκόσμιο επίπεδο. Αν έχει καταχωρηθεί ή καταστεί κατά άλλο τρόπο προσιτό στο κοινό οπουδήποτε στον κόσμο δεν είναι νέο. Αυτό, ωστόσο, που αναιρεί την καινοτομία είναι το να έχει προηγηθεί κάτι πανομοιότυπο ή σχεδόν όμοιο, ενώ "γενική εντύπωση ομοιότητας" δεν αρκεί για να έχει αυτό το αποτέλεσμα. Εντούτοις, το γεγονός ότι έχει προηγηθεί κάτι σχεδόν όμοιο, μπορεί να χρειασθεί να ληφθεί υπόψη κατά την αξιολόγηση της ατομικότητας του σχεδίου ή υποδείγματος.

Παράγραφος (2)

Καθορίζεται η έννοια "κατέστη προσιτό στο κοινό". Οποιαδήποτε αποκάλυψη γίνει χωρίς να τεθεί ο όρος της εχεμύθειας έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι το σχέδιο και υπόδειγμα κατέστη προσιτό στο κοινό.

Άρθρο 6

Παράγραφος (1)

Η διάταξη αυτή θεσπίζει τη δεύτερη προϋπόθεση για την προστασία, δηλαδή την ατομικότητα. Ένα σχέδιο και υπόδειγμα έχει ατομικότητα καθόσον προκαλεί την εντύπωση ότι διαφέρει τελείως από προϋπάρχοντα υφιστάμενα σχέδια και υποδείγματα. Δεν έχει σημασία αν μπορεί να αποδειχθεί ότι το δεύτερο σχέδιο και υπόδειγμα διαφέρει από το προϋπάρχον έστω και σε σημαντικό αριθμό λεπτομερειών αν η όλη εντύπωση που δημιουργείται είναι η της ομοιότητας ("ήδη γνωστό"). Το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να δημιουργείται η συνολική εντύπωση της έλλειψης ομοιότητας είναι ο "ενήμερος χρήστης". Αυτός θα μπορούσε να είναι αλλά δεν είναι κατ'ανάγκη ο τελικός καταναλωτής, ο οποίος ενδέχεται να είναι τελείως αδιάφορος για την εμφάνιση του προϊόντος αν πρόκειται, π.χ., για εσωτερικό εξάρτημα μιας μηχανής ή ενός μηχανισμού που αντικαταστάθηκε σε μια επισκευή. Στις περιπτώσεις αυτές ο "ενήμερος χρήστης" είναι το πρόσωπο που αντικαθιστά το ανταλλακτικό. Προϋποτίθεται η ύπαρξη γνώσης ορισμένου επιπέδου ή κατάρτισης περί τα σχέδια και υποδείγματα που εξαρτώνται από το είδος του σχεδίου και υποδείγματος. Ο όρος όμως "ενήμερος χρήστης" σημαίνει ακόμη ότι η ομοιότητα δεν κρίνεται σε επίπεδο "εμπειρογνομώνων σε θέματα σχεδίων και υποδειγμάτων".

Η διάταξη θέτει ως κριτήριο τη μεγάλη ανομοιότητα σε σύγκριση με προϋπάρχοντα σχέδια και υποδείγματα θεσπίζοντας παράλληλα ευρύ πεδίο προστασίας (άρθρο 11). Αν ένα σχέδιο και υπόδειγμα δεν έχει υποστεί αυτή τη δοκιμασία αυτό συνεπάγεται ότι οι μεταβολές ενός προϋπάρχοντος σχεδίου και υποδείγματος δικαιούνται προστασίας σαν να ήσαν νέο σχέδιο και υπόδειγμα εφόσον το κριτήριο περί της καινοτομίας του άρθρου 5 αποκλείει μόνο πανομοιότυπα σχέδια και υποδείγματα. Σε ορισμένα δίκαια η αναζήτηση

προϋπαρχόντων σχεδίων και υποδειγμάτων έχει πράγματι περιοριστεί στα πανομοιότυπα ή σχεδόν όμοια σχέδια και υποδείγματα περιορίζοντας έτσι στο μηδέν την έκταση προστασίας. Οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες χρειάζονται, πάντως, προστασία βαίνουσα πέραν της προστασίας από πανομοιότυπες αναπαραγωγές και πολύ ευρύτερης σε έκταση. Το συμπλήρωμα, ωστόσο, μιας τέτοιας αποτελεσματικής προστασίας είναι ένα υψηλό επίπεδο ατομικότητας.

Όσον αφορά τη δυνατότητα διατήρησης και επιβολής του υψηλού επιπέδου ατομικότητας βλ. άρθρα 56 και 58.

Αποτέλεσμα θα είναι ως κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα να προστατεύονται λιγότερα σχέδια και υποδείγματα απ'ότι δυνάμει των νομοθεσιών ορισμένων κρατών μελών. Οι περισσότερες βιομηχανίες, ωστόσο, τόνισαν κατά τις διαβουλεύσεις ότι η προϋπόθεση φαίνεται λογική και σύμφωνη με τα πραγματικά συμφέροντα των βιομηχανιών της Κοινότητας.

Παράγραφος (2)

Αν η ατομικότητα πρέπει να συγκριθεί με βάση όλα τα προγενέστερα σχέδια και υποδείγματα θα είναι απαράδεκτα δύσκολο να ανταποκριθεί στο κριτήριο. Θα ήταν εξάλλου απαράδεκτο, να επιτρέπεται σε ένα φερόμενο παραβάτη κατά τη διάρκεια των διαδικασιών σχετικά με την παράβαση να αμφισβητήσει το κύρος του σχεδίου και υποδείγματος το οποίο φέρεται ότι αντέγραψε επικαλούμενος ενδεχομένως προγενέστερο σχέδιο και υπόδειγμα, το οποίο έχει εξαφανιστεί από την αγορά από πολύ διάστημα και μπορεί να βρεθεί μόνον σε κάποιο απόμερο μουσείο. Ένας τέτοιος κίνδυνος καταχρηστικής αναζήτησης προγενεστέρων σχεδίων και υποδειγμάτων έχει αναφερθεί πράγματι από τη βιομηχανία ως επιχείρημα κατά της απαιτήσεως για αντικειμενική καινοτομία. Αυτός ο κίνδυνος καταχρήσεων πρέπει να αποτραπεί. Διατυπώθηκε επίσης η άποψη ότι η αναβίωση παλαιών σχεδίων και υποδειγμάτων μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αξίζει τον κόπο και δικαιούται προστασία. Για το λόγο αυτό η διάταξη ορίζει και οριοθετεί αυτά τα προγενέστερα σχέδια και υποδείγματα σε σύγκριση με τα οποία πρέπει να αξιολογηθεί η ατομικότητα ενός κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος. σχέδια και υποδείγματα που εφαρμόζονται σε προϊόντα, τα οποία δεν μπορούν πλέον να βρεθούν στην αγορά - ούτε εντός ούτε εκτός της Κοινότητας - δεν λαμβάνονται υπόψη. Αυτό συνεπάγεται ότι ένα σχέδιο και υπόδειγμα, η προστασία του οποίου έχει λήξει, εμποδίζει έναν τρίτο να αποκτήσει αποκλειστικό δικαίωμα σε όμοιο σχέδιο και υπόδειγμα

για όσο διάστημα το προϊόν σε σχέση με το οποίο εφαρμόζεται κυκλοφορεί ακόμη στην αγορά. Είναι , ωστόσο, απαραίτητο να ληφθούν υπόψη και καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα και εθνικά καταχωρημένα σχέδια και υποδείγματα, τα οποία έχουν δημοσιευθεί και δεν έχουν λήξει ανεξάρτητα από το αν το προϊόν στο οποίο εφαρμόζεται το design έχει κυκλοφορήσει ή όχι στην αγορά. Ο περιορισμός σε προϊόντα που έχουν πράγματι κυκλοφορήσει στην αγορά δεν θα συμβιβαζόταν με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει της σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Παράγραφος (3)

Η διάταξη έχει σκοπό να κατευθύνει τα δικαστήρια στις αποφάσεις τους κατά πόσο ένα σχέδιο και υπόδειγμα έχει την απαραίτητη ατομικότητα. Στα κοινά χαρακτηριστικά δίνεται μεγαλύτερη βαρύτητα απ'ότι στις διαφορές, γιατί αυτό που μετράει είναι η συνολική εντύπωση. Εξάλλου, η ελευθερία του δημιουργού του σχεδίου και υποδείγματος πρέπει να ληφθεί υπόψη όταν σταθμίζεται η ατομικότητα (βλέπε και το άρθρο 11 παράγραφος 2).

Άρθρο 7

Παράγραφος α

Το χρονικό σημείο κατά το οποίο πρέπει να πληρούνται τα κριτήρια είναι "η κρίσιμη ημερομηνία". Η ημερομηνία αυτή είναι διαφορετική για τα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα και διαφορετική για τα μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα. Για μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα πρόκειται για την ημέρα από την οποία υφίσταται το μη καταχωρημένο σχέδιο και υπόδειγμα δηλαδή καθίσταται προσιτό στο κοινό.

Παράγραφος β

Για καταχωρημένα σχέδια και υποδείγματα η κρίσιμη ημερομηνία είναι η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για καταχώρηση ή, αν υπάρχει διεκδίκηση για προτεραιότητα, η ημέρα της προτεραιότητας.

Άρθρο 8

Παράγραφος (1)

Η διάταξη ορίζει ποιές αποκαλύψεις δεν μπορούν να αναιρέσουν τον χαρακτήρα καινοτομίας και ατομικότητας ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος.

Η διάταξη αναφέρει ότι όταν ζητείται προστασία βάσει καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος, αποκαλύψεις που έλαβαν μέσα στο δωδεκάμηνο που προηγείται της κρίσιμης ημερομηνίας (ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως ή ενδεχομένως προγενέστερη ημερομηνία προτεραιότητας) δεν έχει συνέπειες ως προς την καινοτομία και την ατομικότητα του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος υπό τον όρο ότι στην αποκάλυψη προέβη ο ίδιος ο δημιουργός ή ο δικαιοδόχος του ή όταν η αποκάλυψη είναι αποτέλεσμα κατάχρησης έναντι του δημιουργού του σχεδίου και του υποδείγματος ή του δικαιοδόχου του.

Αυτό συνεπάγεται αφενός ότι ο δημιουργός του σχεδίου και υποδείγματος μπορεί να το χρησιμοποιήσει και να το δοκιμάσει στην αγορά επί δώδεκα μήνες χωρίς να διακινδυνεύει να αναιρέσει τον καινοτόμο χαρακτήρα και την ατομικότητα του σχεδίου και υποδείγματός του. Η διάταξη έχει το αποτέλεσμα "περιόδου χάριτος" έστω και αν αποφεύγει να χρησιμοποιήσει τον όρο, διότι αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε σύγχυση με τη διαφορετική έννοια της περιόδου χάριτος που χρησιμοποιείται στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

Αφετέρου, η διάταξη εκφράζει την αρχή ότι όλες οι άλλες αποκαλύψεις εκτός από τις περιγραφόμενες έχουν σαν αποτέλεσμα να αναιρούν τον καινοτόμο χαρακτήρα ενός μεταγενέστερου σχεδίου και υποδείγματος ακόμη και αν το προηγούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα είναι άγνωστο και ούτε και θα μπορούσε να είναι γνωστό στο δημιουργό του μεταγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος. Θεωρητικά, ένα σχέδιο και υπόδειγμα που έχει αποκαλυφθεί, για παράδειγμα στη Σικελία και διατεθεί μόνον στην τοπική αγορά εμποδίζει τον δημιουργό ενός σχεδίου ή υποδείγματος στην Ιρλανδία να επιτύχει προστασία ενός όμοιου σχεδίου ή υποδείγματος ακόμη και αν το τελευταίο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει αναπτυχθεί χωρίς να επηρεαστεί από το προγενέστερο. Στην πρακτική, ωστόσο, τα αποτελέσματα δεν φαίνονται τόσο δυσάρεστα. Ένα προγενέστερο μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα δεν εγγυάται ότι ένα μεταγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα που θα αναπτυχθεί ανεξάρτητα δεν

θα καταχωρηθεί καλοπίστως και θα παραμείνει έγκυρο επειδή κανείς δεν το αμφισβήτησε. Εξάλλου, ακόμη και σε περιπτώσεις που ο δικαιούχος του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος πληροφορείται την ύπαρξη του μεταγενέστερου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχει τη δυνατότητα να ματαιώσει το αποκλειστικό δικαίωμα με προσφυγή ενώπιον του Γραφείου (άρθρο 56) ή με αγωγή ενώπιον ενός Κοινοτικού Δικαστηρίου σχεδίων και υποδειγμάτων (άρθρο 85 γ) ή δ)), αλλά δεν μπορεί να εμποδίσει το μεταγενέστερο δημιουργό του σχεδίου και υποδείγματος ή τον δικαιούχο του από το να διαθέσουν στο εμπόριο το προϊόν στο οποίο έχει εφαρμοστεί το σχέδιο και υπόδειγμα, εφόσον το μη καταχωρημένο σχέδιο και υπόδειγμα παρέχει στο δικαιούχο προστασία μόνο κατά των απομιμήσεων (άρθρο 20). Γι'αυτούς τους λόγους η διάταξη δεν φαίνεται να δημιουργεί αδικίες στην πρακτική.

Παράγραφος 2

Αν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που αποκαλύφθηκε καταχρηστικά, κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 1, κατέληξε σε καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή δικαιώματος επί σχεδίου ή υποδείγματος σε κράτος μέλος, δεν μπορεί πλέον να γίνει επίκληση του καταχρηστικού χαρακτήρα της αποκάλυψης, δεδομένου ότι υπερισχύει η αρχή της ασφάλειας του δικαίου. Ο νόμιμος δικαιούχος, εντούτοις, μπορεί να ακολουθήσει τη διαδικασία του άρθρου 16 και να ζητήσει μεταβίβαση του δικαιώματος το οποίο αναλώθηκε συνεπεία της καταχρηστικής αποκάλυψης.

Άρθρο 9

Παράγραφος 1

Στον κανονισμό δεν γίνεται διάκριση μεταξύ αισθητικών και λειτουργικών σχεδίων και υποδειγμάτων και τα δύο δικαιούνται εξίσου προστασίας. Σε εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις η μορφή ακολουθεί τη λειτουργία χωρίς καμία δυνατότητα παρέκκλισης. Στις περιπτώσεις αυτές ο δημιουργός του σχεδίου και υποδείγματος δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι το αποτέλεσμα οφείλεται σε προσωπική δημιουργικότητα. Πράγματι το σχέδιο και υπόδειγμα δεν έχει ατομικότητα και δεν μπορεί να επισύρει προστασία. Είναι, ωστόσο, απίθανο να μην προστατεύεται το σχέδιο και υπόδειγμα στο σύνολό του. Στις περισσότερες περιπτώσεις μόνο συγκεκριμένα χαρακτηριστικά υπαγορεύονται από τη λειτουργικότητα χωρίς δυνατότητες παραλλαγής. Για το λόγο αυτό, η διάταξη προβλέπει ότι δεν υπάρχει προστασία, μόνο στο βαθμό που δεν υπάρχει ελευθερία ως προς τα αυθαίρετα στοιχεία του σχεδίου ή υποδείγματος.

Παράγραφος (2)

Στη διάταξη αυτή ορίζεται ότι τα σχέδια ή υποδείγματα των συνδετικών στοιχείων τα οποία πρέπει κατ'ανάγκη να αναπαραχθούν υπό τις ακριβείς μορφές και διαστάσεις τους δεν είναι δεκτικά προστασίας, ακόμη και αν είναι αυθαίρετα κατά την έννοια ότι το σχήμα και οι διαστάσεις δεν υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι να διευκολυνθεί η διαλειτουργικότητα των προϊόντων διαφορετικής κατασκευής (μάρκας) και να αποτραπεί η δημιουργία "εξηρητημένων" αγορών από τους κατασκευαστές των σχετικών προϊόντων, παραδείγματος χάριν για τις περιφερειακές μονάδες, μονοπωλώντας το σχήμα και τις διαστάσεις των συνδετικών στοιχείων.

Ετσι, για παράδειγμα, οι διαστάσεις των εφαρμογών ενός αεριαγωγού τις οποίες υπαγορεύει η ανάγκη προσαρμογής του αεριαγωγού σε ένα ειδικό μοντέλο αυτοκινήτου δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο σχεδίου και υποδείγματος άξιο προστασίας, εφόσον οι διαστάσεις υπαγορεύονται από τις διαστάσεις του κάτω μέρους του αυτοκινήτου.

Παράγραφος (3)

Θα πρέπει να προβλεφθεί εξαίρεση από τη διάταξη της παραγράφου 2 για τα συνδετικά στοιχεία δομοστοιχειωμένων προϊόντων, υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, ότι τα συνδετικά στοιχεία πληρούν τις προϋποθέσεις προστασίας, ιδίως τον όρο της ατομικότητας (άρθρο 6). Ετσι, για παράδειγμα, τα εξαρτήματα που επιτρέπουν την τοποθέτηση ενός καθίσματος συγκεκριμένου κατασκευαστή σε σειρά με άλλα καθίσματα του ίδιου κατασκευαστή ή την επισώρευσή τους ή τα συνετικά στοιχεία παιχνιδιών που έχουν σχεδιαστεί με σκοπό τη συναρμολόγησή τους, θα πρέπει κατ'αρχήν να είναι δεκτικά προστασίας. Διαφορετικά, θα διευκολυνθεί η είσοδος ανταγωνιστών σε μια ειδική αγορά όπου η καινοτομία του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος συνίσταται συνήθως - αν και όχι αποκλειστικά - στο σχέδιο ή υπόδειγμα των συνδετικών στοιχείων που επιτρέπουν την απεριόριστη σύνδεση σε ένα δεδομένο σύστημα.

Άρθρο 10

Ανάλογη διάταξη που αφορά τη δημόσια τάξη και τις αρχές της ηθικής βρίσκεται σε πολλές εθνικές νομοθεσίες περί σχεδίων και υποδειγμάτων και στη νομοθεσία που ισχύει ομοιόμορφα στις χώρες Μπενελούξ.

Τμήμα 2

Εκταση προστασίας

Άρθρο 11

Παράγραφος (1)

Το άρθρο καθορίζει το πεδίο της προστασίας. Θεσπίζει δύο βασικές αρχές. Πρώτον, όταν κρίνεται κατά πόσο ένα μεταγενέστερο σχέδιο και υπόδειγμα παραβιάζει ένα προγενέστερο σχέδιο και υπόδειγμα έχει αποφασιστική σημασία η συνολική εντύπωση ομοιότητας που δημιουργεί και όχι κατά πόσον θεμελιώνονται διαφορές από άποψη λεπτομερειών ή ειδικών απόψεων. Μνημονεύεται ο ενήμερος χρήστης. Η έννοια "ενήμερος χρήστης" ερμηνεύεται στο σχόλιο επί του άρθρου 6. Η συνολική εντύπωση που δημιουργείται στον "ενήμερο χρήστη" ενδέχεται να διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που δημιουργείται στον κοινό καταναλωτή, υπό την έννοια ότι ο "ενήμερος χρήστης" μπορεί να βρει κτυπητές διαφορές, οι οποίες θα εκφύγουν τελείως της προσοχής του κοινού καταναλωτή. Μεγάλη σημασία έχει ο χαρακτήρας του σχεδίου και του υποδείγματος.

Παράγραφος (2)

Η παράγραφος 2 έχει σκοπό να καθοδηγήσει τα δικαστήρια σε υποθέσεις σχετικά με παραβάσεις. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι οι ασήμαντες παραλλαγές τις οποίες μπορεί να προσθέσει ένας ανταγωνιστής σε ένα αναπαραχθέν σχέδιο και υπόδειγμα ("έξυπνο αντίγραφο") αλλά τα κοινά χαρακτηριστικά.

Σχέδια και υποδείγματα με υψηλό βαθμό λειτουργικότητας όπου ο δημιουργός πρέπει να σεβαστεί συγκεκριμένες παραμέτρους είναι πιθανό να έχουν μεγαλύτερη ομοιότητα απ'ότι σχέδια και υποδείγματα σε σχέση με τα οποία ο δημιουργός διαθέτει πλήρη ελευθερία. Για το λόγο αυτό η παράγραφος 2 θεσπίζει και την αρχή ότι η ελευθερία του δημιουργού πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν κρίνεται η ομοιότητα μεταξύ προγενέστερου και μεταγενέστερου σχεδίου και υποδείγματος.

Άρθρο 12

Το άρθρο καθορίζει τη διάρκεια προστασίας για το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Η προστασία αρχίζει να υφίσταται μόλις το σχέδιο και υπόδειγμα καταστεί προσιτό στο κοινό. Το βάρος απόδειξης όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο και υπόδειγμα κατέστη προσιτό στο κοινό βαραίνει τον δικαιούχο του σχεδίου και του υποδείγματος. Σε περιπτώσεις όπου μπορεί να αμφισβητηθεί η ημερομηνία, ενδείκνυται να τηρούνται στοιχεία ως προς την αποκάλυψη του σχεδίου και του υποδείγματος. Οι εμπορικές πρακτικές ποικίλουν από τη μία βιομηχανία στην άλλη και δεν μπορεί να αναφερθεί γενικός κανόνας ως προς το τι πρέπει να εκλαμβάνεται ως αναγκαίο για να αποδειχθεί η ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο και υπόδειγμα κατέστη προσιτό στο κοινό.

Άρθρο 13

Το άρθρο αυτό καθορίζει τη διάρκεια προστασίας για το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Η διάρκεια της προστασίας είναι πενταετής ανανεώσιμη για άλλες τέσσερις πενταετείς περιόδους που υπολογίζονται από την ημέρα της αιτήσεως. Αν το σχέδιο και υπόδειγμα έχει υπαχθεί σε προστασία ως μη καταχωρημένοι κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο έχει κατατεθεί αίτηση για καταχώρηση στο τέλος της περιόδου των 12 μηνών που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, το ανώτατο όριο προστασίας ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί στην περίπτωση αυτή να φθάσει τα 26 χρόνια.

Τμήμα 3

Δικαιούχοι κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος

Άρθρο 14

Παράγραφος (1)

Η διάταξη θεσπίζει τη σημαντική αρχή ότι το δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος ανήκει αρχικά στο δημιουργό. Τίποτε, εντούτοις, δεν εμποδίζει το δημιουργό να μεταβιβάσει εξ αρχής το δικαίωμά του σε άλλο πρόσωπο, το "δικαιοπάροχο", συνήθως στον κατασκευαστή των προϊόντων όπου ενσωματώνεται το σχέδιο ή υπόδειγμα. Δεδομένου ότι το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα παρέχει όχι μόνο περιουσιακά αλλά και ηθικά δικαιώματα, η μεταβίβαση του

δικαιώματος από το δημιουργό στο δικαιопάροχο είναι καθολική, αλλά δεν περιλαμβάνεται το δικαίωμα που καθιερώνεται στο άρθρο 19 να μνημονεύεται ως δημιουργός ενώπιον του Γραφείου, σε περίπτωση καταχώρησης κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Παράγραφος 2

Όταν το σχέδιο και υπόδειγμα έχει δημιουργηθεί από έναν υπάλληλο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του βάσει της συμβάσεως εργασίας τα δικαιώματα ανήκουν στον εργοδότη εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τη σύμβαση. Στην αντίστοιχη διάταξη της οδηγίας για την νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών⁽⁵⁾ το δικαίωμα του εργοδότη περιορίζεται στην άσκηση των περιουσιακών δικαιωμάτων. Η διαφορά οφείλεται στο γεγονός ότι η προστασία που παρέχεται από την προαναφερθείσα οδηγία είναι προστασία βάσει της πνευματικής ιδιοκτησίας, η οποία σύμφωνα με τις νομοθεσίες ορισμένων κρατών μελών χορηγεί στο δημιουργό προστασία η οποία δεν είναι μεταβιβάσιμη στο σύνολό της. Δεν υφίστανται ανάλογοι περιορισμοί ως προς την μεταβίβαση των δικαιωμάτων επί σχεδίου και υποδείγματος. Αυτό έχει σαν συνέπεια να προβλεφθεί η ίδια λύση όπως και στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στοιχείο α, της οδηγίας για τη νομική προστασία των τοπογραφιών των προϊόντων ημιαγωγών⁽⁶⁾. Στα πλαίσια της προαναφερθείσας οδηγίας η εν λόγω λύση είναι μόνο προαιρετική. Στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, ωστόσο, κρίθηκε αναγκαίο να υπάρξει ομοιόμορφη λύση.

Άρθρο 15

Όταν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει αναπτυχθεί από δύο ή περισσότερους δημιουργούς από κοινού το δικαίωμα επ' αυτού ανήκει σε όλους από κοινού. Αν η σύμβαση δεν αναφέρει πώς ασκείται το δικαίωμα, θα πρέπει να ασκείται από κοινού. Αυτός ο τελευταίος κανόνας δεν διατυπώνεται ρητά στον

(5) οδηγία του Συμβουλίου 91/250/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 122 της 17 Μαΐου 1991, σ. 42.

(6) οδηγία του Συμβουλίου 87/54/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 24 της 27ης Ιανουαρίου 1987, σ. 36.

κανονισμό. Για την περίπτωση που ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει αναπτυχθεί από δύο δημιουργούς ανεξάρτητους μεταξύ τους, βλ. σχόλιο στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

Άρθρο 16

Παράγραφος (1)

Ενδέχεται η καταχώρηση να επιχειρηθεί από άτομο που δεν έχει δικαίωμα, για παράδειγμα αν ένας υπάλληλος που έχει δημιουργήσει σχέδιο και υπόδειγμα προβαίνει σε καταχώρηση σχεδίου και υποδείγματος επί του οποίου σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2 νόμιμος δικαιούχος είναι ο εργοδότης. Στην περίπτωση αυτή ο δικαιούχος μπορεί να αξιώσει μεταβίβαση της καταχώρησης ("Διεκδικητική" αξίωση). Ανάλογη διάταξη απαντάται στο άρθρο 23 της Συμφωνίας για τα Κοινοτικά Διπλώματα Ευρεσιτεχνίας της 15ης Δεκεμβρίου 1989⁽⁷⁾.

Παράγραφος 2

Όταν μία καταχώρηση δεν αναφέρει ότι το δικαίωμα ανήκει σε περισσότερους δημιουργούς σχεδίου υποδείγματος από κοινού, έκαστος από τους δικαιούχους μπορεί να αξιώσει διόρθωση σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Παράγραφος 3

Εκτός από τις περιπτώσεις όπου η καταχώρηση πραγματοποιήθηκε με κακή πίστη φαίνεται απαραίτητο η δυνατότητα για διόρθωση να υπόκειται σε χρονικό περιορισμό. Ο περιορισμός καθορίσθηκε στα δύο χρόνια από τη δημοσίευση.

Παράγραφος 4

Το γεγονός ότι νομικές διαδικασίες σχετικά με τη διόρθωση έχουν κινηθεί μνημονεύεται στο βιβλίο. Το ίδιο ισχύει για μια απόφαση ως προς το δικαιούχο ή οποιαδήποτε άλλη λήξη μιας νομικής διαδικασίας.

(7) 89/695/ΕΟΚ, ΕΕ L 401 της 30ης Δεκεμβρίου 1989, σ. 1.

Άρθρο 17

Παράγραφος (1)

Η διάταξη αυτή ορίζει τις συνέπειες της δικαστικής απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται η μεταβίβαση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στο νόμιμο δικαιούχο στα πλαίσια της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 16. Και η διάταξη αυτή ακολουθεί το υπόδειγμα του άρθρου 24 της Σύμβασης για το Κοινοτικό Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας⁽⁸⁾. Αυτό συνεπάγεται ότι άδειες εκμεταλλεύσεως και άλλα δικαιώματα που έχουν εκχωρηθεί από μη δικαιούχο, παύουν να ισχύουν όταν αποδειχθεί ότι χορηγήθηκαν από μη δικαιούχο.

Παράγραφος 2

Σε περιπτώσεις όπου έχουν γίνει σοβαρές και αποτελεσματικές προετοιμασίες για την εκμετάλλευση της άδειας ή ενός άλλου δικαιώματος, η συνέπεια από την παύση ισχύος πρέπει να είναι καταστρεπτική από εμπορική άποψη. Για να αμβλυνθούν οι συνέπειες προβλέπεται ότι, αν ζητηθεί, μπορεί να χορηγηθεί άδεια εκμεταλλεύσεως βασιζόμενη στο "δικαίωμα προγενέστερης χρήσης" (άρθρο 25).

Παράγραφος 3

Σε περίπτωση που ο δικαιούχος της άδειας εκμεταλλεύσεως ή ο κάτοχος ενός άλλου δικαιώματος άρχισε την εκμετάλλευση κακοπίστως εκπίπτει όλων των δικαιωμάτων.

Άρθρο 18

Η διάταξη αυτή παρέχει στο Γραφείο το δικαίωμα να θεωρήσει ότι το πρόσωπο στου οποίου το όνομα κατατίθεται η αίτηση είναι ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος. Σκοπός της διάταξης αυτής, η οποία ακολουθεί ανάλογη διάταξη του άρθρου 60 παράγραφος 3 της Σύμβασης για το Ευρωπαϊκό Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας, είναι να μην τίθεται θέμα δικαιούχου σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου, εφόσον αυτό δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί τέτοιων θεμάτων, τα οποία ανήκουν στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.

(8) 89/695/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 401 της 30ης Δεκεμβρίου 1989, σ. 1.

Εάν τεθεί θέμα δικαιούχου κατά τη διαδικασία καταχώρησης, το Γραφείο θα πρέπει να συνεχίσει τη διαδικασία με τον αρχικό αιτούντα. Το πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι είναι ο νόμιμος δικαιούχος θα μπορούσε να αξιώσει τη μεταβίβαση του δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 16. Αν το θέμα τεθεί στα πλαίσια διαδικασίας για ακυρότητα, το Γραφείο μπορεί, αν το κρίνει σκόπιμο, να αναστείλει τη διαδικασία και να καλέσει το πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι είναι ο νόμιμος δικαιούχος, να φέρει το θέμα ενώπιον εθνικού δικαστηρίου.

Άρθρο 19

Η διάταξη αυτή παρέχει στο δημιουργό σχεδίων και υποδειγμάτων δικαίωμα πατρότητας επί αυτών όσον αφορά τις διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου και το Κοινοτικό Μητρώο Σχεδίων και Υποδειγμάτων (βλ. επίσης άρθρο 14 παράγραφος 1).

Σε ορισμένες περιπτώσεις τα σχέδια και υποδείγματα δημιουργούνται από τμήματα μιας βιομηχανίας ή από ομάδες δημιουργών και ενδέχεται να είναι πολύ δυσχερές, αν όχι αδύνατον, να αναφερθούν τα ονόματα όλων αυτών που συμμετέχουν. Στις περιπτώσεις αυτές είναι αρκετό να αναφερθεί, για παράδειγμα, ότι το σχέδιο και υπόδειγμα αναπτύχθηκε από το τμήμα design της οικείας επιχείρησης. Λεπτομερείς διατάξεις για τη διασφάλιση του δικαιώματος πατρότητας του δημιουργού υπό τις συνθήκες αυτές θα διατυπωθούν στον εκτελεστικό κανονισμό.

Δεν κρίθηκε εφικτό να απαιτηθεί η αναγραφή του ονόματος του δημιουργού του σχεδίου ή υποδείγματος (ή της ομάδας) σε άλλα πλαίσια, για παράδειγμα στο ίδιο το προϊόν ή στη συσκευασία ή στα έντυπα που συνοδεύουν το προϊόν.

Τμήμα 4

Αποτελέσματα του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος

Άρθρο 20

Το δικαίωμα που παρέχει ένα μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα είναι η προστασία μόνον κατά της αναπαραγωγής και δεν είναι μονοπωλιακό δικαίωμα. Για το λόγο αυτό η διατύπωση είναι διαφορετική από του άρθρου 21 παράγραφος 1 που πραγματεύεται τα δικαιώματα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα υπό την έννοια ότι δεν παρέχονται αποκλειστικά δικαιώματα ως προς τη χρήση του σχεδίου και του υποδείγματός του. Σε περίπτωση μη επιτραπείσας αντιγραφής ο δικαιούχος μπορεί να διώξει δευτερογενείς προσβολές, όπως για παράδειγμα εισαγωγείς ή εμπόρους ώστε να προλάβει την εμπορία παραποιημένων προϊόντων.

Άρθρο 21

Παράγραφος (1)

Το δικαίωμα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα είναι μονοπωλιακό δικαίωμα. Ο δικαιούχος έχει αποκλειστικό δικαίωμα ως προς τη χρήση του σχεδίου και του υποδείγματος και μπορεί να επιβάλει το δικαίωμά του έναντι ομοίου σχεδίου και υποδείγματος ακόμα και σε περιπτώσεις που το παραβιάζον σχέδιο και υπόδειγμα έχει αναπτυχθεί καλοπίστως.

Παράγραφος (2)

Εάν, ωστόσο, ένα καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν έχει δημοσιευθεί επειδή ο δικαιούχος έκανε χρήση της δυνατότητας αναστολής της δημοσίευσης, το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα παρέχει στο δικαιούχο προστασία μόνο έναντι της αναπαραγωγής. Πλήρες αποκλειστικό δικαίωμα παρέχεται κατά τη δημοσίευση. Εννοείται ότι αυτό δεν ενεργεί αναδρομικά.

Έτσι, το πρόσωπο που έχει δημιουργήσει ανεξάρτητα ένα σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο εμπίπτει στο πεδίο προστασίας του καταχωρημένου και δημοσιευμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, δεν θίγεται από το αποκλειστικό δικαίωμα.

Άρθρο 22

Η διάταξη περιέχει ορισμένους περιορισμούς των δικαιωμάτων που παρέχει ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.

Παράγραφος (1)

Τα στοιχεία α και β αντιστοιχούν στη διάταξη του άρθρου 27 της συμφωνίας της 15ης Δεκεμβρίου 1989 για το Κοινοτικό Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας⁽⁹⁾. Το στοιχείο γ περιέχει διάταξη ως προς τη θεμιτή χρήση για εκπαιδευτικούς σκοπούς ή αναφορές, με βασικό στοιχείο το ότι η χρήση δεν θίγει τη συνήθη εκμετάλλευση του σχεδίου και υποδείγματος. Πρέπει να μπορεί να αναγνωρισθεί η πηγή.

Παράγραφος (2)

Τα στοιχεία α έως γ εισάγουν τις ίδιες εξαιρέσεις για το σχέδιο και υπόδειγμα που συναντώνται για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας στο άρθρο 5β της σύμβασης των Παρισίων για την Προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας.

Άρθρο 23

Στόχος της εν λόγω διάταξης είναι να αποφευχθεί η δημιουργία εξηρημένων αγορών για ορισμένα ανταλλακτικά.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2, τα σχέδια ή υποδείγματα συνδετικών στοιχείων δεν είναι δεκτικά προστασίας. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι όλες οι διαστάσεις των μερών ενός πολυσύνθετου προϊόντος μπορούν να αναπαραχθούν. Εξάλλου, οποιοδήποτε τμήμα ενός προϊόντος αυτού του είδους μπορεί να θεωρηθεί άνευ σημασίας για τον χρήστη εάν, π.χ., το ανταλλακτικό δεν είναι ορατό, πράγμα που συμβαίνει συχνά στα εσωτερικά τμήματα ενός μηχανήματος, ενός κινητήρα αυτοκινήτου, κ.λπ.

⁽⁹⁾ 89/695/ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. L 401 της 30ης Δεκεμβρίου 1989, σ. 1.

Πάντως, εάν το εν λόγω τμήμα είναι εξωτερικό και προορίζεται στο να γίνει ορατό και αν επίσης στα μάτια του τελικού καταναλωτή πρέπει να συνδυάζεται απόλυτα με την γενική εμφάνιση του πολυσύνθετου προϊόντος, η πρόσβαση στην αναπαραγωγή των διαστάσεων και των λοιπών στοιχείων μηχανικής συναρμολόγησης θα ήταν αφεαυτής ανεπαρκής για να καταστήσει δυνατό τον ανταγωνισμό στον τομέα των εν λόγω ανταλλακτικών. Ο καταναλωτής που αγόρασε ένα προϊόν μακράς διάρκειας και το οποίο δύναται να είναι δαπανηρό (π.χ. ένα αυτοκίνητο) θα συνδεόταν επ'αόριστον, για την αγορά των εξωτερικών ανταλλακτικών, με τον κατασκευαστή του πολυσύνθετου προϊόντος. Αυτό θα μπορούσε να καταλήξει στη δημιουργία μη υγιών συνθηκών ανταγωνισμού στην αγορά ανταλλακτικών, αλλά επίσης στην πράξη να εξασφαλίσει στον κατασκευαστή του πολυσύνθετου προϊόντος ένα μονοπώλιο με διάρκεια που να υπερβαίνει εκείνη της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματός του. Εάν δινόταν άδεια στους ανταγωνιστές να εισδύσουν στην αγορά μόνον μετά τη λήξη της προστασίας του σχεδίου ή υποδείγματος, μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι καμία επιχείρηση δεν θα ενδιαφερόταν για κάτι τέτοιο. Εάν επιθυμούμε την ύπαρξη ανταγωνισμού, η πρόσβαση στην αγορά θα πρέπει να είναι δυνατή κατά τη χρονική στιγμή που μπορούν να προβλεφθούν ρεαλιστικά οι παραγωγικές επενδύσεις.

Η διάταξη αυτή θίγει τα δικαιώματα του δικαιούχου επί του σχεδίου ή υποδείγματος και κατά συνέπεια η εφαρμογή της θα έπρεπε να υπάγεται σε πολύ αυστηρούς όρους.

Κατ'αρχήν, προβλέπεται περίοδος τριών ετών από τις πρώτες κυκλοφορίας στην αγορά του προϊόντος, κατά τη διάρκεια της οποίας ο δικαιούχος επί του σχεδίου ή υποδείγματος έχει αποκλειστικό δικαίωμα.

Κατά δεύτερο λόγο, το σχέδιο ή υπόδειγμα πρέπει να εφαρμόζεται σε προϊόν που αποτελεί τμήμα ενός πολυσύνθετου προϊόντος από την εμφάνιση του οποίου εξαρτάται. Ο όρος αυτός πληρείται π.χ. από το σχέδιο ή υπόδειγμα μίας πόρτας αυτοκινήτου, που έχει σχεδιαστεί για να ανταποκριθεί στις άλλες πόρτες του αυτοκινήτου και στο σύνολο του αμαξώματος, αλλά όχι απαραίτητως σε όλα τα άλλα εξαρτήματα που πληρούν διακοσμητική λειτουργία.

Στόχος της αναπαραγωγής είναι να επιτρέψει την επισκευή του πολυσύνθετου προϊόντος ώστε να επανέλθει στην αρχική του μορφή. Ο όρος αυτός ίσως είναι δυσχερές να υλοποιηθεί πρακτικά. Πάντως, λόγω του γεγονότος ότι η αναπαραγωγή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μετά παρέλευση τριετίας από την πρώτη κυκλοφορία στην αγορά, δεν είναι πιθανόν ένας ανεξάρτητος παραγωγός ανταλλακτικών να μπορεί να εισέλθει στην αγορά των υπεργολάβων που προμηθεύουν ανταλλακτικά για την πρώτη συναρμολόγηση και την πρώτη κυκλοφορία στην αγορά του πολυσύνθετου προϊόντος.

Η διάταξη αποσκοπεί στο να εγγυηθεί θεμιτό ανταγωνισμό στην αγορά. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο ένας ανεξάρτητος παραγωγός ανταλλακτικών να καταστήσει σαφές στον καταναλωτή ότι το προϊόν του είναι άλλης προέλευσης από το αρχικό εξάρτημα που αποτελεί μέρος του πολυσύνθετου προϊόντος. Η εμπορία δεν μπορεί να γίνεται κατά τρόπο που να ενδέχεται να παραπλανηθεί το κοινό. Σύμφωνα με τους όρους αυτούς, είναι επίσης σαφές ότι ο κατασκευαστής του αρχικού πολυσύνθετου προϊόντος δεν έχει καμία ευθύνη όσον αφορά την ποιότητα του ανταλλακτικού που χρησιμοποιείται για την επισκευή.

Άρθρο 24

Η διάταξη αυτή περιλαμβάνει μια κωδικοποίηση της νομολογίας του Δικαστηρίου στο θέμα της ανάλωσης των "δικαιωμάτων βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας" κατά την έννοια του άρθρου 36 ΕΟΚ. Η διάταξη, η οποία αναφέρεται στη διάθεση στην αγορά της Κοινότητας, ακολουθεί ανάλογες διατάξεις που περιέχονται σε άλλες κοινοτικές πράξεις, και ιδίως τη Σύμβαση για το Ευρωπαϊκό Δίπλωμα Ευρεσιτεχνίας και το σχέδιο κανονισμού για το Κοινοτικό Σήμα.

Άρθρο 25

Με την κατάθεση αιτήσεως για κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το εν λόγω σχέδιο και υπόδειγμα καθίσταται αντικείμενο αποκλειστικού δικαιώματος. Σε σπάνιες περιπτώσεις ένα σχέδιο και υπόδειγμα που εμπίπτει στο πεδίο προστασίας του δικαιούχου επί του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος ενδέχεται να έχει αναπτυχθεί ανεξάρτητα από άλλο μέρος το οποίο, πάντως, σε σύγκριση με το δικαιούχο επί του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος έχει καθυστερήσει στο να το καταστήσει προσιτό στο κοινό ή να υποβάλει αίτηση για την καταχώρηση. Γενικά είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ότι το δικαίωμα που απορρέει από το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα αποκλείει όλα τα άλλα δικαιώματα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ωστόσο, το αποτέλεσμα αυτού του κανόνα μπορεί να φαίνεται ανώφελα σκληρό, ειδικότερα αν ο δεύτερος δημιουργός του σχεδίου και υποδείγματος έχει κάνει σοβαρές προετοιμασίες (οικονομικές ή άλλες) για την εκμετάλλευσή του. Γι'αυτές τις υποθετικές σπάνιες περιπτώσεις έχει προβλεφθεί δικαίωμα προγενέστερης χρήσης που έχει επηρεαστεί από το δίκαιο των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

Το δικαίωμα προγενέστερης χρήσης δεν είναι απαραίτητο σε σχέση με το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, δεδομένου ότι ο ανεξάρτητος δημιουργός ενός πανομοιότυπου σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσβολέας (πρβλ. άρθρο 20).

Τμήμα 5

Ακυρότητα

Άρθρο 26

Παράγραφος (1)

Η διάταξη αυτή καθιερώνει την αρχή σύμφωνα με την οποία η ακυρότητα ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να κηρυχθεί μόνο από τα ειδικά εθνικά δικαστήρια τα οποία ονομάζονται δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων (βλ. άρθρο 84). Σε περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, εντούτοις, τα δικαστήρια αυτά έχουν αρμοδιότητα υπό τον όρο

ότι η αγωγή ακυρότητας έχει ασκηθεί ως ανταγωγή σε αγωγή λόγω προσβολής (βλ. άρθρο 85δ), ενώ η απευθείας αίτηση ακυρώσεως πρέπει να ασκηθεί ενώπιον του ειδικού τμήματος του Γραφείου (βλ. άρθρο 56).

Παράγραφος (2)

Σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να υπάρχει συμφέρον να εξασφαλιστεί μία κήρυξη ακυρότητας ακόμη και μετά τη λήξη ισχύος του σχεδίου ή υποδείγματος ή την παράιτηση από αυτό, για παράδειγμα εάν το σχετικό δικαίωμα πριν από τη λήξη ή την παραίτηση, έχει ασκηθεί έναντι τρίτου με απόφαση η οποία δεν έχει ακόμη καταστεί τελεσίδικη.

Άρθρο 27

Στη σημαντική αυτή διάταξη απαριθμούνται διεξοδικά οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να κηρυχθεί άκυρο ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.

Παράγραφος (1)

Η πρώτη και περισσότερο ευνόητη περίπτωση είναι όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις προστασίας που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος (1) α).

Ο δεύτερος λόγος ακυρότητας που αναφέρεται στην παράγραφο (1) β) αντιστοιχεί στην περίπτωση όπου τα ειδικά τεχνικά χαρακτηριστικά του σχεδίου ή υποδείγματος δεν είναι επιδεκτικά προστασίας, επειδή υπαγορεύονται εξ ολοκλήρου από μία τεχνική λειτουργία που δεν αφήνει ελευθερία όσον αφορά τα αυθαίρετα χαρακτηριστικά ή αποτελούν συνδετικά στοιχεία (άρθρο 9 παράγραφοι (1) και (2)). Θα πρέπει να τονιστεί ότι πολλές φορές αυτός ο λόγος ακυρότητας συνεπάγεται μόνο μερική ακυρότητα. Η διάταξη είναι περισσότερο πιθανόν να χρησιμοποιηθεί σε διαδικασίες για παράβαση, όπου ένας εικαζόμενος προσβολέας ισχυρίζεται ότι τα χαρακτηριστικά του σχεδίου ή υποδείγματος το οποίο κατηγορείται ότι προσβάλλει αποτελούν στοιχείο το οποίο δεν είναι επιδεκτικό προστασίας.

Οι κανόνες σχετικά με την αρμοδιότητα και τη διαδικασία, περιλαμβανομένης και της δυνατότητας παρέμβασης της Επιτροπής (άρθρο 55 και 56α) κατά την κήρυξη ακυρότητας ισχύουν και στην περίπτωση μερικής ακυρότητας.

Ο τρίτος λόγος ακυρότητας που αναφέρεται στην παράγραφο (1) γ) αφορά τις περιπτώσεις όπου ένα σχέδιο ή υπόδειγμα είναι αντίθετο προς τη δημόσια τάξη ή τους κανόνες της ηθικής. Παρόλο που οι περιπτώσεις αυτές πιθανόν να αποδειχθούν σπανιότατες, τίθεται ένα δύσκολο ζήτημα: κατά πόσον η αντίθεση προς τη δημόσια τάξη ή τους κανόνες της ηθικής θα αξιολογηθεί με βάση μία "κοινοτική έννοια" ή με τις ιδιαίτερες εθνικές ευαισθησίες οι οποίες ποικίλλουν σημαντικά από τη μία χώρα στην άλλη. Παρά το γεγονός ότι τόσο στην περίπτωση του κοινοτικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας όσο και του κοινοτικού σήματος πρέπει να ακολουθείται η πρώτη λύση, κρίθηκε ότι αυτό θα ήταν επικίνδυνο όσον αφορά τα σχέδια και υποδείγματα, δεδομένου ότι θα είχε σαν συνέπεια είτε η ερμηνεία των εννοιών αυτών να γίνεται στο χαμηλότερο επίπεδο που ισχύει στην Κοινότητα είτε ενδεχομένως να γίνεται μία αυτόνομη ερμηνεία από το Δικαστήριο, η οποία θα δημιουργούσε πολιτικά προβλήματα. Για τους λόγους αυτούς προτείνεται να κηρύσσεται η ακυρότητα μόνο για το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη όπου ισχύει αυτός ο λόγος ακυρότητας, διατηρώντας την ισχύ του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στα άλλα κράτη μέλη (παράγραφος (3) α)).

Ένας τέταρτος λόγος ακυρότητας (παράγραφος 1 δ) αφορά την περίπτωση όπου ο δικαιούχος δεν είναι το πρόσωπο που έχει νομίμως το δικαίωμα, αλλά έχει, για παράδειγμα, ιδιοποιηθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα. Ο λόγος αυτός μπορεί να χρησιμοποιηθεί από το νόμιμο δικαιούχο, ο οποίος, συνεπώς, θα πρέπει πρώτα να ενεργήσει βάσει του άρθρου 16 για να επιτύχει την έκδοση δικαστικής απόφασης που αναγνωρίζει το δικαίωμά του επί του σχεδίου ή υποδείγματος. Σκοπός της διάταξης αυτής είναι να βοηθήσει το νόμιμο δικαιούχο στις περιπτώσεις εκείνες που προτιμά να εξαφανισθεί εξ υπαρχής το παράνομα αποκτηθέν δικαίωμα παρά να συνεχίσει να εκμεταλλεύεται το αποκλειστικό δικαίωμα επί του σχεδίου υποδείγματος στο όνομά του με βάση την απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμά του.

Παράγραφος (2)

Μία ειδική περίπτωση ακυρότητας αναφέρεται στην παράγραφο 2 και αφορά τα λεγόμενα "προγενέστερα δικαιώματα". Η διάταξη αυτή αφορά την περίπτωση των αιτήσεων ή των καταχωρημένων δικαιωμάτων για σχέδια ή υποδείγματα που έχουν ήδη κατατεθεί σε υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας, αλλά δεν έχουν καταστεί ακόμη προσιτά στο κοινό κατά την ημερομηνία κατά την οποία, σύμφωνα με το άρθρο 7 πρέπει να αξιολογηθεί η καινοτομία και η ατομικότητα ενός μεταγενέστερου καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Αυτό δεν είναι θεωρητικό πρόβλημα, που περιορίζεται στους λίγους μήνες οι οποίοι μπορεί να μεσολαβήσουν μεταξύ της κατάθεσης της αίτησης και της δημοσίευσης του δικαιώματος επί του σχεδίου ή υποδείγματος: αφορά και τις περιπτώσεις όπου ένα καταχωρημένο δικαίωμα σχεδίου ή υποδείγματος τηρείται απόρρητο από τη σχετική υπηρεσία σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Εντούτοις, στην περίπτωση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου η δημοσίευση έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 51, το πρόβλημα θα προκύψει μόνο σε περίπτωση αναπαραγωγής (βλ. άρθρο 21, παράγραφος 2).

Τα εν λόγω "προγενέστερα δικαιώματα" δεν καλύπτονται από τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 και δεν μπορούν να αντιταχθούν σε μεταγενέστερο δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος, δεδομένου ότι δεν αποτελούν "αποκαλύψεις" από τεχνική άποψη. Από την άλλη, δεν θα ήταν δυνατόν να μην δοθεί για τα εν λόγω προγενέστερα δικαιώματα καμία άμυνα έναντι μεταγενέστερων καταχωρήσεων: αυτό θα ήταν όχι μόνο τελείως άδικο αλλά θα καθιστούσε εντελώς άσκοπο το μηχανισμό αναστολής της δημοσίευσης που υπάρχει σε πολλά εθνικά συστήματα και που προβλέπεται και για το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα - αν και μόνο με την προστασία έναντι της αναπαραγωγής.

Η λύση η οποία προτείνεται είναι, συνεπώς, να γίνει δεκτό ότι οι δικαιούχοι των εν λόγω προγενέστερων δικαιωμάτων μπορούν να τα επικαλεστούν σαν λόγο ακυρότητας έναντι του μεταγενέστερου καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Η δυνατότητα επίκλησης του λόγου αυτού, πάντως, θα περιορίζεται μόνο στο δικαιούχο του προγενέστερου δικαιώματος το οποίο δεν μπορεί να επικαλεστεί ένας τρίτος εικαζόμενος προσβολέας.

Η ευνοϊκή αντιμετώπιση που επιφυλάσσεται στο μεταγενέστερο καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα σε σχέση με τα σχετικά προγενέστερα δικαιώματα τα οποία δεν ήταν προσιτά στο κοινό κατά την πρώτη κατάθεση της αίτησης δικαιολογεί ένα περαιτέρω περιορισμό αυτού του λόγου ακυρότητας στην περίπτωση που τα προγενέστερα δικαιώματα ισχύουν σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη και συνεπώς έχουν περισσότερο περιορισμένη εδαφική ισχύ από το σύνολο της Κοινότητας. Στις περιπτώσεις αυτές, η ακυρότητα κηρύσσεται μόνο για το εν λόγω κράτος ή κράτη, διατηρώντας ανέπαφη την προστασία που παρέχεται με το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα στο υπόλοιπο έδαφος της Κοινότητας (παράγραφος (3) β)).

Άρθρο 28

Η διάταξη αυτή περιέχει την αρχή της αναδρομικής ενέργειας της ακυρότητας. Στην παράγραφο (2) αναφέρονται δύο περιπτώσεις όπου υποχωρεί η αρχή αυτή: στην περίπτωση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων περί προσβολής που έχουν ήδη εκτελεστεί και συμβατικών υποχρεώσεων οι οποίες έχουν ήδη εκπληρωθεί.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ
ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ

Άρθρα 29-36

Τα άρθρα αυτά πραγματεύονται τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (και την αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος) σαν αντικείμενο κυριότητας. Οι διατάξεις αυτές ακολουθούν το υπόδειγμα των αντίστοιχων διατάξεων που έχουν ήδη θεσπιστεί για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα. Θα ήταν συνεπώς περιττό να σχολιαστεί κάθε μία από αυτές λεπτομερώς.

ΤΙΤΛΟΣ ΙV
Η ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Τμήμα 1

Κατάθεση των αιτήσεων και σχετικές προϋποθέσεις

Άρθρα 37-38

Στα δύο αυτά άρθρα ορίζεται πού πρέπει να κατατεθεί η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Ο αιτών πρέπει να επιλέξει μεταξύ της απευθείας κατάθεσης στο κοινοτικό γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων και της κατάθεσης στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους. Η επιλογή αυτή ακολουθεί το υπόδειγμα αυτής που προσφέρεται στον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα.

Έχοντας υπόψη τη γεωγραφική έκταση και την ποικιλία γλωσσών της Κοινότητας, η δυνατότητα κατάθεσης στην εθνική υπηρεσία αποτελεί μία διευκόλυνση για τους αιτούντες οι οποίοι προτιμούν να έχουν τις πρώτες επαφές τους με μία περισσότερο οικεία αρχή κοντά στον τόπο διαμονής τους.

Η πρόταση, εντούτοις, δεν υποχρεώνει κάθε κράτος μέλος να παρέχει στους κατοίκους του τη δυνατότητα κατάθεσης αιτήσεων στην εθνική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας, αλλά απλώς το επιτρέπει στους κατοίκους ενός κράτους μέλους εφόσον προβλέπεται στη νομοθεσία. Φαίνεται πιθανόν ότι οι περισσότερες κεντρικές υπηρεσίες, και ιδιαίτερα τα τμήματα σχεδίων και υποδειγμάτων που έχουν, θα είναι πρόθυμα να φέρουν σε πέρας το έργο αυτό. Στο Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες το έργο αυτό θα ανατεθεί στο γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων της Μπενελούξ στη Χάγη.

Μετά από ένα χρονικό διάστημα, θα πρέπει να αξιολογηθεί κατά πόσον το προτεινόμενο σύστημα λειτουργεί: η εμπειρία θα δείξει εάν οι αιτούντες προτιμούν μία κεντρική ή αποκεντρωμένη κατάθεση. Στο άρθρο 38 παράγραφος 3 απαιτείται από την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση για τη λειτουργία του συστήματος μετά από 10 χρόνια εφαρμογής του συνοδευόμενη, εάν χρειαστεί, με προτάσεις για βελτίωσή του.

Εάν η αίτηση κατατεθεί σε εθνική υπηρεσία, αυτή είναι υποχρεωμένη να διαβιβάσει την αίτηση στο κοινοτικό Γραφείο εντός δύο εβδομάδων από την ημερομηνία της πραγματικής κατάθεσης. Η εθνική υπηρεσία μπορεί να ζητήσει την καταβολή τέλους για να καλυφθούν οι διοικητικές δαπάνες παραλαβής και διεκπεραίωσης της αίτησης.

Ο κίνδυνος να μην φτάσει η αίτηση στο κοινοτικό Γραφείο, παρόλο που είναι πολύ μικρός, δεν μπορεί να αγνοηθεί (καθυστέρηση ή απώλεια του φακέλου κατά τη μεταφορά ή συνεπεία λάθους της εθνικής υπηρεσίας). Για να ελαχιστοποιηθούν οι συνέπειες ενός τέτοιου γεγονότος έχει προβλεφθεί ότι το κοινοτικό γραφείο, μόλις παραλάβει μία αίτηση που διαβιβάζει η εθνική υπηρεσία, ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα. Ο αιτών θα είναι συνεπώς σε θέση να διαπιστώσει πολύ γρήγορα οποιαδήποτε καθυστέρηση ή απώλεια της αίτησής του εάν δεν λάβει από το κοινοτικό γραφείο απόδειξη παραλαβής της αίτησης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία κατάθεσης στην εθνική υπηρεσία. Η ενδεχόμενη ευθύνη της εθνικής υπηρεσίας εάν από την

καθυστέρηση ή την απώλεια της αίτησης απωλεσθούν ορισμένα δικαιώματα του αιτούντος, διέπεται από την εθνική νομοθεσία που ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 39

Το άρθρο αυτό αναφέρει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση.

Η αίτηση απαρτίζεται από μία σειρά στοιχείων. Ορισμένα από αυτά πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχουν για να είναι έγκυρη η αίτηση, ενώ άλλα είναι προαιρετικά και εξαρτώνται από τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

Παράγραφοι (1), (4)

Τα υποχρεωτικά στοιχεία είναι τα ακόλουθα:

- το αίτημα για καταχώρηση, το οποίο στην πραγματικότητα είναι ένα έντυπο σε πολλές γλώσσες το οποίο τίθεται στη διάθεση των αιτούντων από το Κοινοτικό Γραφείο και από κάθε εθνική υπηρεσία (παράγραφος 1 α)).
- τα στοιχεία του αιτούντος (παράγραφος 1 β)).
- γραφική ή φωτογραφική αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή (η αναπαράσταση θα χρησιμοποιηθεί για τη δημοσίευση του σχεδίου ή υποδείγματος στο δελτίο κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων: επειδή είναι πολύ πιθανόν οι αναπαραστάσεις των καταχωρημένων κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων να φυλάσσονται από το Γραφείο σε οπτικούς δίσκους, ο εκτελεστικός κανονισμός μπορεί να προβλέψει τα τεχνικά κριτήρια της καταλληλότητας για αναπαραγωγή (παράγραφος 1 γ)).
- μνεία του ονόματος του δημιουργού του σχεδίου υποδείγματος ή αναφορά της ομάδας των δημιουργών (παράγραφος 4 - βλ. επίσης άρθρο 16).

Παράγραφος (3)

Τα προαιρετικά στοιχεία είναι τα ακόλουθα:

- επεξηγηματική περιγραφή της γραφικής ή φωτογραφικής αναπαράστασης (τα κείμενα αυτά μπορεί να είναι χρήσιμα για να προσδιοριστούν τα ειδικά χαρακτηριστικά της μορφής του προϊόντος τα οποία αποτελούν την ουσία του σχεδίου ή υποδείγματος και τα οποία μπορεί να μην φαίνονται πολύ καλά στην εικόνα ή το σχέδιο (παράγραφος 3 α).
- μνεία των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί το σχέδιο ή το υπόδειγμα και ταξινόμησή τους σύμφωνα με τη συμφωνία του Locarno (η εν λόγω μνεία και ταξινόμηση γίνεται μόνο για λόγους ταξινόμησης και αναζήτησης, χωρίς καμία επίπτωση στην έκταση προστασίας του σχετικού δικαιώματος) (παράγραφος 3 β) και γ).
- δείγμα του προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα: τα δείγματα μπορεί να αφορούν δισδιάστατα (κυρίως υφάσματα) καθώς και τρισδιάστατα προϊόντα. Στον εκτελεστικό κανονισμό θα πρέπει να διατυπωθούν ειδικοί κανόνες όσον αφορά τα στερεότυπα και τα μέγιστα μεγέθη στα οποία μπορούν να φθάνουν τα δείγματα αυτά, έχοντας υπόψη ότι θα πρέπει να φυλάσσονται και να ταξινομούνται από το Γραφείο (παράγραφος 3 δ)).
- αίτημα για αναστολή της δημοσίευσης του σχεδίου ή υποδείγματος (παράγραφος 3 ε) - βλ. άρθρο 52).

Παράγραφος (2)

Η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή μπορεί να αντικατασταθεί από δείγμα του σχεδίου ή υποδείγματος υπό τις ακόλουθες συνθήκες:

- εάν η αίτηση αφορά δισδιάστατο σχέδιο ή υπόδειγμα και
- εάν κατατίθεται αίτημα για αναστολή της δημοσίευσης του σχεδίου ή υποδείγματος.

Η διάταξη αυτή ανταποκρίνεται σε μία ειδικότερη ανάγκη του κλωστοϋφαντουργικού κλάδου, όπου μπορεί να χρησιμοποιηθεί το μέσο της αναστολής της δημοσίευσης προκειμένου να κατατεθούν αιτήσεις πολύ περισσότερες από τον αριθμό των σχεδίων ή υποδειγμάτων για τα οποία ενδεχομένως ζητείται προστασία. Θα αποτελούσε ανώφελη αυστηρότητα να απαιτείται από τον κλάδο αυτό η κατάθεση δαπανηρών φωτογραφικών ή γραφικών αναπαραστάσεων για όλες τις αιτήσεις τους σ' αυτό το αρχικό στάδιο, ενώ η κατάθεση δείγματος θα ήταν ευκολότερη και λιγότερο δαπανηρή. Κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής, πάντως, για τα σχέδια και υποδείγματα εκείνα για τα οποία θα διατηρηθεί η προστασία, θα πρέπει να γίνει δημοσίευση στο δελτίο σχεδίων και υποδειγμάτων και, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να κατατεθεί η γραφική ή φωτογραφική παράσταση (βλ. άρθρο 52, παράγραφος 4 β)).

Παράγραφος (5)

Σχετικά με τα τέλη, προτείνεται η αίτηση να συνοδεύεται από την καταβολή δύο τελών:

- τέλους καταχώρησης,
- τέλους δημοσίευσης.

Εάν ζητείται αναστολή της δημοσίευσης, το τέλος δημοσίευσης αντικαθίσταται, στο στάδιο αυτό, από ένα μικρότερο τέλος για την αναστολή της δημοσίευσης το οποίο θα καλύπτει βασικά τις δαπάνες για τη δημοσίευση της μνείας της αναστολής (βλ. άρθρο 52, παράγραφος 3).

Το ποσό αυτών και οποιωνδήποτε άλλων τελών που προβλέπει ο κανονισμός θα καθορισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 127 σε έναν κανονισμό τελών.

Άρθρο 40

Παράγραφος (1)

Το σύστημα των "πολλαπλών αιτήσεων" είναι γνωστό σε πολλές εθνικές νομοθεσίες και στη συμφωνία της Χάγης για τη διεθνή κατάθεση των σχεδίων και υποδειγμάτων. Αποσκοπεί στη διευκόλυνση της κατάθεσης αιτήσεων για τους βιομηχανικούς αυτούς κλάδους οι οποίοι παράγουν ένα μεγάλο αριθμό σχεδίων και υποδειγμάτων με αποτέλεσμα οι δαπάνες και ο διοικητικός φόρτος για την κατοχύρωση μεμονωμένων δικαιωμάτων για κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα θα ήταν πολύ υψηλά. Το σύστημα του κοινοτικού σχεδίου υποδείγματος, το οποίο θα πρέπει να είναι πολύ σύγχρονο και με δυνατότητα συνδυασμένης εφαρμογής με το σύστημα της διεθνούς κατάστασης της Χάγης, δεν θα μπορούσε να μην παρέχει μία τέτοια δυνατότητα.

Η διάταξη αυτή προβλέπει τη δυνατότητα να περιληφθούν σημεία πολλαπλής αίτησης για καταχώρηση περισσότερα σχέδια ή υποδείγματα, για τα οποία δεν υπάρχει ανώτατο όριο, αντίθετα από την πρόταση του Πράσινου Βιβλίου. Προϋπόθεση, πάντως, είναι τα προϊόντα στα οποία πρόκειται να ενσωματωθούν τα σχέδια ή υποδείγματα να ανήκουν όλα στην ίδια υποκατηγορία σύμφωνα με την συμφωνία του Locarno ή στο ίδιο σύνολο ή την ίδια σύνθεση στοιχείων. Οι περιορισμοί αυτοί κρίνονται αναγκαίοι προκειμένου να αποφευχθεί η χρησιμοποίηση του συστήματος αυτού για την καταβολή μικρότερων τελών καταχώρησης και δημοσίευσης υποβάλλοντας ταυτόχρονα σχέδια και υποδείγματα που προορίζονται για κάθε είδους προϊόντα. Η πολλαπλή αίτηση πρέπει να χαρακτηρίζεται από ένα στοιχείο ενότητας, το οποίο κατά κανόνα βρίσκεται στο γεγονός ότι τα προϊόντα ανήκουν όλα στην ίδια υποκατηγορία (οι κατηγορίες της συμφωνίας του Locarno είναι πολύ ευρείες για να ανταποκρίνονται σ' αυτή την ανάγκη ενότητας στα πλαίσια μιας ενιαίας αίτησης). Η αναφορά, πάντως, σε μία υποκατηγορία θα μπορούσε, σε ορισμένες περιπτώσεις να οδηγήσει σε αθέμιτα αποτελέσματα: το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε προϊόντα τα οποία, λόγω της φύσης τους, ανήκουν σε διαφορετικές υποκατηγορίες ή ακόμη και κατηγορίες. Για παράδειγμα, ένα διακοσμητικό στοιχείο το οποίο ο κατασκευαστής προτίθεται να χρησιμοποιήσει σε μία σειρά διαφορετικών οικιακών ειδών (είδη πορσελάνης, γυαλικά, πηρούνια, κουτάλια και μαχαίρια, έπιπλα κουζίνας, κ.λπ.). Θα ήταν σκόπιμο να

επιτρέπει στον κατασκευαστή αυτό να υποβάλει μία πολλαπλή αίτηση για όλες αυτές τις διαφορετικές χρήσεις του σχεδίου ή υποδείγματος. Η διάταξη καλύπτει επίσης και τις διάφορες δυνατότητες "εσωτερικής διακόσμησης" που προκύπτουν από μία ιδέα ενιαίου σχεδίου ή υποδείγματος: αυτό θα μπορούσε να καλύπτεται με την αναφορά στην "ίδια σύνθεση στοιχείων".

Παράγραφος (2)

Η αντιμετώπιση μιας πολλαπλής αίτησης από άποψη τελών βασίζεται στις προτάσεις που υπέβαλε η ΠΟΠΙ για την πραγματοποιούμενη αναθεώρηση της συμφωνίας της Χάγης. Πέρα από την καταβολή του βασικού τέλους καταχώρησης και δημοσίευσης, ο αιτών πρέπει να καταβάλει ένα πρόσθετο τέλος καταχώρησης και δημοσίευσης το οποίο αντιστοιχεί σε ένα ποσοστό επί των βασικών τελών για κάθε πρόσθετο σχέδιο ή υπόδειγμα. Με τον τρόπο αυτό, μπορεί να αποφευχθεί η καθιέρωση ενός ανώτατου ορίου στον αριθμό των σχεδίων και υποδειγμάτων που περιλαμβάνονται σε μία πολλαπλή αίτηση. Το ύψος και η ενδεχόμενη διακύμανση του εν λόγω ποσοστού ανάλογα με τον αριθμό των σχεδίων και υποδειγμάτων θα πρέπει να αποφασιστεί σύμφωνα με την πολιτική που θα ακολουθήσει η αρχή που θα εκδόσει τον κανονισμό τελών (βλ. άρθρο 127).

Άρθρο 41

Στη διάταξη αυτή ορίζεται η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης (περιλαμβανομένης και της πολλαπλής αίτησης) για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, η οποία είναι η ημερομηνία κατά την οποία τα έγγραφα με τις πληροφορίες που περιέχονται υποχρεωτικά σε μία αίτηση (βλ. άρθρο 39, παράγραφοι 1 και 2) κατατίθενται είτε στο Γραφείο είτε στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους (περιλαμβανομένου του Γραφείου Μπενελούξ). Το πώς συνάγεται η ημερομηνία αυτή προκύπτει από τα άρθρα 48 και 49.

Άρθρο 42

Η διάταξη αυτή αναφέρεται στη γενικότερη υποχρέωση, στα πλαίσια του κανονισμού, για τήρηση της ταξινόμησης που προβλέπει η συμφωνία του Locarno του 1968. Θα πρέπει να τονιστεί και πάλι ότι η χρησιμοποίηση της εν λόγω ταξινόμησης, η οποία βασίζεται στα προϊόντα, δεν έχει επιπτώσεις όσον αφορά την έκταση προστασίας ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

Τμήμα 2

Δικαίωμα προτεραιότητας

Άρθρα 43-47

Τα άρθρα αυτά αφορούν το ζήτημα του δικαιώματος προτεραιότητας. Τα σχέδια και τα υποδείγματα παρέχουν, σύμφωνα με τη σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, δικαίωμα προτεραιότητας έξι μηνών. Συνεπώς, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα επίκλησης προτεραιότητας και για το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο προκύπτει από συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών της ΕΟΚ που συμμετέχουν όλα στη σύμβαση των Παρισίων. Η προτεραιότητα αυτή προκύπτει από προηγούμενη αίτηση για το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα που κατατέθηκε σε ή για οποιοδήποτε κράτος που συμμετέχει στη σύμβαση των Παρισίων.

Η δυνατότητα επίκλησης της προτεραιότητας μίας κοινοτικής αίτησης για την εξασφάλιση προστασίας σε ή για ένα κράτος που συμμετέχει στη σύμβαση των Παρισίων θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης αργότερα στα πλαίσια της ΠΟΠΙ και θα προκύπτει από την αναγνώριση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ως έγκυρου μέσου προστασίας σύμφωνα με τη σύμβαση των Παρισίων. Το άρθρο 46 καθιερώνει ήδη την αρχή αυτή όσον αφορά τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, δεδομένου ότι η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος η οποία φέρει ημερομηνία κατάθεσης θεωρείται ότι ισοδυναμεί με νομότυπη κατάθεση βάσει της εθνικής νομοθεσίας σε κάθε κράτος μέλος.

Τα άρθρα 43 έως 47 ακολουθούν τις σχεδόν πανομοιότυπες διατάξεις που περιλαμβάνονται στην κοινοτική σύμβαση για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας καθώς και στο σχέδιο κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Έτσι, δεν υπάρχει ανάγκη να σχολιαστούν λεπτομερώς.

ΤΙΤΛΟΣ V

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ

Άρθρο 48

Όπως τονίστηκε στο εισαγωγικό μέρος, η διαδικασία καταχώρησης ενώπιον του Γραφείου πρέπει να είναι απλή, μη δαπανηρή και γρήγορη. Πριν από την καταχώρηση δεν εξετάζεται κατ'ουσίαν εάν το σχέδιο ή υπόδειγμα πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας ούτε προβλέπονται διαδικασίες ενστάσεων. Το Γραφείο πρέπει απλώς να προβεί σε εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων, ενώ ο έλεγχος της ουσιαστικής εγκυρότητας του σχεδίου ή υποδείγματος διεξάγεται στα πλαίσια διαδικασιών μεταξύ των μερών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ή του Γραφείου μετά την καταχώρηση.

Παράγραφος (1)

Η γενική αυτή αρχή σημαίνει ότι το Γραφείο δεν θα εξετάζει κατά πόσον μία αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις προστασίας, ούτε εάν προκύψουν προβλήματα όπως ο ενδεχομένως μη αυθαίρετος χαρακτήρας των τεχνικών χαρακτηριστικών του προϊόντος για το οποίο ζητείται προστασία και που αποκλείεται βάσει του άρθρου 9. ούτε θα εξετάζει κατά πόσον το σχέδιο ή υπόδειγμα αντιβαίνει προς τους κανόνες δημοσίας τάξεως ή τις αρχές της ηθικής βάσει του άρθρου 10.

Παρόλο που το Γραφείο δεν θα εξετάζει τις ουσιαστικές προϋποθέσεις προστασίας, δεν θα πρέπει να καταχωρεί μία τυπικά σωστή αίτηση για κάτι το οποίο εμφανώς δεν καλύπτεται από τον ορισμό του σχεδίου ή υποδείγματος. Εφόσον ζητείται η κατοχύρωση ενός σχεδίου ή υποδείγματος για ένα μουσικό θέμα (όχι τη γραφική αναπαράσταση ενός μουσικού διαστήματος) ή για ένα όνομα ή σύνθημα (όχι τη γραφική τους αναπαράσταση), το Γραφείο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την αίτηση εξαρχής. Ο αιτών θα είναι σε θέση να ασκήσει προσφυγή έναντι της απόφασης αυτής σύμφωνα με το άρθρο 59 επόμ.

Παράγραφος (2)

Η διάταξη αυτή αναφέρεται στα στοιχεία τα οποία λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων εκ μέρους του Γραφείου. Θα πρέπει πρώτα να διαπιστώνεται εάν η αίτηση περιέχει τα αναγκαία στοιχεία τα οποία επιτρέπουν τον καθορισμό της ημερομηνίας κατάθεσης (στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 39, παράγραφοι 1 και 2). Δεύτερον, το Γραφείο πρέπει να ελέγξει κατά πόσον πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 39 (μνεία του δημιουργού του σχεδίου ή υποδείγματος ή της ομάδας δημιουργών, προαιρετικά στοιχεία, καταβολή τελών, συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις υποβολής που ορίζει ο εκτελεστικός κανονισμός) και, σε περίπτωση πολλαπλής αίτησης, τις προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 40 (προαιρετικά στοιχεία, καταβολή πρόσθετων τελών, συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις υποβολής που ορίζει ο εκτελεστικός κανονισμός). Τέλος, το Γραφείο θα πρέπει να ελέγξει τις προϋποθέσεις σχετικά με τη διεκδίκηση προτεραιότητας που προκύπτουν από το άρθρο 44.

Άρθρο 49

Το άρθρο αυτό αναφέρει τις συνέπειες από την ύπαρξη ορισμένων τυπικών ελαττωμάτων στην αίτηση. Στην περίπτωση αυτή το Γραφείο ζητά από τον αιτούντα να θεραπεύσει τα ελαττώματα εντός ορισμένης προθεσμίας.

Εάν τα ελαττώματα θεραπευθούν εγκαίρως, το Γραφείο δίδει στην αίτηση ημερομηνία κατάθεσης, αλλά η εν λόγω ημερομηνία καθορίζεται διαφορετικά ανάλογα με τη σοβαρότητα των ελαττωμάτων που διαπιστώνονται. Εάν τα ελαττώματα αφορούσαν την ύπαρξη αιτήματος καταχώρησης, τα στοιχεία του αιτούντος, την αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος ή, όπου γίνεται δεκτή, την εναλλακτική κατάθεση δείγματος, ως ημερομηνία κατάθεσης θεωρείται η ημερομηνία κατά την οποία θεραπεύθηκαν τα ελαττώματα. Εάν τα ελαττώματα αφορούν άλλες προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση (ή η πολλαπλή αίτηση), ως ημερομηνία κατάθεσης παραμένει η ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση στο Γραφείο ή την εθνική υπηρεσία.

Εάν τα ελαττώματα δεν θεραπευθούν εγκαίρως, περιλαμβανομένης και της καταβολής των οφειλομένων τελών, η αίτηση απορρίπτεται. Ο αιτών έχει δικαίωμα προσφυγής έναντι της σχετικής απόφασης του Γραφείου (άρθρο 59 επόμε.).

Όσον αφορά τις προϋποθέσεις σχετικά με το δικαίωμα προτεραιότητας, η μη επανόρθωση των ελαττωμάτων συνεπάγεται μόνο την απώλεια του δικαιώματος προτεραιότητας όσον αφορά την αίτηση, η οποία θα εξακολουθήσει να ισχύει, αλλά θα εξεταστεί κατά πόσον πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις κατά την ημερομηνία κατάθεσης και όχι κατά την προγενέστερη ημερομηνία προτεραιότητας.

Άρθρο 50

Μόλις σε μία αίτηση δοθεί ημερομηνία κατάθεσης, καταχωρείται σαν καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Η ημερομηνία που αναφέρεται στο μητρώο είναι η ημερομηνία κατάθεσης. Έχοντας υπόψη την απλότητα της εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων και τις σύντομες προθεσμίες οι οποίες έχουν προβλεφθεί για την διεκπεραίωση της αίτησης από την εθνική υπηρεσία στο Γραφείο ή για τη θεραπεία των υφισταμένων ελαττωμάτων, η ημερομηνία καταχώρησης θα πρέπει κατ'αρχήν να τοποθετείται στο εξάμηνο που ακολουθεί την ημερομηνία της πραγματικής κατάθεσης.

Άρθρο 51

Την καταχώρηση ακολουθεί το ταχύτερο δυνατόν η δημοσίευση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στο Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Το διάστημα μεταξύ της καταχώρησης και της δημοσίευσης εξαρτάται, αφενός, από το χρόνο που απαιτείται για την τεχνική προπαρασκευή της δημοσίευσης και, αφετέρου, από τη συχνότητα έκδοσης του Δελτίου (π.χ. μηνιαίο ή δεκαπενθήμερο). Η διάταξη αναφέρει τί πρέπει να περιλαμβάνει η δημοσίευση, αφήνοντας τη δυνατότητα πρόβλεψης και άλλων στοιχείων από τον εκτελεστικό κανονισμό.

Η διάταξη βασίζεται στην ιδέα ότι το Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων θα εκδίδεται υπό μορφή παραδοσιακού έντυπου περιοδικού, όπως συμβαίνει σήμερα στα εθνικά συστήματα πολλών κρατών μελών και στο διεθνές σύστημα κατάθεσης της Χάγης· θα μπορούσε, πάντως, να αποδειχθεί χρησιμότερο στο μέλλον, ενόψει των τεχνολογικών καινοτομιών, να επιτραπεί στο Γραφείο η επιλογή ενός αποτελεσματικότερου και πιο σύγχρονου τρόπου για να "γίνει γνωστό στο κοινό το δικαίωμα επί του σχεδίου ή υποδείγματος".

Όσον αφορά τις έννομες συνέπειες, πρέπει να τονιστεί ότι, από τεχνική άποψη, το σχέδιο ή υπόδειγμα θα βρίσκεται στη διάθεση του κοινού από την ημερομηνία κατά την οποία καταχωρήθηκε πραγματικά και όχι από την ημερομηνία κατά την οποία δημοσιεύθηκε στο Δελτίο: πράγματι, η πρόσβαση του κοινού στο μητρώο εξασφαλίζεται από αυτή την προηγούμενη ημερομηνία.

Άρθρο 52

Το άρθρο αυτό καθιερώνει τη δυνατότητα να τηρηθεί απόρρητο το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τριάντα μήνες. Αυτό ανταποκρίνεται στην ανάγκη πολλών βιομηχανικών κλάδων οι οποίοι θεωρούν ότι δεν μπορούν να επιτρέψουν τη δημοσίευση των σχεδίων και υποδειγμάτων τους πριν από την κυκλοφορία στην αγορά των αντίστοιχων προϊόντων. Ιδιαίτερα, στον τομέα της μόδας (αλλά το πρόβλημα δεν είναι σπάνιο και στον κλάδο των αυτοκινήτων) το να γίνει γνωστή εκ των προτέρων στους ανταγωνιστές η γενική γραμμή των σχεδίων μιας μελλοντικής συλλογής θα

μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την επιτυχία ενός εμπορικού εγχειρήματος που βασίζεται στον αποκλειστικό χαρακτήρα της εν λόγω γραμμής, δεδομένου ότι η προστασία της τεχνογνωσίας δεν είναι αρκετή σε τέτοιες περιπτώσεις για να εμποδίσει τους ανταγωνιστές να κυκλοφορήσουν στην αγορά παρόμοια (ενδεχομένως "ευφυώς παρόμοια") σχέδια ή υποδείγματα συγχρόνως ή ακόμη και πριν από τον δικαιούχο. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται η τήρηση απορρήτου, αλλά εάν αυτό εξαρτάται μόνο από τα μέτρα που λαμβάνονται εντός της επιχείρησης, ο κίνδυνος απώλειας της προστασίας υποβάλλοντας καθυστερημένη αίτηση θα ήταν πολύ μεγάλος. Η αναστολή της δημοσίευσης, συνεπώς, είναι η σωστή λύση στο πρόβλημα αυτό.

Παράγραφος (1)

Το αίτημα της αναστολής της δημοσίευσης πρέπει να υποβληθεί κατά το χρόνο της κατάθεσης της αίτησης. Η διαδικασία καταχώρησης είναι πολύ σύντομη για να επιτραπεί η υποβολή του αιτήματος αργότερα. Ο χρόνος κατά τον οποίο μπορεί να τηρηθεί απόρρητο το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 30 μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης ή από την ημερομηνία προτεραιότητας. Το διάστημα αυτό θα πρέπει να αποτελεί μία εξισορρόπηση μεταξύ της ανάγκης τήρησης του απορρήτου που αναφέρθηκε παραπάνω και της ανάγκης για ασφάλεια του δικαίου και για διαφάνεια η οποία οπωσδήποτε δεν συμβαδίζει με την ύπαρξη μη δημοσιευμένων αν και έγκυρων σχεδίων και υποδειγμάτων.

Παράγραφοι (2), (3)

Εάν η αίτηση που συνοδεύεται από αίτημα για αναστολή της δημοσίευσης έχει ημερομηνία κατάθεσης, το αντίστοιχο σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρείται εντός της ίδιας προθεσμίας και με την ίδια διαδικασία όπως ένα σύνηθες καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Εντούτοις, η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος και ο φάκελος της σχετικής αίτησης δεν θα τίθενται στη διάθεση του κοινού.

Το κοινό θα ενημερώνεται μέσω του μητρώου και του δελτίου για την ταυτότητα του αιτούντος, το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αναστέλλεται η δημοσίευση της αναπαράστασης του σχεδίου ή υποδείγματος και την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης.

Παράγραφοι (4), (5), (7)

Κατά τη λήξη αυτής της περιόδου ή ενωρίτερα, εφόσον το ζητήσει ο δικαιούχος, τα στοιχεία τα οποία τηρήθηκαν απόρρητα τίθενται στη διάθεση του κοινού από το Γραφείο μέσω του μητρώου και του δελτίου, και η ημερομηνία κατά την οποία γίνεται αυτό θεωρείται ως ημερομηνία δημοσίευσης. Πρέπει, πάντως, να τηρείται μία προϋπόθεση: ο δικαιούχος πρέπει να καταβάλει τέλος δημοσίευσης, το οποίο απέφυγε κατά την κατάθεση της αίτησης καταβάλλοντας ένα μικρότερο τέλος για την αναστολή της δημοσίευσης. Εάν, επιπλέον, ο δικαιούχος έχει υποβάλει δείγμα αντί αναπαράστασης του σχεδίου ή υποδείγματος, στις περιπτώσεις του άρθρου 39 παράγραφος 2, πρέπει να υποβάλει, στο στάδιο αυτό, την αναπαράσταση κατάλληλη για αναπαραγωγή ώστε να γίνει η δημοσίευση στο δελτίο. Η μη τήρηση οποιουδήποτε εκ των όρων αυτών έχει σαν αποτέλεσμα το δικαίωμα επί του σχεδίου ή υποδείγματος να χάνει τα αποτελέσματά του εξ υπαρχής.

Ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί, πάντως, να επιλέξει να παραιτηθεί. Στην περίπτωση αυτή δεν γίνεται καμία δημοσίευση και ο δικαιούχος αποφεύγει έτσι την απώλεια των αποτελεσμάτων του δικαιώματός του - προστασία έναντι της αναπαραγωγής πρβλ. άρθρο 21, παράγραφος 2 - εξ υπαρχής.

Παράγραφος (6)

Από όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, θα πρέπει να είναι σαφές ότι ο δικαιούχος ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου έχει ζητηθεί η αναστολή δημοσίευσης διαθέτει δικαίωμα το οποίο μπορεί να ασκήσει έναντι εκείνων που το προσβάλουν. Ενόψει του γεγονότος, πάντως, ότι οι προσβολείς δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι ε γνώριζαν το σχέδιο ή υπόδειγμα λόγω του απόρρητου χαρακτήρα του, το σχετικό δικαίωμα αφορά, εφόσον δεν έχει γίνει δημοσίευση, μόνο την αναπαραγωγή και η αίτηση παροχής εννόμου προστασίας προϋποθέτει προηγούμενη κοινοποίηση προς τον εικαζόμενο προσβολέα όλου του φακέλου, περιλαμβανομένης και της αναπαράστασης του σχεδίου ή υποδείγματος. Αυτό δεν συνεπάγεται τη γνωστοποίηση των σχετικών πληροφοριών στο ευρύ κοινό.

ΤΙΤΛΟΣ VI
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Άρθρο 53

Η διάταξη αυτή, η οποία εισάγεται για συστηματικούς λόγους, επιβεβαιώνει αυτό που έχει αναφερθεί βάσει του άρθρου 13, δηλ. ότι η διάρκεια προστασίας του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος είναι 5 έτη από την ημερομηνία κατάθεσης, με δυνατότητα παράτασης ανά πενταετία και μέχρι 25 έτη κατ' ανώτατο όριο.

Άρθρο 54

Το άρθρο αυτό, το οποίο ακολουθεί το αντιστοιχο άρθρο του σχεδίου κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, ορίζει τη διαδικασία που ακολουθείται για την παράταση της προστασίας κατά τη λήξη κάθε πενταετούς περιόδου.

Η παράταση γίνεται κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματός από το δικαιούχο ή το πρόσωπο το οποίο είναι ρητά εξουσιοδοτημένο από αυτόν: θεωρείται ότι η παράταση είναι αρκετά σημαντική πράξη για να χρειάζεται η προσωπική συμμετοχή του δικαιούχου και δεν μπορεί να αφεθεί, για παράδειγμα, στην αποκλειστική πρωτοβουλία ενός κατόχου άδειας εκμετάλλευσης. Η παράταση υπόκειται περαιτέρω στην καταβολή ενός τέλους παράτασης το οποίο, μακροπρόθεσμα, θα αποτελεί και τη βασική πηγή εισοδημάτων του Γραφείου.

Το Γραφείο θα φροντίσει για την ενημέρωση του δικαιούχου εγκαίρως προτού λήξει η ισχύς του δικαιώματός του. Το αίτημα για παράταση και η καταβολή του σχετικού τέλους πρέπει να γίνονται στη διάρκεια του εξαμήνου που προηγείται της λήξης. Εντούτοις, παρέχεται ένα ακόμη εξάμηνο μετά τη λήξη για την υποβολή του σχετικού αιτήματος και την καταβολή τέλους παράτασης υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβληθεί ένα πρόσθετο τέλος.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ

Άρθρο 55

Η διάταξη αυτή αφορά την παραίτηση από το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα με πρωτοβουλία ή με τη συναίνεση του δικαιούχου. Η διάταξη αυτή ακολουθεί την ανάλογη διάταξη σχετικά με το κοινοτικό σήμα.

Άρθρα 56-58

Τα άρθρα 56 και 57 ακολουθούν το υπόδειγμα των αντίστοιχων διατάξεων για τις διαδικασίες ανάκλησης ή ακύρωσης του κοινοτικού σήματος και προβλέπουν μία κεντρική διαδικασία ενώπιον του Γραφείου το οποίο αποτελεί το βασικό όργανο για την πραγματοποίηση του ελέγχου της εγκυρότητας ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μετά την καταχώρησή του. Η διαδικασία αυτή μπορεί να κινηθεί μόλις καταχωρηθεί το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή κατά οποιοδήποτε χρόνο στη διάρκεια της ισχύος του ή ακόμη και μετά την λήξη της. Ανταποκρίνεται σε δύο ανάγκες: στην ανάγκη για άμεση αντίδραση μετά από καταχώρηση ανταγωνιστών έναντι της αξίωσης προστασίας (η ανάγκη αυτή σε ορισμένα κράτη μέλη καλύπτεται με τη διαδικασία ένστασης) και στην ανάγκη για ενιαία αντιμετώπιση του δικαιώματος επί του σχεδίου υποδείγματος για όλη την Κοινότητα κατά τον μετέπειτα χρόνο.

Στην πρώτη περίπτωση, η ταχεία αντίδραση του ενδιαφερόμενου έναντι της καταχώρησης θα απέτρεπε την εναντίον του έκδοση απόφασης σχετικά με το δικαίωμα επί του σχεδίου ή υποδείγματος από εθνικό δικαστήριο προτού ληφθεί η οριστική απόφαση επί του ζητήματος της εγκυρότητας, έχοντας υπόψη τη διάταξη του άρθρου 95, παράγραφος 1. Ακόμη και αν ο δικαιούχος ενεργήσει ταχύτερα από τον τρίτο και προσπαθήσει να ασκήσει τα δικαιώματά του προτού

κινήθει η διαδικασία ακύρωσης ενώπιον του Γραφείου, το άρθρο 95, παράγραφος 2 εξακολουθεί να παρέχει τη δυνατότητα στον τρίτο (ο οποίος τυπικά αποτελεί έναν εικαζόμενο προσβολέα) να κινήσει τις σχετικές διαδικασίες και να ζητήσει από το εθνικό δικαστήριο να αναστείλει τη διαδικασία λόγω προσβολής μέχρις ότου το Γραφείο αποφανθεί επί του θέματος του κύρους (η διάταξη αυτή αφήνει μία διακριτική ευχέρεια στο εθνικό δικαστήριο προκειμένου να αποφευχθούν οι διαδικασίες παρενόχλησης). Θα πρέπει επίσης να τονιστεί ότι η έκταση των διαδικασιών ενώπιον του Γραφείου μπορεί να ελεγχθεί γενικά με τον τρόπο με τον οποίο ο αντιπρόεδρος διεξάγει τις ενέργειες του Γραφείου, αποφεύγοντας έτσι την ανώφελη παράταση των σχετικών διαδικασιών.

Στη δεύτερη περίπτωση, η κήρυξη ακυρότητας θα παράγει αποτελέσματα μόνο για το παρελθόν, αλλά θα εξακολουθεί να είναι χρήσιμη, για παράδειγμα, κατά την εκδίκαση αποζημίωσης λόγω παράνομης άσκησης δικαιώματος. Η διεθνής σύνθεση των τμημάτων του Γραφείου και η εμπειρία των μελών του θα αποτελούν σοβαρές εγγυήσεις για την αξία και την αντικειμενικότητα των αποφάσεων του Γραφείου στον τομέα αυτό. Ένας άλλος σημαντικός έλεγχος θα ασκείται από τη συμβουλευτική επιτροπή που συνιστάται βάσει του άρθρου 116β και η οποία θα έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον κατά την εφαρμογή των άρθρων 55 και 56α.

Η διαδικασία μπορεί να κινήθει από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, περιλαμβανομένης της Επιτροπής και των κρατών μελών, εφόσον θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να κηρυχθεί άκυρο ένα καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Και στις δύο περιπτώσεις, πάντως, πρέπει να αποδεικνύεται η ύπαρξη ειδικού συμφέροντος: εάν ο επικαλούμενος λόγος ακυρότητας είναι η απουσία δικαιώματος του δικαιούχου (άρθρο 27, παράγραφος 1 δ)) ή εάν ο επικαλούμενος λόγος είναι η ύπαρξη "προγενέστερου δικαιώματος" κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2.

Η διαδικασία είναι μία διαδικασία inter partes η οποία διεξάγεται ενώπιον του τμήματος ακύρωσης του Γραφείου. Θα ήταν περιττό να περιγραφούν λεπτομερώς οι διατάξεις σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής της εν λόγω διαδικασίας και της εξέτασης της αίτησης ακύρωσης από το τμήμα του

Γραφείου, δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές ακολουθούν το υπόδειγμα των αντίστοιχων διατάξεων που έχουν ήδη θεσπιστεί για αντίστοιχες διοικητικές διαδικασίες σχετικά με το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (διαδικασία ενστάσεων), το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (διαδικασία ανάκλησης) και το κοινοτικό σήμα (διαδικασίες έκπτωσης και ακύρωσης).

Ο ηττημένος μπορεί να ασκήσει προσφυγή έναντι της απόφασης του Γραφείου (άρθρο 59 επόμενα).

Το άρθρο 58 διευκολύνει τη συμμετοχή στις διαδικασίες ακύρωσης του εικαζόμενου προσβολέα έναντι του οποίου προσπαθεί να ασκήσει τα δικαιώματά του ο δικαιούχος, εφόσον η εν λόγω διαδικασία εκκρεμεί ενώπιον του Γραφείου. Το πρόσωπο αυτό δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση στις σχετικές διαδικασίες και να αναπτύξει τα επιχειρήματά του ενώπιον του Γραφείου.

Επιπλέον, παρέχεται το δικαίωμα στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη να είναι ομόδοκοι κατά τη διαδικασία. Αυτό, για παράδειγμα, θα συμβεί στην περίπτωση που τα μέρη συμβιβαστούν εξωδικώς χωρίς να ληφθεί οριστική απόφαση επί της ακυρότητας. Εάν το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετείται καλύτερα με τη συνέχιση της διαδικασίας και λήψη οριστικής απόφασης, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη έχουν τον τρόπο να το επιτύχουν.

Η Επιτροπή προτίθεται να συστήσει μία συμβουλευτική επιτροπή για να την επικουρεί στο έργο της εποπτείας των καταχωρήσεων του Γραφείου. Η σύσταση της εν λόγω επιτροπής υπόκειται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Η επιτροπή, της οποίας θα προεδρεύει εκπρόσωπος της Επιτροπής θα συνίσταται από εκπροσώπους των κρατών μελών και σε βάση "ad hoc" από εκπροσώπους της βιομηχανίας.

Κατά τον τρόπο αυτό θα υπάρξουν εγγυήσεις ότι οι πρακτικές διαδικασίες της καταχώρησης θα συμφωνούν προς τους στόχους του κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Άρθρα 59-65

Τα άρθρα αυτά αφορούν τη διαδικασία προσφυγής της οποίας μπορούν να κάνουν χρήση οποιοιδήποτε συμμετέχουν σε διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου και θίγονται από απόφασή του. Το δικαίωμα προσφυγής υπάρχει, συνεπώς, έναντι αποφάσεων που λαμβάνονται στα πλαίσια της διαδικασίας καταχώρησης (διαδικασία *ex-parte*) ή στα πλαίσια της διαδικασίας ακύρωσης (διαδικασία *inter partes*), καθώς και έναντι οποιασδήποτε άλλης κατηγορίας αποφάσεων την οποία καλείται να λάβει το Γραφείο βάσει του κανονισμού (π.χ. αποφάσεις σχετικά με τους ειδικούς πληρεξούσιους, αποφάσεις για την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, κ.λπ.).

Η σειρά αυτή των διατάξεων ακολουθεί το υπόδειγμα των αντίστοιχων διατάξεων που έχουν θεσπιστεί για το κοινοτικό σήμα. Δεδομένου ότι οι συζητήσεις για τις διατάξεις αυτές στα πλαίσια του Συμβουλίου δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί κατά την σύνταξη της παρούσας πρότασης, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι το περιεχόμενο της παρούσας πρότασης πρέπει να προσαρμοστεί και να ληφθούν υπόψη οποιοσδήποτε τροποποιήσεις γίνουν στον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα εφόσον θεωρούνται αποδεκτές από την Επιτροπή. Είναι μάλλον περιττό να τονιστεί πόσο σημαντικό είναι για τους χρήστες των συστημάτων του κοινοτικού σήματος και των σχεδίων και υποδειγμάτων να διαθέτουν ένα απόλυτα ενιαίο μηχανισμό προσφυγής.

Έχοντας υπόψη τα παραπάνω, θα ήταν περιττό να σχολιαστεί λεπτομερώς κάθε διάταξη σχετικά με τις προσφυγές. Θα ήταν αρκετό να υπενθυμιστεί ότι η προσφυγή ασκείται ενώπιον ενός από τα συμβούλια προσφυγών που λειτουργούν στα πλαίσια του Γραφείου και έχουν οιοσδήποτε δικαστικό χαρακτήρα (βλ. επίσης άρθρα 117 έως 120). Κατά των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Αναμένεται, πάντως, ότι το Δικαστήριο θα ζητήσει από το Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 168α ΕΟΚ, να αναθέσει τις υποθέσεις αυτές στο Πρωτοδικείο, με δυνατότητα να ελέγχονται οι αποφάσεις του τελευταίου για παράβαση κανόνων δικαίου ("*contrôle de cassation*"). Εάν μία απόφαση του συμβουλίου προσφυγών θεωρηθεί ότι δεν είναι σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο αλλά το ενδιαφερόμενο μέρος δεν έχει

ασκήσει προσφυγή και επομένως έχει καταστεί τελεσίδικη, η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος μπορεί να ασκήσει "προσφυγή υπέρ του νόμου" ενώπιον του Δικαστηρίου. Η απόφαση του Δικαστηρίου επί της προσφυγής αυτής δεν επηρεάζει την πρωτοβάθμια απόφαση, αλλά καθιερώνει ένα επιτακτικό κανόνα που θα εφαρμόζεται στο μέλλον σε ανάλογες περιπτώσεις.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Τμήμα 2

Εξοδα

Τμήμα 3

Ενημέρωση του κοινού και των αρχών των κρατών μελών

Άρθρα 66-80

Τα άρθρα αυτά περιέχουν ορισμένους γενικούς κανόνες που ακολουθούνται σε όλες τις διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου. Εκτός από ορισμένες εξαιρέσεις που αναφέρονται παρακάτω, οι κανόνες αυτοί ακολουθούν κατά γράμμα τους αντίστοιχους κανόνες που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα.

Για τους περισσότερους από αυτούς θα ήταν ευκολότερο να γίνεται παραπομπή, όσον αφορά το Γραφείο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, στις αντίστοιχες διατάξεις του κανονισμού για το σήμα και να θεωρούνται εφαρμοστέοι κατ'αναλογία στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού. Κατόπιν σκέψης, εντούτοις, θεωρήθηκε ότι θα βοηθούσε τους χρήστες των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων να έχουν μία πλήρη σειρά κανόνων διατυπωμένων σε ένα κείμενο, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να καταφεύγουν σε άλλο κανονισμό. Η παρούσα αιτιολογική έκθεση περιορίζεται στην εξέταση των διατάξεων εκείνων όπου έχουν προβλεφθεί ειδικοί κανόνες, και συγκεκριμένα των άρθρων 76, 77, 78.

Το άρθρο 76 θεσπίζει το μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Καθίσταται σαφές ότι οποιαδήποτε σημείωση στο μητρώο μπορεί να είναι στη διάθεση του κοινού, εκτός από τις σημειώσεις για τις οποίες έχει ληφθεί το μέτρο της αναστολής της δημοσίευσης σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 2.

Το άρθρο 77 προβλέπει δύο περιοδικές εκδόσεις του Γραφείου: το δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων όπου γίνεται η δημοσίευση των καταχωρημένων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων και την επίσημη εφημερίδα του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που περιέχει ανακοινώσεις και πληροφορίες γενικής φύσεως για τους χρήστες του συστήματος. Δεν θα πρέπει να αποκλειστεί στο μέλλον η συγχώνευση της επίσημης εφημερίδας του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με την επίσημη εφημερίδα του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων, λόγω της συνάφειας του περιεχομένου τους και του κοινού στο οποίο απευθύνονται.

Το άρθρο 78 αναφέρεται στη μελέτη των φακέλων και έχει ορισμένα χαρακτηριστικά που υπαγορεύονται από την ιδιαιτερότητα των σχετικών διαδικασιών.

Η γενική αρχή (άρθρο 78, παράγραφος 1) είναι ότι οι φάκελοι των αιτήσεων για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων δεν είναι προσιτοί στο κοινό χωρίς τη συγκατάθεση του αιτούντος, εφόσον τα εν λόγω καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί. Η διάταξη αυτή συμπληρώνεται με την απαγόρευση μελέτης χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, των φακέλων ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος για το οποίο ισχύει το μέτρο της αναστολής της δημοσίευσης. Η απαγόρευση αυτή εξακολουθεί να ισχύει μέχρι τη λήξη της περιόδου αναστολής. Σε περίπτωση παραίτησης από το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα πριν ή κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής, και εν πάση περιπτώσει προτού λάβει χώρα δημοσίευση, ο φάκελος εξακολουθεί να παραμένει απόρρητος για απεριόριστο διάστημα. Πράγματι, δεν υπάρχει λόγος να είναι προσιτός στο κοινό ένας φάκελος για ένα σχέδιο ή υπόδειγμα ο δικαιούχος του οποίου έχει παραιτηθεί από κάθε διεκδίκηση της προστασίας του εξ αρχής. Κανένα δικαίωμα δεν μπορεί να ασκηθεί με βάση το εν λόγω καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα και συνεπώς θεωρείται σωστό το πρόσωπο το οποίο παραιτήθηκε του δικαιώματος να ανακτά το δικαίωμα να τηρεί απόρρητα τα σχέδια ή υποδείγματα και τις ιδέες οι οποίες είχαν περιληφθεί στο καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο εγκαταλείφθηκε. Εκτός από τις περιπτώσεις αυτές, οι φάκελοι, κατ'αρχήν, είναι προσιτοί στο κοινό.

Το άρθρο 78, παράγραφος 2 προβλέπει μία εξαίρεση από τον κανόνα της απαγόρευσης πρόσβασης σε φάκελο σχετικό με αίτηση ή δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί ή δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος από το οποίο υποβλήθηκε παραίτηση πριν από τη δημοσίευσή του. Μπορεί να επιτραπεί μελέτη του φακέλου χωρίς τη συγκατάθεση του αιτούντος ή του δικαιούχου με βάση απόφαση του Γραφείου, εάν το πρόσωπο που επιθυμεί να μελετήσει το φάκελο θεμελιώνει έννομο συμφέρον. Αυτό ισχύει ιδίως εφόσον ο αιτών ή ο δικαιούχος έχει προβεί σε ενέργειες προκειμένου να επικαλεστεί έναντι του εν λόγω προσώπου το δικαίωμα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα: υπό τις συνθήκες αυτές, είναι απολύτως θεμιτό το πρόσωπο που απειλείται να έχει πρόσβαση στα έγγραφα στοιχεία τα οποία θα είναι χρήσιμα εάν ενδεχομένως κινηθεί η σχετική διαδικασία.

Τμήμα 4
Εκπροσώπηση

Άρθρα 81-82

Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στο ζήτημα της εκπροσώπησης ενώπιον του Γραφείου. Οι γενικές αρχές που περιέχει το άρθρο 81 ακολουθούν τον κανονισμό για το κοινοτικό σήμα (και, όπως και ο κανονισμός, τις συμβάσεις για το ευρωπαϊκό και κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας). Έτσι, το άρθρο 82 διατυπώνει την αρχή που περιέχεται στον κανονισμό και τις συμβάσεις αυτές ότι η εκπροσώπηση ενώπιον του Γραφείου μπορεί να γίνει μόνο από πρόσωπα των οποίων τα ονόματα περιέχονται σε κατάλογο ειδικών πληρεξουσίων που τηρεί το Γραφείο. Διαφορετικά, η εκπροσώπηση μπορεί να γίνει από δικηγόρο ο οποίος έχει άδεια εξασκήσεως του επαγγέλματός του σε ένα από τα κράτη μέλη, εφόσον μπορεί να ενεργεί στο συγκεκριμένο κράτος ως πληρεξούσιος σε θέματα σχεδίων και υποδειγμάτων.

Οι προϋποθέσεις για την εγγραφή στον κατάλογο αυτό έχουν εκπονηθεί λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που πρέπει να πληροί ένα πρόσωπο που επιθυμεί να έρθει σε επαφή με ένα Γραφείο που ασχολείται με τη νομοθεσία περί σχεδίων και υποδειγμάτων. Εκτός από τον όρο να έχει την επαγγελματική του εγκατάσταση ή να ασκεί το επάγγελμά του εντός της Κοινότητας, ο υποψήφιος για εγγραφή στον κατάλογο πρέπει να έχει εξουσία εκπροσώπησης σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας του κράτους όπου έχει την επαγγελματική του εγκατάσταση ή ασκεί το επάγγελμά του. Αυτή η πολύ ευρεία προϋπόθεση καλύπτει την εξουσία εκπροσώπησης σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και/ή σημάτων. Μία λογική προέκταση αυτής της ευρείας προσέγγισης ήταν να περιληφθούν και τα πρόσωπα που περιέχονται στον κατάλογο των ειδικών πληρεξουσίων με εξουσία εκπροσώπησης ενώπιον του ευρωπαϊκού Γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας καθώς και τα πρόσωπα των οποίων το όνομα περιλαμβάνεται στον κατάλογο των ειδικών πληρεξουσίων ενώπιον του Γραφείου κοινοτικών σημάτων.

Εάν τα κράτη μέλη όπου η εξουσία εκπροσώπησης ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν εξαρτάται από τον όρο της επαγγελματικής ειδίκευσης, όπως συμβαίνει συνήθως για την εκπροσώπηση σε θέματα σημάτων, ο σχετικός όρος αντικαθίσταται από μία επαγγελματική πείρα τουλάχιστον 5 ετών, εκτός εάν η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους αναγνωρίζει επίσημα την εξουσία αυτή στο εν λόγω πρόσωπο.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

Τμήμα 1

Εφαρμογή της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση

Τμήμα 2

**Διενέξεις σχετικά με παραβάσεις και με την ακυρότητα
των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων**

Τμήμα 3

Άλλες διαφορές σχετικά με τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

Άρθρα 83-98

Τα άρθρα 83-98 αναφέρονται στο σύστημα επίλυσης των διαφορών σχετικά με τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα. Οι διατάξεις αυτές έχουν σε μεγάλο βαθμό ακολουθήσει το υπόδειγμα των αντίστοιχων διατάξεων του σχεδίου κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, δεδομένου ότι στο θέμα αυτό καθώς και στο θέμα των διαδικασιών ενώπιον του Γραφείου, έχει ιδιαίτερη σημασία για τους χρήστες να υπάρχουν κανόνες όσο το δυνατόν ενιαίοι. Στη σειρά αυτή των διατάξεων λαμβάνεται επίσης υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, το παραπλήσιο σύστημα επίλυσης των διαφορών που καθιερώνει το Πρωτόκολλο για τις διαφορές που προσαρτάται στη Σύμβαση για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, εκτός, για ευνόητους λόγους, από τις διατάξεις που αφορούν το ρόλο του κοινού εφετείου.

Έτσι, στην παρούσα αιτιολογική έκθεση, θα περιοριστούμε σε ορισμένα σχόλια σχετικά με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του συστήματος επίλυσης των διαφορών όσον αφορά τα δικαιώματα επί σχεδίων και υποδείγμάτων, χωρίς να προχωρήσουμε σε λεπτομέρειες σχετικά με τις διατάξεις που έχουν ήδη γίνει δεκτές από την Κοινότητα ή τα κράτη μέλη σε διαφορετικά πλαίσια. Για το λόγο αυτό, δεν υπάρχουν σχόλια για τα άρθρα 90, 91, 92, 95, 96 και 97.

Γενικά, θα ήταν αρκετό να υπενθυμίσουμε ότι το σύστημα επίλυσης των διαφορών περιλαμβάνει τους κανόνες σχετικά με τη δικαιοδοσία και τη διαδικασία σε προσφυγές που αφορούν σχέδια και υποδείγματα των οποίων η ισχύς καλύπτει όλη την Κοινότητα και οι οποίες ασκούνται βασικά στα δικαστήρια των κρατών μελών. Το σύστημα αυτό απαρτίζεται από τρία μέρη:

- το τμήμα 1 το οποίο υιοθετεί την αρχή της εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων,
- το τμήμα 2 που περιέχει μία σειρά κανόνων που αντικαθιστούν ή συμπληρώνουν τους αντίστοιχους κανόνες της σύμβασης των Βρυξελλών, και που εφαρμόζονται στις διαφορές τις σχετικές με την προσβολή και την εγκυρότητα ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος,
- το τμήμα 3 που περιέχει ορισμένους ειδικούς κανόνες που συμπληρώνουν τους γενικούς κανόνες της σύμβασης των Βρυξελλών και εφαρμόζονται σε άλλες διαφορές σχετικές με κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα.

Το άρθρο 83, στο οποίο διατυπώνεται η αρχή της εφαρμογής της σύμβασης των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, δεν αντιστοιχεί απόλυτα στις παράλληλες διατάξεις για το κοινοτικό σήμα και το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

Οι παρεκκλίσεις (τις περισσότερες φορές μάλλον τυπικές παρά ουσιαστικές) από τη σύμβαση των Βρυξελλών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 είναι αναγκαίες για να θεσπιστεί μία απολύτως ενιαία σειρά κανόνων σχετικά με τη δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων, που καλύπτει και τις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες, σύμφωνα με τη σύμβαση των Βρυξελλών, υπάγονται σε διάφορους μη εναρμονισμένους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου των κρατών μελών (π.χ. όταν ο ενάγων δεν έχει την κατοικία του εντός της Κοινότητας). Εάν δεν υπάρχει ένα πλήρες και ενιαίο καθεστώς, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να προκύψουν συγκρούσεις αρμοδιότητας (θετικές ή αρνητικές) μεταξύ δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών, να εκδοθούν αντιφατικές αποφάσεις για την ίδια υπόθεση και τέλος να χρησιμοποιείται το "forum shopping" (επιλογή του ευνοϊκότερου νομικού καθεστώτος) σε βαθμό ασυμβίβαστο με τη λειτουργία μιας ενιαίας αγοράς.

Ο κανονισμός δεν προβλέπει κάποια μεταβατική διάταξη για την περίπτωση κατά την οποία, σε ορισμένα κράτη μέλη, η σύμβαση των Βρυξελλών δεν έχει ακόμη τεθεί σε ισχύ κατά το χρόνο εφαρμογής του κανονισμού. Αυτό φαίνεται μάλλον απίθανο, έχοντας υπόψη την ταχεία πρόοδο στην επικύρωση της σύμβασης του San Sebastian του 1989 σχετικά με την προσχώρηση της Ισπανίας και Πορτογαλίας στη σύμβαση των Βρυξελλών (η οποία ισχύει ήδη στα άλλα δέκα κράτη μέλη), και συνεπώς θα ήταν πολιτικά αδέξιο να προβλεφθεί μια τέτοια περίπτωση στον κανονισμό. Τα προβλήματα που θα προκύψουν ενδεχομένως με τα μελλοντικά μέλη της Κοινότητας ή στα πλαίσια μιας επέκτασης της ισχύος του κανονισμού στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν στις σχετικές διαπραγματεύσεις.

Το άρθρο 84 απαιτεί από τα κράτη μέλη να ορίζουν ένα περιορισμένο αριθμό εθνικών δικαστηρίων, πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων, τα οποία θα ενεργούν σαν "δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων", δηλ. θα έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις προσβολής και εγκυρότητας κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Η διάταξη ακολουθεί τις αντίστοιχες διατάξεις για τη σύσταση δικαστηρίων κοινοτικών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων. Εκφράζεται η ευχή ότι τα κράτη μέλη,

κατά τη σύσταση των δικαστηρίων αυτών, θα περιοριστούν στα δικαστήρια που αναφέρονται στο παράρτημα του Πρωτοκόλλου για τις διαφορές σχετικά με τα κοινοτικά δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (με τις αναγκαίες συμπληρώσεις όσον αφορά την Ισπανία, την Πορτογαλία και το νέο Lnder της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας).

Τα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων (άρθρο 85) θα έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για τις αγωγές λόγω προσβολής κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, αλλά και, στο βαθμό που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το δικαστήριο, για αγωγές που αναφέρονται σε απειλούμενες προσβολές και για αναγνωριστικές αγωγές για μη προσβολή. Όσον αφορά την εγκυρότητα των σχεδίων και υποδειγμάτων, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ μη καταχωρημένων και καταχωρημένων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.

Για τα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα υπάρχει δυνατότητα απευθείας προσφυγής ενώπιον του Γραφείου για κήρυξη ακυρότητας βάσει του άρθρου 56 επόμενου του κανονισμού. Για να διευκολυνθεί αυτή η κεντρική προσφυγή, δεν επιτρέπεται η απευθείας προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με αίτημα την κήρυξη της ακυρότητας ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος: ο εναγόμενος, πάντως, σε μία αγωγή λόγω προσβολής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να θέτει το θέμα αυτό ενώπιον των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό γίνεται με ανταγωγή. Θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί γιατί αυτός ο περιορισμός, ο οποίος έχει γίνει δεκτός για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα, θα πρέπει να διατηρηθεί για ένα τίτλο προστασίας ο οποίος, όπως συμβαίνει με το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, έχει χορηγηθεί χωρίς καμία προηγούμενη ουσιαστική εξέταση ή δυνατότητα ενστάσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, παρόλο που αναμφισβήτητα το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν είναι τόσο ισχυρός τίτλος όσο ένα κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή ένα κοινοτικό σήμα, δεν θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί από το πρόσωπο που υφίσταται επίθεση βάσει του σχετικού δικαιώματος να

αντιδράσει με ανταγωγή, και όχι απλώς να εγείρει θέμα εγκυρότητας σαν μέσο άμυνας ως προς την ουσία, χωρίς ταυτόχρονα υποχρεώνεται ο δικαστής να κρίνει, με ενέργεια erga omnes, την εγκυρότητα του σχετικού δικαιώματος. Το πλεονέκτημα της μη εγγραφής στο μητρώο κοινοτικών σχεδίων και υποδείγμάτων οποιουδήποτε δικαιώματος του οποίου διαπιστώθηκε η ακυρότητα από την αρμόδια δικαστική αρχή θα πρέπει να υπερισχύσει έναντι των περιορισμένων διαδικαστικών επιβαρύνσεων οι οποίες επιβάλλονται στον εναγόμενο με την άσκηση ανταγωγής.

Για τα μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα δεν προβλέπεται καμία διαδικασία ενώπιον των κεντρικών οργάνων: είναι συνεπώς ανάγκη να θεσπιστούν κανόνες δικαιοδοσίας στις υποθέσεις όπου πρέπει να ασκηθεί αγωγή για κήρυξη ακυρότητας. Το άρθρο 85 γ) αναγνωρίζει αποκλειστική δικαιοδοσία για τις εν λόγω αγωγές των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδείγμάτων, τα οποία, προφανώς, θα έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα και στην περίπτωση που το ζήτημα της ακυρότητας τίθεται βάσει ανταγωγής του εναγομένου στα πλαίσια αγωγής λόγω προσβολής. Στην περίπτωση αυτή ο αποκλεισμός της χρήσης ενός μέσου άμυνας επί της ουσίας με άλλο τρόπο εκτός της ανταγωγής δεν δικαιολογείται από το στόχο τήρησης ενός "καθαρού" μητρώου. Θα ήταν, ωστόσο, προς το συμφέρον του ευρύτερου κοινού να μην χρειάζεται πλέον περαιτέρω εξέταση της εγκυρότητας ενός μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος του οποίου έχει διαπιστωθεί η ακυρότητα από τον αρμόδιο δικαστή, εάν γίνει επίκλησή του έναντι τρίτων υπό διαφορετικές περιστάσεις.

Τα άρθρα 86 και 87 περιέχουν τους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, ακολουθώντας τις αντίστοιχες διατάξεις σχετικά με το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα. Θα πρέπει απλώς να υπενθυμίσουμε ότι το άρθρο 86 θα απαιτήσει, όπως και οι δύο αντίστοιχες διατάξεις για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα, διαπραγματεύσεις με τις χώρες της ΕΖΕΣ που συμμετέχουν στη σύμβαση του Λουγκάνο του 1988, για

την διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων, δεδομένου ότι περιέχει κανόνες οι οποίοι έρχονται σε σύγκρουση με τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που προκύπτουν από τη σύμβαση αυτή σε περίπτωση που ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε μία χώρα της ΕΖΕΣ. Εκφράζεται η ελπίδα ότι θα βρεθεί μία λύση στα προβλήματα αυτά στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι η εφαρμογή του άρθρου 86 στις αγωγές για κήρυξη ακυρότητας μη καταχωρημένων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων (κάτι άγνωστο στην περίπτωση του κοινοτικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή του κοινοτικού σήματος) θα έχει σαν αποτέλεσμα την εξασφάλιση ενός ενιαίου "forum" στην Κοινότητα, δεδομένου ότι το εναλλακτικό forum του τόπου όπου διαπράχθηκε η παράνομη ενέργεια της προσβολής απλώς δεν θα έχει εφαρμογή. Η αγωγή για κήρυξη ακυρότητας θα πρέπει συνεπώς να ασκηθεί αποκλειστικά στο κράτος μέλος όπου έχει την κατοικία του ο εναγόμενος (δικαιούχος). Εάν το κριτήριο αυτό εγκαταληφθεί, αρμόδιο θα είναι το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου έχει εγκατάσταση ο δικαιούχος ή, διαδοχικά, όπου έχει την κατοικία ή την εγκατάστασή του ο ενάγων (το πρόσωπο που προσβάλλει την εγκυρότητα) ή τέλος το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το Γραφείο.

Το άρθρο 89, κατά βάση, αποκλείει τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί η ακυρότητα σαν μέσο άμυνας σε μία αγωγή λόγω προσβολής με άλλο τρόπο εκτός από την άσκηση ανταγωγής. Αυτό έχει ήδη σχολιαστεί σε σχέση με το άρθρο 85. Η παράγραφος 3 προβλέπει, εντούτοις, μία εξαίρεση στον κανόνα αυτό, σε περίπτωση που η άμυνα βασίζεται σε ισχυρισμό περί ακυρότητας του σχεδίου ή υποδείγματος που προκύπτει από την ύπαρξη "προγενέστερου εθνικού δικαιώματος" κατά την έννοια του άρθρου 27 παράγραφος 2. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση των εν λόγω δικαιωμάτων έναντι κοινοτικού σχεδίου

ή υποδείγματος από πρόσωπα εκτός των δικαιούχων, είναι αυτονόητο ότι ένας τέτοιος ισχυρισμός μπορεί να προβληθεί μόνο από τον δικαιούχο του προγενέστερου δικαιώματος. Ο λόγος για τον οποίο επιτρέπεται στην περίπτωση αυτή να γίνει επίκληση ακυρότητας χωρίς άσκηση ανταγωγής είναι ότι η ενδεχόμενη διαπίστωση ότι το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα είναι άκυρο συνεπάγεται μόνο μερική ακυρότητα, επειδή τα αποτελέσματά της θα περιορίζονται στην επικράτεια του κράτους μέλους ή των κρατών όπου ισχύει ο λόγος ακυρότητας.

Στόχος της διάταξης του άρθρου 89, παράγραφος 1 είναι ο περιορισμός των καταχρηστικών αξιώσεων σχετικά με την ακυρότητα των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Χρειάζεται, πάντως, να συμπληρωθεί με μία διάταξη περί αντιστροφής του βάρους της αποδείξεως σε περιπτώσεις όπου ο δικαιούχος αποδεικνύει την ατομικότητα του σχεδίου ή υποδείγματος του κατά την έννοια ότι διαφέρει σημαντικά από άλλα στην αγορά. Αν στην περίπτωση αυτή είναι εξαιρετικά πιθανό ότι το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα έχει δημιουργηθεί από τον ίδιο και δεν έχει αντιγραφεί, τότε είναι επίσης πιθανό να είναι νέο. Στην περίπτωση αυτή είναι σκόπιμο να ζητηθεί από τον εικαζόμενο προσβολέα που αμφισβητεί το κύρος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ισχυριζόμενος ότι δεν είναι νέο, να το αποδείξει.

Δεν κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση αντίστοιχης διάταξης για τις διαδικασίες ακύρωσης ενώπιον του Γραφείου. Αν ένας τρίτος καταθέσει στο Γραφείο αίτηση ακύρωσης, είναι αυτονόητο ότι το Γραφείο θα του ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες για την υποστήριξη του αιτήματός του.

Το άρθρο 93 αφορά το θέμα των κυρώσεων σε περίπτωση αγωγής λόγω προσβολής. Αυτό είναι ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα. Οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι έχουν επανειλημμένα αναφέρει ότι θεμελιώδες για την επιτυχία του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος είναι η ύπαρξη αποτελεσματικών μέσων παροχής έννομου προστασίας για τα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα και μεγαλύτερη ομοιομορφία στον τρόπο με τον οποίο αντιδρούν τα εθνικά δικαστήρια έναντι των σχετικών προσβολών.

Θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι, στο παρόν στάδιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης, είναι δύσκολη η παρέμβαση σε θέματα όπου οι παραδόσεις και οι κανόνες ουσιαστικού και δικονομικού αστικού δικαίου που εφαρμόζουν τα δικαστήρια

των κρατών μελών διαφέρουν σημαντικά. Συνεπώς, θα πρέπει να συνεχίσει να ισχύει ο βασικός κανόνας ότι κάθε εθνικό δικαστήριο εφαρμόζει τις κυρώσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους της έδρας του για την παροχή προστασίας έναντι της προσβολής των σχετικών δικαιωμάτων. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όσον αφορά την "αποζημίωση", όπου οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών είναι τόσο μεγάλες ώστε θα ήταν ανώφελη η προσπάθεια εξεύρεσης κάποιου κοινού παρανομαστή στο περιορισμένο ειδικό πεδίο της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων. Το όλο πρόβλημα των ομοιόμορφων κυρώσεων σε περιπτώσεις εξωσυμβατικής ευθύνης θα πρέπει να επιλυθεί σε κοινοτικό επίπεδο με γενικότερο τρόπο, με την προοπτική της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Εν αναμονή μελλοντικών πρωτοβουλιών στο θέμα αυτό, υπενθυμίζονται οι υποχρεώσεις που έχουν τα κράτη μέλη βάσει των υφισταμένων διεθνών συνθηκών καθώς και των συνθηκών οι οποίες βρίσκονται υπό συζήτηση όσον αφορά την παροχή εννόμου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Παρά τις δυσκολίες, μπορεί να επιτευχθεί κάποια πρόοδος στον τομέα αυτό με τη θέσπιση κοινών κανόνων στους οποίους πρέπει να προσφύγει ο δικαστής, εάν πληρούνται οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις. Η σχετική διάταξη αναφέρει τρεις κοινές κυρώσεις:

- το δικαστήριο διατάσσει τον προσβολέα να παύσει τις πράξεις που συνιστούν την προσβολή,
- διατάσσει την κατάσχεση των παράνομων προϊόντων,
- διατάσσει τον προσβολέα να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την προέλευση και τα εμπορικά δίκτυα μέσω των οποίων διατίθενται τα παράνομα προϊόντα.

Η διαταγή για παύση της προσβολής έχει ήδη γίνει δεκτή σαν κοινή κύρωση και για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα. Εάν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι ο εναγόμενος έχει προσβάλει ή απειλεί να προσβάλει ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, πρέπει να διατάξει την παύση της προσβολής, εκτός εάν υπάρχουν ειδικοί λόγοι που δεν του το επιτρέπουν. Τα μέσα με τα οποία εξασφαλίζεται η τήρηση της διαταγής αυτής καθορίζονται από τον lex fori.

Ο δικαστής πρέπει να διατάξει κατάσχεση των παράνομων προϊόντων και παροχή πληροφοριών, εκτός εάν ειδικοί λόγοι δεν το επιτρέπουν, εάν διαπιστώσει ότι υπάρχει προσβολή κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος (η απειλούμενη προσβολή δεν λαμβάνεται υπόψη στην περίπτωση αυτή). Τέτοιοι ειδικοί λόγοι μπορεί να προκύψουν, για παράδειγμα, εάν στη συγκεκριμένη περίπτωση η κατάσχεση των προϊόντων θα ήταν άσκοπη ή αδικαιολόγητα αυστηρή. Επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις η διαταγή παροχής πληροφοριών μπορεί να στερείται νοήματος, εάν για παράδειγμα, ο προσβολέας είναι ο κατασκευαστής των παράνομων προϊόντων. Ο δικαστής οφείλει, πάντως, να δικαιολογεί σε κάθε απόφαση τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις δεν θα ήταν σκόπιμο να εφαρμόσει μία ή και τις δύο από τις ποινές αυτές, επιτρέποντας έτσι τον κατά νόμο έλεγχο της εφαρμογής της διάταξης αυτής σε άλλους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Το άρθρο 94 προβλέπει τα ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα. Οι παράγραφοι 1 και 3 αντιστοιχούν κατά γράμμα στις αντίστοιχες διατάξεις για το κοινοτικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το κοινοτικό σήμα, εκτός από το γεγονός ότι προβλέπεται ρητά το δικαίωμα της αίτησης παροχής πληροφοριών σχετικά με την προέλευση των παράνομων προϊόντων (άρθρο 93, παράγραφος 2α). Για την παράγραφο 2, η οποία είναι νέα, χρειάζονται ορισμένα σχόλια.

Η απαγόρευση επίκλησης της ακυρότητας ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος σαν μέσο άμυνας με άλλο τρόπο εκτός από την άσκηση ανταγωγής (βλ. άρθρο 89) ισχύει στα πλαίσια της κύριας αγωγής. Κατά κανόνα, πάντως, σε περίπτωση άσκησης αγωγής για προσβολή έχει προηγηθεί ή υποβάλλεται συγχρόνως αίτημα για λήψη ασφαλιστικών μέτρων τα οποία διαδραματίζουν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στη δικονομική πρακτική. Το να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να προβάλλει την ένσταση ακυρότητας με άσκηση ανταγωγής στα πλαίσια μιας διαδικασίας για λήψη προσωρινών μέτρων θα ήταν απλώς αθέμιτο. Επιπλέον, σε πολλά νομοθετικά συστήματα δεν επιτρέπεται η άσκηση ανταγωγής στη διάρκεια μιας διαδικασίας η οποία εξ ορισμού πρέπει να είναι ταχεία και να βασίζεται σε εκ πρώτης όψεως εκτιμήσεις. Από την άλλη θα ήταν αδικαιολόγητο να απαγορευθεί στον εναγόμενο

η ένσταση ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος σαν μέσο άμυνας, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα που θα αναπτύξει μπορεί να είναι ιδιαίτερα χρήσιμα για τον δικαστή κατά τη λήψη της απόφασής του. Για τους λόγους αυτούς, προβλέπεται ειδικά ότι η ένσταση ακυρότητας μπορεί να υποβληθεί από τον εναγόμενο στις εν λόγω διαδικασίες με άλλο τρόπο εκτός από ανταγωγή. Πάντως, και στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 88, παράγραφος 2 για το βάρος της αποδείξεως.

Το άρθρο 98, το οποίο αφορά τις αγωγές τις σχετικές με τα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα, εκτός των αγωγών λόγω προσβολής ή ακυρότητας, επεκτείνει στις αγωγές αυτές την απαγόρευση της ένστασης ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος με άλλο τρόπο εκτός από την άσκηση ανταγωγής, καθώς και τις δύο εξαιρέσεις που προβλέπονται για τις περιπτώσεις των "εθνικών προγενέστερων δικαιωμάτων" και των "ασφαλιστικών και συντηρητικών μέτρων".

ΤΙΤΛΟΣ ΧΙ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 99

Με τη δημιουργία των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων προκύπτει το ζήτημα της σχέσης του νέου αυτού τίτλου προστασίας με τα υπάρχοντα καταχωρημένα εθνικά σχέδια και υποδείγματα τα οποία αποτελούν αντικείμενο της παράλληλης πρότασης οδηγίας για εναρμόνιση των βασικών διατάξεων ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόζονται επ'αυτών. Παρόλο που η Επιτροπή ελπίζει ότι το σύστημα των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, χάρη στη σύγχρονη σύλληψή του και το χαμηλό κόστος του καθώς και τους εύχρηστους διαδικαστικούς μηχανισμούς, θα υπερσχύσει γρήγορα, θα ήταν αυταπάτη να νομιστεί ότι θα εγκαταλειφθούν αμέσως τα υφιστάμενα και δοκιμασμένα συστήματα των εθνικών νομοθεσιών. Κατά συνέπεια, τα εθνικά καταχωρημένα σχέδια και υποδείγματα και τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα θα συνυπάρξουν κατά τα επόμενα χρόνια και το θέμα της σχέσης τους πρέπει να διευκρινιστεί.

Σε αντίθεση με τις προτάσεις της Πράσινης Βίβλου, η Επιτροπή είναι πεπεισμένη με βάση τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων κύκλων ότι, εάν πρόκειται να συνυπάρξουν οι δύο μορφές προστασίας, δεν υπάρχει λόγος να προβλεφθεί ότι εάν το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται τόσο ως κοινοτικό όσο και ως εθνικό, το τελευταίο καθίσταται ανενεργό. Μπορεί όντως να είναι άσκοπη για τον δικαιούχο η διατήρηση για το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα παράλληλης προστασίας που ισχύει στην ίδια εδαφική επικράτεια και, που, μετά την εναρμόνιση, θα υπόκειται σε πανομοιότυπους κανόνες ουσιαστικού δικαίου και με την ίδια ακριβώς έκταση. Εντούτοις, η απόφαση να εγκαταλειφθεί η περιττή εθνική προστασία θα πρέπει να αφήνεται στους δικαιούχους και να μην επιβάλλεται από το νομοθέτη. Το συμπέρασμα είναι ότι ο δικαιούχος έχει κάθε δυνατότητα να διατηρήσει για το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα παράλληλες μορφές προστασίας μέσω κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και ενός ή περισσότερων εθνικών καταχωρημένων δικαιωμάτων. Αυτή η "σώρευση" προστασίας του ίδιου σχεδίου ή υποδείγματος με διαφορετικούς τίτλους της ίδιας φύσεως έχει ένα προηγούμενο στο σχέδιο κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, το οποίο επίσης επιτρέπει τη συνύπαρξη ταυτόσημων εθνικών και κοινοτικών σημάτων που ανήκουν στον ίδιο δικαιούχο.

Υιοθετώντας αυτή την πολιτική γραμμή, η Επιτροπή έχει, εντούτοις, αντιληφθεί ότι, όπως και στην περίπτωση του κοινοτικού σήματος, θα μπορούσε να αποφευχθεί η καταχρηστική άσκηση αγωγών με την ίδια βάση μεταξύ των αυτών διαδικιών, λόγω επίκλησης ενός από τα συνυπάρχοντα δικαιώματα μετά την έκδοση αποφάσεως του αρμόδιου δικαστηρίου με βάση το παράλληλο δικαίωμα. Το άρθρο 99, ακολουθώντας το υπόδειγμα του αντίστοιχου άρθρου του σχεδίου κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, παρέχει στα δικαστήρια την εξουσία να αποτρέψουν τις συνέπειες παρόμοιων καταχρηστικών ενεργειών.

Άρθρο 100

Η θεμελιώδης αυτή διάταξη ρυθμίζει τη σχέση της προστασίας που παρέχει το σύστημα των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με τα άλλα μέσα έννομης προστασίας που προσφέρει η κοινοτική ή οι εθνικές νομοθεσίες.

Η γενική αρχή στην οποία βασίζεται η διάταξη αυτή είναι η "σώρευση": εάν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται σαν κοινοτικό μπορεί να προστατευθεί και με άλλες μορφές έννομης προστασίας της κοινοτικής ή της εθνικής νομοθεσίας, η ύπαρξη της προστασίας βάσει του συστήματος κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων δεν θα πρέπει να εμποδίζει το δικαιούχο να επικαλεστεί αυτή την περαιτέρω προστασία. Η παράγραφος 1 καθιερώνει την αρχή αυτή για ορισμένες ειδικές μορφές προστασίας, ενώ οι παράγραφοι 2 και 3 αναφέρονται στη σημαντικότερη και πλέον συνήθη μορφή συντρέχουσας προστασίας, την προστασία βάσει του δικαίου περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

Παράγραφος 1

Η παράγραφος 1 αναφέρει ως τυπικές μορφές προστασίας οι οποίες, υπό ορισμένες συνθήκες, μπορούν να συνυπάρξουν με την προστασία βάσει του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, τα σήματα ή άλλα προστατευόμενα διακριτικά σημεία, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα υποδείγματα χρησιμότητας, τα τυπογραφικά στοιχεία, την αστική ευθύνη και τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Ως σήματα νοούνται, πρωτίστως, τα εθνικά σήματα των κρατών μελών, περιλαμβανομένων και εκείνων που προέρχονται από διεθνή κατάθεση βάσει της συμφωνίας της Μαδρίτης. Επίσης υπάρχει δυνατότητα σωρευσης προστασίας ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος με ένα κοινοτικό σήμα, η θέσπιση του οποίου αναμένεται σύντομα. Η αναφορά σε άλλα διακριτικά σημεία καλύπτει ορισμένα δικαιώματα τα οποία αναγνωρίζονται βάσει των εθνικών συστημάτων δικαίου, για παράδειγμα οι εμπορικές επωνυμίες ή "διακριτικοί τίτλοι".

Η αναφορά στα διπλώματα ευρεσιτεχνίας καλύπτει τόσο τα εθνικά όσο και τα ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας με προσδιορισμό των κρατών μελών καθώς επίσης και τα κοινοτικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Η αναφορά στα υποδείγματα χρησιμότητας αφορά εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία προβλέπουν το μέσο αυτό (σήμερα μόνο η Γερμανία, η Ιταλία, η Ελλάδα, η Ισπανία και η Πορτογαλία και πιο πρόσφατα η Δανία), αλλά θα πρέπει επίσης να καλύπτει και τα "δικαιώματα μη καταχωρημένων σχεδίων και υποδειγμάτων" που προβλέπει ο νόμος του 1988 περί βιομηχανικής ιδιοκτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου, που αποτελεί μία διαφορετική απάντηση στην ανάγκη προστασίας των τεχνικών καινοτομιών που δεν φθάνει στο απαιτούμενο επίπεδο για την προστασία βάσει διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

Τα τυπογραφικά στοιχεία έχουν αναφερθεί προκειμένου να καλυφθεί η ειδική προστασία που παρέχεται σ' αυτό το είδος των σχεδίων και υποδειγμάτων σε ορισμένα κράτη μέλη, ιδίως σε όσα έχουν επικυρώσει τη σύμβαση της Βιέννης του 1973.

Τέλος, αναφέρονται η αστική ευθύνη και ο αθέμιτος ανταγωνισμός, που μπορεί να είναι πολύ χρήσιμα μέσα που συμπληρώνουν την ειδική προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων.

Η σώρευση με την προστασία των τοπογραφικών προϊόντων ημιαγωγών δεν έχει αναφερθεί για τους λόγους που αναφέρονται στα σχόλια του άρθρου 3.

Παράγραφος (2)

Η παράγραφος 2 περιέχει το βασικό κανόνα της σώρευσης προστασίας βάσει του συστήματος των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων και της προστασίας βάσει του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η στάση των νομοθεσιών των κρατών μελών έναντι της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας των σχεδίων και υποδειγμάτων ποικίλλει σημαντικά, όπως φαίνεται και στην Πράσινη Βίβλο και επιβεβαιώνεται στις διάφορες συγκριτικές μελέτες που έχουν γίνει στον τομέα αυτό.

Η Επιτροπή επιθυμεί να τονίσει ότι παραμένει πιστή στην πολιτική της Πράσινης Βίβλου στον τομέα αυτό. Η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα που βασίζονται σε σχέδια ή υποδείγματα θα επιτευχθεί πλήρως μόνο εάν το σύστημα των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων συμπληρωθεί με εναρμονισμένους εθνικούς κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας σχετικά με την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων. Αυτό, όμως, αποτελεί ένα πολύ δύσκολο έργο το οποίο χρειάζεται εντατική προετοιμασία, περαιτέρω συγκριτικές μελέτες και επαφές με τις εθνικές αρχές και τους ενδιαφερόμενους ή ακαδημαϊκούς κύκλους. Εάν η θέσπιση των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εξαρτηθεί από την επίτευξη της εναρμόνισης αυτής, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί μέσα σε ένα εύλογο και σύντομο χρονικό διάστημα η επείγουσα ανάγκη να δοθεί στους σχετικούς βιομηχανικούς κλάδους ένα αποτελεσματικό όργανο για την εσωτερική αγορά. Είναι, πάντως, σημαντικό το γεγονός ότι τα κράτη μέλη έχουν επίγνωση ότι η Επιτροπή έχει την πρόθεση να προχωρήσει προς την κατεύθυνση αυτή: μία πρώτη συμβολή θα ήταν να γίνει δεκτή η αρχή της σώρευσης της προστασίας, όπως ορίζεται στην παρούσα παράγραφο. Θα πρέπει επίσης να τονιστεί ότι θα ήταν δύσκολο να ζητηθεί από κράτη μέλη τα οποία, κατά παράδοση, αποδίδουν πολύ μεγάλη σημασία στην προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως η Γαλλία ή τα κράτη της Μπενελούξ, να δεχθούν ένα κανονισμό ο οποίος είναι προσανατολισμένος με βάση τις ανάγκες της αγοράς, εάν δεν υπάρχει επαρκής εναρμόνιση των κανόνων πνευματικής ιδιοκτησίας σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να προστατευθεί η δημιουργική πλευρά της δραστηριότητας των σχεδίων και υποδειγμάτων.

Η αποδοχή της αρχής της σώρευσης δεν θα πρέπει, πάντως, να εμποδίσει τα κράτη μέλη που έχουν ήδη εφαρμόσει την αρχή αυτή υπό περιοριστικούς όρους (Γερμανία, Ισπανία, Πορτογαλία, Δανία, Ιρλανδία) να συνεχίσουν προς την κατεύθυνση αυτή: προς το παρόν, η έκταση και οι προϋποθέσεις της προστασίας, μεταξύ των οποίων και ο απαιτούμενος βαθμός πρωτοτυπίας, θα εξακολουθούν να καθορίζονται αυτόνομα από κάθε κράτος μέλος. Αντίθετα, η καθιέρωση της αρχής της σώρευσης από τον κανονισμό θα έχει άμεσες επιπτώσεις στην Ιταλία, όπου η αρχή της σώρευσης αποκλείεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Πέρα από την αποδοχή της σώρευσης, στην παράγραφο αυτή προβλέπεται η κατάργηση από ορισμένα κράτη μέλη των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας οι οποίες, λόγω του παρωχημένου χαρακτήρα τους, θα έθεταν σε κίνδυνο την εφαρμογή της σώρευσης.

Οι χώρες του Common Law εφαρμόζουν έναν κανόνα (τα νομοθετικά συστήματα της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου είναι διαφορετικά, αλλά το αποτέλεσμα είναι το ίδιο) βάσει του οποίου η δυνατότητα προστασίας ενός σχεδίου ή υποδείγματος με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας συνδέεται με τον αριθμό των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα. Εάν ο αριθμός αυτός υπερβαίνει το πενήντα, δεν είναι πλέον δυνατή η προστασία βάσει του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας (Ιρλανδία) ενώ η διάρκεια της προστασίας μειώνεται υπερβολικά (Ηνωμένο Βασίλειο). Ο αυθαίρετος αυτός αριθμός, ο οποίος εξηγείται ιστορικά από την πρακτική των εθνικών υπηρεσιών βιομηχανικής ιδιοκτησίας στις αρχές του αιώνα, δεν θα πρέπει πλέον να έχει θέση σε ένα σύγχρονο σύστημα προστασίας έργων εφαρμοσμένων τεχνών.

Στην Ιταλία η νομοθεσία περί πνευματικής ιδιοκτησίας εξαρτά την προστασία από την προϋπόθεση της "scindibilità" (δυνατότητα διαχωρισμού ενός έργου εφαρμοσμένης τέχνης από το προϊόν στο οποίο ενσωματώνεται). Η ερμηνεία της έννοιας αυτής στη νομολογία είχε σαν αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η προστασία των σύγχρονων βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων στην Ιταλία με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, ακόμη και για δημιουργίες σύγχρονων καλλιτεχνών για μεγάλο γόητρο και αυθεντία, ενώ μπορεί να αναγνωριστεί η προστασία για δισδιάστατα διακοσμητικά σχέδια ή υποδείγματα έστω και πολύ περιορισμένης πρωτοτυπίας. Η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να καταργηθεί η διάταξη αυτή χωρίς να αναμένεται η μελλοντική εναρμόνιση, και η θέση της αυτή υποστηρίζεται σθεναρά από όλους τους ενδιαφερόμενους κύκλους.

Παράγραφος (3)

Η παράγραφος 3 αναφέρεται σε ένα άλλο επείγον πρόβλημα που συνδέεται με την εφαρμογή της αρχής της σώρευσης της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων με την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Η πράσινη βίβλος έχει θέσει το πρόβλημα που δημιουργεί μία διάταξη της σύμβασης της Βέρνης η οποία επιτρέπει στα κράτη που συμμετέχουν στη σύμβαση να παρέχουν προστασία πνευματικής ιδιοκτησίας στα σχέδια και υποδείγματα με προέλευση από άλλο κράτος που συμμετέχει στη σύμβαση μόνο υπό την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας. Εάν στη χώρα προέλευσης η προστασία του σχεδίου ή υποδείγματος παρέχεται μόνο υπό την ειδική μορφή δικαιώματος καταχωρημένου σχεδίου ή υποδείγματος, μόνο υπό τη μορφή αυτή μπορεί να ζητηθεί προστασία στα άλλα κράτη που συμμετέχουν στη σύμβαση της Βέρνης, και όχι βάσει του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η διάταξη αυτή, θεμιτή σε ένα διεθνές πλαίσιο όπου, ελλείψει διαμορφωμένων κανόνων όπως στον τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή των σημάτων, είναι δύσκολο να βασιστεί κανείς εξ ολοκλήρου στην αρχή της εθνικής μεταχείρισης, δημιουργεί δυσκολίες εάν εφαρμοστεί σε ενδοκοινοτικά πλαίσια. Είναι προφανές ότι η διάταξη αυτή οδηγεί σε διακρίσεις όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που ζητούν προστασία ανάλογα με τη χώρα προέλευσης του σχεδίου ή υποδείγματος. Μία ιταλική επιχείρηση - αλλά πολλές φορές και μία γερμανική επιχείρηση - δεν θα έχει προστασία στη Γαλλία ή τις χώρες της Μπενελούξ βάσει του δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας για τα σχέδια και υποδείγματά της, λόγω του ότι τα εν λόγω σχέδια και υποδείγματα δεν μπορούν να προστατευθούν υπό την ισχύουσα ιταλική νομοθεσία (ή μόνο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις μπορούν να προστατευθούν υπό τη γερμανική νομοθεσία) βάσει του ιταλικού (ή γερμανικού) δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα ίδια σχέδια και υποδείγματα, ωστόσο, θα είχαν πλήρη προστασία με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στη Γαλλία ή τις χώρες της Μπενελούξ, εάν είχαν την προέλευσή τους στις χώρες αυτές.

Η καθιέρωση της αρχής της σύρευσης στην παράγραφο 2 και η κατάργηση του πλέον κατάφωρου περιορισμού της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας στην Ιταλία, με την κατάργηση του όρου της "scindibilità", θα αναγκάσει τις χώρες που παρέχουν πολύ γενναιόδωρη προστασία στα σχέδια και υποδείγματα βάσει της νομοθεσίας τους περί πνευματικής ιδιοκτησίας, να δεχθούν να παύσουν αυτή την πρακτική διακρίσεων στις ενδοκοινοτικές σχέσεις.

ΤΙΤΛΟΣ XII

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Τμήμα 1

Γενικές Διατάξεις

Τμήμα 2

Διοίκηση του Γραφείου

Τμήμα 3

Διοικητικό Συμβούλιο

Άρθρα 101-112

Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στο γενικότερο χαρακτήρα και τη διοίκηση του Κοινοτικού Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων, του κοινοτικού αυτού οργανισμού ο οποίος θα έχει σαν αποστολή τον έλεγχο των διαδικασιών σχετικά με την καταχώρηση των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.

Οι διατάξεις αντιστοιχούν στις σχετικές διατάξεις του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Για παράδειγμα, το καθεστώς του προσωπικού του, τα προνόμια και οι ασυλίες του, οι γλώσσες της διαδικασίας του θα είναι τα ίδια με αυτά που θεσπίστηκαν για το Γραφείο Σημάτων. Η έδρα του Κοινοτικού Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων θα βρίσκεται στον ίδιο τόπο με την έδρα του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων.

Τμήμα 4
Εφαρμογή των διαδικασιών

Άρθρα 113-119

Οι διατάξεις αυτές απαριθμούν τα τμήματα του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων τα οποία θα είναι αρμόδια για τις διαδικασίες βάσει το παρόντος κανονισμού.

Προβλέπονται τέσσερα τμήματα :

- τμήμα εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων, επιφορτισμένο με την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων των αιτήσεων για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, μέχρι την έκδοση απόφασης για καταχώρηση,
- το τμήμα διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων, αρμόδιο για οποιαδήποτε απόφαση απαιτεί ο κανονισμός και η οποία δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του τμήματος εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων ή ενός ακυρωτικού τμήματος. Ασχολείται ιδίως με αποφάσεις καταχώρησης στο μητρώο και την τήρηση της κατάστασης των εξουσιοδοτημένων εκπροσώπων, τα ακυρωτικά τμήματα, επιφορτισμένα με τις διαδικασίες για κήρυξη της ακυρότητας,
- το συμβούλιο προσφυγών, που αποφαινεται επί προσφυγών κατά των αποφάσεων οποιουδήποτε από τα άλλα τμήματα του Γραφείου.

Ενόψει του οιονεί δικαιοδοτικού χαρακτήρα του συμβουλίου προσφυγών το άρθρο 118 θεσπίζει εχέγγυα ανεξαρτησίας των μελών του τα οποία έχουν ως πρότυπο τα προβλεπόμενα για τα μέλη του συμβουλίου προσφυγών από τον κανονισμό για το εμπορικό σήμα.

Άρθρο 120

Για μία μεταβατική περίοδο ο αριθμός των υποθέσεων με τις οποίες θα ασχολούνται το ακυρωτικό τμήμα και το συμβούλιο προσφυγών του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων θα είναι μοιραία περιορισμένος και θα αυξηθεί βαθμιαία με διαφορετικό ρυθμό για τα δύο τμήματα, μέχρις ότου δικαιολογηθεί συμπληρωματικός αριθμός προσωπικού του Γραφείου για την επάνδρωση των τμημάτων αυτών.

Πριν έρθει αυτή η ώρα θεωρήθηκε σκόπιμο να δοθεί στον πρόεδρο του Γραφείου η δυνατότητα να αναθέτει την άσκηση των καθηκόντων που αντιστοιχούν στα δύο αυτά τμήματα σε βραχυπρόθεσμη βάση σε πρόσωπα με πείρα σε θέματα δικαίου των σχεδίων και υποδειγμάτων. Τα προσόντα των προσώπων αυτών διαφέρουν για κάθε τμήμα και προφανώς είναι ηυξημένα όσον αφορά την άσκηση των καθηκόντων μέλους του συμβουλίου προσφυγών. Στην τελευταία επίσης περίπτωση προκειμένου να διαφυλαχθεί η ανεξαρτησία των μελών, η βραχυπρόθεσμη σύμβαση δεν μπορεί να συναφθεί για διάστημα μικρότερο του έτους.

Αρμόδια να αποφασίσει για το πότε λήγει η μεταβατική περίοδος για καθένα από τα δύο τμήματα, ώστε να προσληφθεί προσωπικό με πλήρη απασχόληση, είναι η Επιτροπή κατόπιν προτάσεων του προέδρου του Γραφείου.

Τμήμα 5

Δημοσιονομικές διατάξεις

Άρθρα 121-122

Τα άρθρα αυτά πραγματεύονται τον προϋπολογισμό και τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζει το Γραφείο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ XIII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 123

Οι επίσημες γλώσσες και οι γλώσσες διαδικασίας του Γραφείου θα είναι οι ίδιες με τις γλώσσες του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων. Οι κανόνες που διέπουν την επιλογή μιας γλώσσας για τις διάφορες διαδικασίες ενώπιον του Γραφείου θα είναι λίγο πιο απλοί για το Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων λόγω του ότι δεν υπάρχει διαδικασία ανακοπής. Οι κανόνες αυτοί θα διατυπωθούν στον εκτελεστικό κανονισμό μετά την οριστική έγκριση του κανονισμού για το Κοινοτικό Σήμα.

Άρθρο 124

Η διάταξη αυτή ασχολείται με τον εκτελεστικό κανονισμό. Ένας εκτελεστικός κανονισμός χρειάζεται για να μπορούν οι ενώπιον του Γραφείου διαδικασίες να διεξάγονται όπως αρμόζει και να είναι αποτελεσματικές. Πρέπει να θεσπίζει ορισμένες διαδικαστικές λεπτομέρειες (τη διάρκεια ορισμένων προθεσμιών, τις λεπτομέρειες υποβολής των αιτήσεων κ.λ.π.) ώστε οι χρήστες του συστήματος να γνωρίζουν πώς πρέπει να ενεργούν στην πρακτική, εντός του πλαισίου θεμελιωδών κανόνων τους οποίους θεσπίζει ο κύριος κανονισμός. Η πρακτική έκδοσης ενός εκτελεστικού κανονισμού με λιγότερο αυστηρή διαδικασία από το κύριο νομικό μέσο για να διευκολυνθούν οι τροποποιήσεις ώστε να προσαρμόζονται οι κανόνες στις μελλοντικές ανάγκες αποτελεί συνήθη πρακτική στον τομέα της βιομηχανικής ιδιοκτησίας και εφαρμόστηκε ήδη στην περίπτωση του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας, του κοινοτικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας και του κοινοτικού εμπορικού σήματος.

Προτείνεται η αρμοδιότητα και η διαδικασία για την έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού να είναι η ίδια με του κανονισμού για τα τέλη, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν σε συνάρτηση με τα άρθρα 126, 127.

Άρθρο 125

Ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνουν τα διάφορα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων και τα τμήματα του Γραφείου σχετικά με την ερμηνεία των προϋποθέσεων προστασίας θα συμβάλλουν σημαντικά στην ενότητα της μελλοντικής νομολογίας του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό. Θα καλύπτει τόσο το κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα όσο και τα δικαιώματα σε σχέδια και υποδείγματα στα κράτη μέλη. Επί των πληροφοριών που θα προκύπτουν από το σύστημα αυτό θα ανταλλάσσονται απόψεις σε τακτά διαστήματα σε επίπεδο διοικητικού συμβουλίου (άρθρο 109). Με τον τρόπο αυτό η Επιτροπή μπορεί, γνωρίζοντας πλήρως την άποψη του συμβουλίου, να εκτιμήσει κατά πόσον και πότε θα είναι χρήσιμη μία νέα πρωτοβουλία για την προσαρμογή των θεσπιζομένων προϋποθέσεων προστασίας.

Άρθρα 126-127

Το άρθρο 127 αφορά τον κανονισμό τελών. Παγιώνει την βασική αρχή ότι τα τέλη πρέπει να θεσπίζονται σε τέτοιο ύψος ώστε να ισοσκελίζονται τα έσοδα με τα έξοδα του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Για τον λόγο αυτό ο αυτόνομος χαρακτήρας του Γραφείου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων πρέπει να κατοχυρώνεται με κατάλληλο επίπεδο τελών. Όπως ήδη τονίστηκε, δίνεται στην παρούσα αλληλουχία ιδιαίτερη σημασία στο τέλος ανανέωσης, του οποίου η σταδιακή διάθρωση θα καθοριστεί από την αρχή που θα εκδώσει τον κανονισμό για τα τέλη.

Είναι σύμφωνο με το θεσμικό σύστημα της Κοινότητας, όπως αυτό απορρέει από την απόφαση περί "επιτροπολογίας", ότι αρμόδια για την έκδοση του κανονισμού για τα τέλη, λόγω του χαρακτήρα του ως παρεπόμενης νομοθετικής ρύθμισης σε σχέση με τον παρόντα κύριο κανονισμό, είναι η Επιτροπή (άρθρο 126).

Άρθρο 128

Αυτή η τελική διάταξη εισάγει μία διάκριση μεταξύ του χρόνου θέσεως του κανονισμού σε ισχύ, δηλαδή του χρόνου που θα καταστεί δίκαιο με νομική ισχύ εντός της Κοινότητας και του χρόνου πραγματικής θέσης σε εφαρμογή των διατάξεών της, ιδίως τότε το Γραφείο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων θα ανοίξει τις πόρτες του στο κοινό.

Η επίσημη θέση σε ισχύ μπορεί να οριστεί την δέκατη έκτη ημέρα από τη δημοσίευση του κανονισμού στην ΕΕ. Χρειάζεται όμως μεγαλύτερο διάστημα για να προετοιμαστεί το άνοιγμα του Γραφείου. Πρέπει να καταβληθεί σοβαρή προσπάθεια για το σκοπό αυτό : κατάρτιση και έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού, επιλογή των βασικών στελεχών του προσωπικού το οποίο θα θέσει σε λειτουργία το Γραφείο, με επικεφαλής τον πρόεδρο, επιλογή και προετοιμασία του κτιρίου στο οποίο θα εγκατασταθεί το Γραφείο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων: αυτά είναι μερικά μόνον από τα καθήκοντα που πρέπει να εκπληρωθούν προτού το Γραφείο ανοίξει για το κοινό. Το βάρος της προετοιμασίας έχουν οι υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες θα χρειαστούν τη βοήθεια ειδικών από τα διάφορα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή ελπίζει ότι θα είναι δυνατόν το Γραφείο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων να ανοίξει για το κοινό τρία έτη μετά την ημερομηνία οριστικής έκδοσης του παρόντος κανονισμού.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾

Εκτιμώντας:

- (1) ότι οι στόχοι της Κοινότητας όπως καθορίζονται στη συνθήκη περιλαμβάνουν την εγκαθίδρυση στενότερου δεσμού μεταξύ των λαών της Ευρώπης, τη διαμόρφωση στενότερων σχέσεων μεταξύ των κρατών που ανήκουν στην Κοινότητα, και τη διασφάλιση της οικονομικής και κοινωνικής πρόοδου των χωρών της Κοινότητας με κοινή δράση για την εξάλειψη των εμποδίων που διαιρούν την Ευρώπη και ότι προς το σκοπό αυτό η συνθήκη προβλέπει εγκαθίδρυση μιας εσωτερικής αγοράς και περιλαμβάνει την κατάργηση των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων και τη δημιουργία ενός συστήματος που θα εξασφαλίζει ανύθευτο ανταγωνισμό στην κοινή αγορά και ότι ένα ενιαίο σύστημα για την απόκτηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στο οποίο χορηγείται ενιαία προστασία με ενιαία αποτελέσματα σε όλη την επικράτεια της Κοινότητας θα προωθήσει περαιτέρω αυτούς τους στόχους·

(1) ΕΕ αριθ.

(2) ΕΕ αριθ.

- (2) ότι οι χώρες Benelux έχουν εισάγει ενιαίο νόμο προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων· ότι η μόνη άλλου είδους προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων που υφίσταται στην Κοινότητα ρυθμίζεται από το σχετικό εθνικό δίκαιο και περιορίζεται στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους· ότι σήμερα υπάρχει ένα κράτος μέλος που δεν διαθέτει σχετική νομοθεσία· ότι πανομοιότυπα σχέδια ή υποδείγματα μπορεί να προστατεύονται κατά τρόπο διαφορετικό στα διάφορα κράτη μέλη και επ'ωφέλεια διαφορετικών δικαιούχων· και ότι αυτό οδηγεί αναπόφευκτα σε συγκρούσεις κατά τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών·
- (3) ότι ουσιαστικές διαφορές μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών μελών για τα σχέδια και υποδείγματα παρεμποδίζουν και στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό σε κοινοτικό επίπεδο μεταξύ παραγωγών προστατευομένων προϊόντων, επειδή σε σύγκριση με το εσωτερικό εμπόριο προϊόντων τα οποία ενσωματώνουν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα και βρίσκονται σε ανταγωνισμό μεταξύ τους, οι εμπορικές συναλλαγές και ο ανταγωνισμός στην Κοινότητα παρεμποδίζονται και στρεβλώνονται από το μεγάλο αριθμό αιτήσεων, γραφείων, διαδικασιών, νομοθεσιών, αποκλειστικών δικαιωμάτων σε εθνικό επίπεδο σε συνδυασμό με το μεγάλο διοικητικό κόστος και το αντίστοιχα υψηλό κόστος και τα υψηλά τέλη για τον αιτούντα·
- (4) ότι επειδή τα αποτελέσματα της προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων περιορίζονται στο έδαφος εκάστου μεμονωμένου κράτους μέλους, ανεξάρτητα αν έχει επέλθει προσέγγιση των νομοθεσιών τους, αυτό οδηγεί σε ενδεχόμενη κατάρτιση της εσωτερικής αγοράς, ανάλογα με τα προϊόντα που ενσωματώνουν συγκεκριμένο σχέδιο ή υπόδειγμα, σε περιοχές με διαφορετικούς δικαιούχους, και, ως εκ τούτου, αποτελεί εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων·

- (5) ότι συνεπώς επιβάλλεται η δημιουργία κοινοτικού δικαιώματος επί σχεδίου ή υποδείγματος που να ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος, και μιας κοινοτικής αρχής σχεδίων και υποδειγμάτων με εξουσίες σε κοινοτικό επίπεδο, επειδή μόνο με τον τρόπο αυτό θα καταστεί δυνατό να αποκτήται με αίτηση σε κοινό γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων σύμφωνα με μία ενιαία διαδικασία βάσει ενιαίας νομοθεσίας ένα δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος για ένα χώρο που θα περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη.
- (6) ότι, επομένως, εναπόκειται στην Κοινότητα να θεσπίσει μέτρα για την επίτευξη αυτών των στόχων, τους οποίους δεν μπορούν να επιτύχουν τα κράτη μέλη ενεργώντας μεμονωμένα και οι οποίοι, λόγω της έκτασης και των αποτελεσμάτων που θα έχει η δημιουργία ενός κοινοτικού δικαιώματος επί σχεδίου ή υποδείγματος και μιας κοινοτικής αρχής σχεδίων και υποδειγμάτων, μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνον από την Κοινότητα.
- (7) ότι ένα υψηλής ποιότητας σχέδιο ή υπόδειγμα συνιστά σημαντικό πλεονέκτημα για τις βιομηχανίες της Κοινότητας που βρίσκονται σε ανταγωνισμό με βιομηχανίες από άλλες χώρες, και σε πολλές περιπτώσεις είναι κρίσιμο για την εμπορική επιτυχία του σχετικού προϊόντος· ότι η προωθημένη προστασία των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων όχι μόνο προάγει τη συμβολή μεμονωμένων δημιουργών σχεδίων και υποδειγμάτων στην υπεροχή της Κοινότητας στον τομέα αυτό, αλλά επίσης ενθαρρύνει τις καινοτομίες και την ανάπτυξη νέων προϊόντων και τις επενδύσεις στην παραγωγή· ότι ένα πιο προσιτό σύστημα προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων προσαρμοσμένο στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς καθίσταται για το λόγο αυτό ουσιώδες.
- (8) ότι ένα τέτοιο σύστημα προστασίας των σχεδίων και υποδειγμάτων θα αποτελούσε την απαραίτητη προϋπόθεση για να επιδιωχθεί αντίστοιχη προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων στις σημαντικότερες εξαγωγικές αγορές στην Κοινότητα.

- (9) ότι τα σχέδια και υποδείγματα που παράγονται για να ανταποκριθούν σε λειτουργικές απαιτήσεις και δεν αφήνουν περιθώρια ώστε να περιληφθούν σ' αυτό πρόσθετα και αυθαίρετα χαρακτηριστικά θα πρέπει να αποκλειστούν από τέτοια προστασία.
- (10) ότι η δυνατότητα συνδυασμού από λειτουργική άποψη προϊόντων διαφορετικής κατασκευής δεν πρέπει να δυσχεραίνεται με την επέκταση της προστασίας στα σχέδια και υποδείγματα μηχανικών εξαρτημάτων.
- (11) ότι, κατά παρέκκλιση, τα μηχανικά εξαρτήματα μπορούν να αποτελούν σημαντικό στοιχείο του καινοτόμου χαρακτήρα των δομοστοιχειωμένων προϊόντων ειδικά σχεδιασμένων ώστε να είναι δυνατόν οσαδήποτε από τα προϊόντα αυτά, πανομοιότυπα ή διαφορετικά αλλά πάντοτε εναλλακτικά χρησιμοποιούμενα, να συνδεθούν συγχρόνως σε ένα σύστημα δομοστοιχείων και συνεπώς να είναι δεκτικά προστασίας· αλλά ότι η παρέκκλιση αυτή δεν θα πρέπει να αποκλείει την αντικατάσταση ενός εξαρτήματος ενός μη δομοστοιχειωμένου συστήματος από ένα εξάρτημα διαφορετικής κατασκευής για το λόγο και μόνο ότι το τελευταίο πρέπει να έχει ιδιαίτερο σχήμα και διάταξη ώστε τα διάφορα εξαρτήματα να συνεργάζονται στην εκτέλεση της λειτουργίας για την οποία προορίζεται το σύστημα.
- (12) ότι η νομική προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων ενδέχεται, υπό ορισμένες συνθήκες, να επιτρέψει τη δημιουργία μονοπωλίων σε αντίγραφα προϊόντων και "εξηρητημένες" αγορές με την αθέμιτη δέσμευση των καταναλωτών σε ένα συγκεκριμένης κατασκευής προϊόν και ότι συνεπώς απαιτείται η θέσπιση μιας διάταξης προκειμένου να είναι δυνατή η αναπαραγωγή σχεδίων και υποδειγμάτων στα οποία βασίζονται εξαρτήματα περίπλοκων προϊόντων, για την επισκευή τους, υπό πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις.
- (13) ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού ισχύουν με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης.

- (14) ότι το δικαίωμα επί κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος πρέπει να εξυπηρετεί τις ανάγκες όλων των βιομηχανικών κλάδων στην Κοινότητα και ότι οι κλάδοι αυτοί είναι πολλοί και ποικίλοι.
- (15) ότι μερικοί από αυτούς τους κλάδους παράγουν μεγάλο αριθμό σχεδίων και υποδειγμάτων για προϊόντα που συχνά έχουν σύντομη ζωή στην αγορά όπου η προστασία χωρίς υποχρέωση τήρησης διατυπώσεων καταχώρησης είναι πλεονέκτημα και η διάρκεια προστασίας μικρότερης σημασίας· ότι αντίθετα υπάρχουν κλάδοι της βιομηχανίας οι οποίοι εκτιμούν τα πλεονεκτήματα της καταχώρησης για τη μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου που παρέχει και απαιτούν προστασία μεγαλύτερης διάρκειας ανάλογη με την προβλεπόμενη διάρκεια ζωής των προϊόντων τους στην αγορά.
- (16) ότι αυτό απαιτεί δύο μορφές προστασίας, ένα βραχυπρόθεσμο μη καταχωρημένο δικαίωμα επί σχεδίων και υποδειγμάτων και ένα άλλο μακροπρόθεσμο καταχωρημένο δικαίωμα επί σχεδίων και υποδειγμάτων.
- (17) ότι το καταχωρημένο δικαίωμα επί κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων απαιτεί τη δημιουργία και τήρηση ενός μητρώου στο οποίο θα καταχωρούνται όλες αυτές οι αιτήσεις που πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις και στις οποίες έχει δοθεί ημερομηνία κατάθεσης· ότι αυτές οι λειτουργίες απαιτούν την ύπαρξη ενός Κοινοτικού Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων· ότι το σύστημα καταχώρησης δεν πρέπει να βασίζεται σε ουσιαστική εξέταση όσον αφορά το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για προστασία πριν από την καταχώρηση, μειώνοντας έτσι στο ελάχιστο την διαδικασία καταχώρησης και τις άλλες διαδικαστικές ενέργειες στις οποίες υποβάλλονται οι αιτούντες.

- (18) ότι το κοινοτικό δικαίωμα επί σχεδίων και υποδειγμάτων δεν υφίσταται παρά μόνον εφόσον το σχέδιο και υπόδειγμα είναι νέο υπό την έννοια ότι δεν είναι πανομοιότυπο με οποιοδήποτε άλλο το οποίο κατέστη προγενέστερα προσιτό στο κοινό, και εφόσον διαθέτει ατομικότητα σε σύγκριση με άλλα σχέδια και υποδείγματα τα οποία διατίθενται σήμερα στην αγορά ή τα οποία έχουν προηγουμένως δημοσιευθεί μετά την καταχώρησή τους, ως έγκυρα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ή ισχύοντα δικαιώματα επί σχεδίων και υποδειγμάτων ενός κράτους μέλους.
- (19) ότι είναι επίσης απαραίτητο να επιτραπεί στο δημιουργό σχεδίων και υποδειγμάτων ή το διάδοχό του να δοκιμάσει στην αγορά προϊόντα που ενσωματώνουν το σχέδιο ή υπόδειγμα, πριν αποφασίσει αν επιθυμεί την προστασία που απορρέει από το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα· ότι για το λόγο αυτό είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι η αποκάλυψη του σχεδίου ή υποδείγματος στην οποία προβαίνει ο δημιουργός του ή ο διάδοχός του, ή η καταχρηστική αποκάλυψη, κατά το δωδεκάμηνο που προηγείται της ημερομηνίας κατάθεσης της αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δεν επηρεάζουν την αξιολόγηση της καινοτομίας ή της ατομικότητας του υπό κρίση σχεδίου ή υποδείγματος.
- (20) ότι η αποκλειστική φύση του δικαιώματος το οποίο απορρέει από το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ανταποκρίνεται στην ανάγκη μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου· ότι, πάντως, ενδείκνυται το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα να παρέχει μόνον δικαίωμα βάσει του οποίου εμποδίζεται η αντιγραφή και ότι το δικαίωμα αυτό πρέπει να επεκταθεί και στο εμπόριο προϊόντων που ενσωματώνουν σχέδια ή υποδείγματα κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων.
- (21) ότι τα μέτρα για την εξασφάλιση της άσκησης αυτών των δικαιωμάτων ανήκουν στην αρμοδιότητα του εθνικού νομοθέτη και για το λόγο αυτό πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες βασικές ενιαίες κυρώσεις σε όλα τα κράτη μέλη· ότι οι κυρώσεις αυτές πρέπει να καθιστούν δυνατή, ανεξάρτητα από τη νομοθεσία βάσει της οποίας επιδιώκεται η επιβολή τους, την παύση των παρανόμων πράξεων, την παροχή πληροφοριών ως προς τις πηγές και τα δίκτυα διανομής τους, καθώς και την κατάσχεση των παρανόμων προϊόντων.

- (22) ότι μια διαδικασία για την εκδίκαση προσφυγών που αφορούν το κύρος ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος σε ορισμένο τόπο θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση χρόνου και χρήματος σε σύγκριση με τις διαδικασίες ενώπιον διαφορετικών εθνικών δικαστηρίων· ότι αν αυτός ο τόπος ήταν δικαστήριο στη χώρα όπου κατοικεί ο δικαιούχος του σχεδίου και υποδείγματος, θα προέκυπταν δυσανάλογες δαπάνες και δυσχέρειες για εκείνον ο οποίος θα ήθελε να αμφισβητήσει το κύρος του από άλλη χώρα· ότι ενδείκνυται υπό τις συνθήκες αυτές το ίδιο το Κοινοτικό Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων να μπορεί να εκδικάζει προσφυγές ακυρώσεως που ασκούν η Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τρίτοι·
- (23) ότι ιδιαίτερα η παρέμβαση της Επιτροπής και των κρατών μελών θα συμβάλει σημαντικά στη διατήρηση πάγιας πρακτικής όσον αφορά τις προϋποθέσεις προστασίας·
- (24) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν εχέγγυα που θα περιλαμβάνουν δικαίωμα προσφυγής ενώπιον ενός Συμβουλίου Προσφυγών, και σε τελευταίο βαθμό ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ότι μια τέτοια διαδικασία θα προωθήσει την ομοιόμορφη ερμηνεία των προϋποθέσεων εγκυρότητας των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων·
- (25) ότι είναι βασικό, η διαδικασία καταχώρησης κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων να απαιτεί ελάχιστο κόστος και δυσχέρειες για τον αιτούντα ώστε να καθίσταται προσιτή και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις καθώς και στους μεμονωμένους δημιουργούς·

- (26) ότι κλάδοι της βιομηχανίας που παράγουν μεγάλο αριθμό ενδεχομένως βραχυπρόθεσμων σχεδίων και υποδείγμάτων μέσα σε σύντομα χρονικά διαστήματα, από τα οποία ενδεχομένως μόνο μερικά θα διατεθούν στο εμπόριο, θα προτιμήσουν τα μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα· ότι για τους κλάδους αυτούς είναι ανάγκη να μπορούν να καταφεύγουν ευκολότερα στα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα· ότι η δυνατότητα συνδυασμού περισσότερων σχεδίων και υποδείγμάτων σε μία μόνον αίτηση ανταποκρίνεται στην ανάγκη αυτή·
- (27) ότι η συνήθης δημοσίευση που ακολουθεί την καταχώρηση ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να ματαιώσει ή να διακυβεύσει την επιτυχία του εμπορικού εγχειρήματος που αποτελεί το σχέδιο ή το υπόδειγμα· ότι η δυνατότητα αναστολής της δημοσίευσης για ένα εύλογο διάστημα αποτελεί στις περιπτώσεις αυτές τη λύση·
- (28) ότι είναι ουσιώδες τα δικαιώματα που παρέχουν τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα να μπορούν να ασκηθούν κατά τρόπο αποτελεσματικό σε όλο το έδαφος της Κοινότητας· ότι, για να εξασφαλισθεί ένα τέτοιο αποτέλεσμα, πρέπει να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες σχετικά με τις διαφορές που προκύπτουν από κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα· ότι ο περιορισμός του αριθμού των εθνικών δικαστηρίων που είναι αρμόδια για αγωγές παραβάσεως και ακυρώσεις θα προάγει την εξειδίκευση των δικαστών· ότι για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδείγμάτων·
- (29) ότι το δικονομικό σύστημα πρέπει να αποφεύγει στο μέτρο του δυνατού την αναζήτηση της ευνοϊκότερης δικαιοδοσίας· ότι για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο να θεσπιστούν σαφείς κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας·

- (30) ότι ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή σε σχέδια και υποδείγματα που προστατεύονται ως κοινοτικά, άλλων συναφών νομοθεσιών των κρατών μελών, όπως εκείνων που αφορούν την προστασία του σχεδίου και υποδείγματος με καταχώρηση ή των κανόνων που αφορούν δικαιώματα σε μη καταχωρημένα σχέδια ή υποδείγματα, εμπορικά σήματα, διπλώματα ευρεσιτεχνίας και υποδείγματα χρησιμότητας, αθέμιτο ανταγωνισμό ή αστική ευθύνη.
- (31) ότι, εν αναμονή της εναρμόνισης του δικαίου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, είναι σημαντικό να θεσπιστεί η αρχή της σωρευτικής προστασίας τόσο ως κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος όσο και βάσει της πνευματικής ιδιοκτησίας, αφήνοντας τα κράτη μέλη ελεύθερα να θεσπίσουν την έκταση της προστασίας βάσει της πνευματικής ιδιοκτησίας και τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες αυτή παρέχεται· ότι, στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών, το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει ήδη στα κράτη μέλη να θέτουν την αμοιβαιότητα ως όρο για την παροχή προστασίας βάσει του δικαίου περί πνευματικής ιδιοκτησίας· ότι κρίνεται αναγκαία η κατάργηση των εθνικών νομοθετικών διατάξεων και πρακτικών που είναι ασυμβίβαστες με την αρχή αυτή.

ΕΞΕΛΑΘΕΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ :

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

- (1) Τα σχέδια και υποδείγματα τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός προστατεύονται από κοινοτικό σύστημα δικαιωμάτων και αναφέρονται εφεξής σαν "κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα".
- (2) Τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα προστατεύονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό
 - α) σαν "μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα", χωρίς καμία διατύπωση
 - β) σαν "καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα", εάν έχουν καταχωρηθεί υπό τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός .
- (3) Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ενιαίο χαρακτήρα. Παράγει τα αυτά αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα· δεν δύναται να καταχωρηθεί, να μεταβιβασθεί, να γίνει αντικείμενο παραίτησης ή ακύρωσης, παρά μόνο σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η αρχή αυτή και οι συνέπειές της ισχύουν εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει διαφορετικά.

Άρθρο 2

Κοινοτικό Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων

Ιδρύεται Κοινοτικό Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων που καλείται εφεξής "το Γραφείο".

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΔΙΚΑΙΟ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Τμήμα 1
Προϋποθέσεις Προστασίας

Άρθρο 3
Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού :

- α) ως "σχέδιο ή υπόδειγμα" νοείται η εικόνα την οποία παρουσιάζει το σύνολο ή μέρος ενός προϊόντος σαν αποτέλεσμα των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών που έχει η γραμμή του, το περίγραμμα, το χρώμα, το σχήμα ή/και τα υλικά του (δίου του προϊόντος ή/και της διακόσμησης που φέρει·
- β) ως "προϊόν" νοείται κάθε βιομηχανικό ή βιοτεχνικό αντικείμενο, συμπεριλαμβανομένων των τμημάτων που προορίζονται για συναρμολόγηση σε ένα πολυσύνθετο αντικείμενο, ένα σύνολο ή σύνθεση αντικειμένων, είδη συσκευασίας και παρουσίασης προϊόντων, γραφικά σύμβολα και τυπογραφικά στοιχεία ωστόσο ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή ή "προϊόν ημιαγωγού" δεν θεωρείται "προϊόν".

Άρθρο 4
Γενικοί όροι προστασίας

- (1) Το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα καθόσον είναι νέο και έχει ατομικότητα.
- (2) Το σχέδιο ή υπόδειγμα ενός προϊόντος το οποίο αποτελεί τμήμα σύνθετου αντικειμένου λογίζεται ότι είναι νέο και έχει ατομικότητα καθόσον το σχέδιο ή υπόδειγμα αυτό καθεαυτό που εφαρμόσθηκε επί του εν λόγω τμήματος πληροί τους όρους του νέου και της ατομικότητας.

Άρθρο 5

Καινοτομία

- (1) Το σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται νέο αν πριν από την κρίσιμη ημερομηνία δεν έχει γίνει προσιτό στο κοινό πανομοιότυπο σχέδιο ή υπόδειγμα. Πανομοιότυπα λογίζονται τα σχέδια και υποδείγματα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των οποίων διαφέρουν μόνον ως προς ασήμαντες λεπτομέρειες.
- (2) Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα λογίζεται ότι κατέστη προσιτό στο κοινό αν δημοσιεύτηκε μετά την καταχώρηση ή κατ'άλλο τρόπο εξετέθη, χρησιμοποιήθηκε στο εμπόριο ή κατέστη γνωστό με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. Δεν λογίζεται πάντως ότι κατέστη προσιτό στο κοινό για το μόνο λόγο ότι αποκαλύφθηκε σε τρίτο πρόσωπο με τον ρητό ή σιωπηρό όρο της τήρησης της εχεμύθειας.

Άρθρο 6

Ατομικότητα

- (1) Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικότητα αν η όλη εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει ουσιαστικά από την όλη εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω χρήστη οποιοδήποτε σχέδιο ή υπόδειγμα αναφέρεται στην παράγραφο (2).
- (2) Για την εφαρμογή της παραγράφου (1) λαμβάνεται υπόψη σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο:
 - α) να διατίθεται στο εμπόριο στην κοινοτική ή άλλη αγορά κατά την κρίσιμη ημερομηνία, ή
 - β) μετά την καταχώρηση έχει δημοσιευθεί ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή ως δικαίωμα σε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει αποκτηθεί σε ένα κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι η προστασία δεν έχει λήξει κατά την κρίσιμη ημερομηνία.
- (3) Κατά την εκτίμηση της ατομικότητας δίνεται κατ' αρχήν μεγαλύτερη βαρύτητα στα κοινά χαρακτηριστικά παρά στις διαφορές και λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού του σχεδίου ή υποδείγματος κατά τη δημιουργία του.

Άρθρο 7

Κρίσιμη Ημερομηνία

Κρίσιμη ημερομηνία κατά την έννοια των άρθρων 5 παράγραφος (1) πρώτο εδάφιο και 6 παράγραφος (2) είναι :

- α) στην περίπτωση μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, η ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία κατέστη για πρώτη φορά προσιτό στο κοινό από τον δημιουργό ή τον δικαιοδόχο του ή από τρίτο πρόσωπο κάποιας παρασχεθείσας πληροφορίας ή ενέργειας του δημιουργού ή του δικαιοδόχου του,
- β) στην περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος η ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για καταχώρηση ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, η ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 8

Αποκαλύψεις μη βλαπτικές

- (1) Αν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα για το οποίο ζητείται προστασία βάσει καταχωρημένου σχεδίου και υποδείγματος κατέστη προσιτό στο κοινό από τον δημιουργό ή τον δικαιοδόχο του ή από τρίτο πρόσωπο συνεπεία κάποιας παρασχεθείσας πληροφορίας ή ενέργειας στην οποία προέβη ο δημιουργός ή ο δικαιοδόχος του κατά τη διάρκεια του δωδεκαμήνου που προηγείται της ημερομηνίας καταθέσεως της αιτήσεως ή, αν διεκδικείται προτεραιότητα, κατά την ημερομηνία της προτεραιότητας, δεν λαμβάνεται υπόψη αυτή η αποκάλυψη για την εφαρμογή των άρθρων 5 και 6.
- (2) Οι διατάξεις της παραγράφου (1) δεν εφαρμόζονται αν αντικείμενο της καταχρηστικής αποκάλυψης είναι σχέδιο ή υπόδειγμα από το οποίο προέκυψε καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή δικαίωμα επί καταχωρημένου σχεδίου ή υποδείγματος σε ένα κράτος μέλος.

Άρθρο 9

Τεχνικά σχέδια και υποδείγματα που δεν είναι αυθαίρετα
και σχέδια και υποδείγματα συνδυετικών στοιχείων

- (1) Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα δεν προστατεύεται ως κοινοτικό καθόσον η πραγματοποίηση μιας τεχνικής λειτουργίας δεν αφήνει ελευθερία όσον αφορά τα αυθαίρετα χαρακτηριστικά της μορφής του.
- (2) Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα δεν προστατεύεται ως κοινοτικό καθόσον είναι απαραίτητη η αναπαραγωγή του με την ακριβή μορφή και τις διαστάσεις του ώστε το προϊόν στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή επί του οποίου έχει εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα, να μπορεί να συναρμολογηθεί ή να συνδεθεί μηχανικά με άλλο προϊόν.
- (3) Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο (2), ένα σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό, όταν, τηρουμένων των προϋποθέσεων των άρθρων 5 και 6, το σχέδιο ή υπόδειγμα καθιστά δυνατή την ταυτόχρονη και απεριόριστη ή πολλαπλή συναρμολόγηση ή σύνδεση πανομοιότυπων ή εναλλασσόμενων μεταξύ τους προϊόντων σε σύστημα δομοστοιχείων.

Άρθρο 10

Σχέδια και υποδείγματα που αντίκεινται στη δημόσια τάξη

Δεν προστατεύεται ως κοινοτικό το σχέδιο ή υπόδειγμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 3, όταν η εκμετάλλευση ή η δημοσιοποίησή του αντίκεινται στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη.

Τμήμα 2

Έκταση και έναρξη της προστασίας

Άρθρο 11

Έκταση της προστασίας

- (1) Η προστασία που παρέχεται από το σχέδιο ή υπόδειγμα εκτείνεται σε οποιοδήποτε άλλο σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη γενική εντύπωση ουσιώδους ομοιότητας.
- (2) Κατά τον καθορισμό της έκτασης της προστασίας δίνεται, κατ'αρχήν, μεγαλύτερη βαρύτητα στα κοινά χαρακτηριστικά παρά στις διαφορές και λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του δημιουργού του σχεδίου ή υποδείγματος κατά τη δημιουργία του.

Άρθρο 12

Έναρξη και διάρκεια προστασίας του μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

Το σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις του τμήματος 1 προστατεύεται χωρίς διατυπώσεις ως μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για μία τριετία από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 7, στοιχείο α.

Άρθρο 13

Έναρξη και διάρκεια προστασίας του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

Με την καταχώρησή του από το Γραφείο, το σχέδιο ή υπόδειγμα που πληροί τις προϋποθέσεις του τμήματος 1 προστατεύεται ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα για μία πενταετία από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης. Η διάρκεια της προστασίας μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 53.

Τμήμα 3

Δικαιούχοι κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

Άρθρο 14

Δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

- (1) Δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ο δημιουργός ή ο δικαιοδόχος του.
- (2) Όταν το σχέδιο ή υπόδειγμα έχει γίνει από μισθωτό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή σύμφωνα με τις οδηγίες του εργοδότη του, το δικαίωμα στο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ανήκει στον εργοδότη, εκτός αν ορίζεται άλλως με σύμβαση.

Άρθρο 15

Πλείονες σχεδιαστές

Εάν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει γίνει από κοινού από δύο ή περισσότερα πρόσωπα, το δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ανήκει σε όλους από κοινού.

Άρθρο 16

Διεκδίκηση του δικαιώματος σε κοινοτικό
σχέδιο ή υπόδειγμα

- (1) Αν το δικαίωμα σε μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα διεκδικεί πρόσωπο που δεν είναι δικαιούχος δυνάμει του άρθρου 14 ή το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα έχει καταχωρηθεί επ'ονόματι τέτοιου προσώπου, ο δικαιούχος βάσει του εν λόγω άρθρου δύναται, με την επιφύλαξη άλλων μέσων εννόμου προστασίας που έχει στη διάθεσή του, να αξιώσει να του μεταβιβασθεί το κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα.
- (2) Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο έχει από κοινού με άλλα πρόσωπα δικαιώματα επί υποδείγματος, μπορεί σύμφωνα με την παράγραφο (1), να αξιώσει να αναγνωρισθεί συνδικαιούχος .
- (3) Σε περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, οι νόμιμες διαδικασίες για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων βάσει της παραγράφου (1) μπορούν να κινηθούν μόνο εντός προθεσμίας δύο ετών από την ημερομηνία δημοσίευσης του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται εάν ο κάτοχος του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος εγνώριζε ότι δεν είχε σχετικό δικαίωμα κατά το χρόνο καταχώρησης ή μεταβίβασης σ'αυτόν του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος.
- (4) Στην περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, το γεγονός ότι έχει κινηθεί η νόμιμη διαδικασία βάσει της παραγράφου 1 σημειώνεται στο Μητρώο. Σημειώνεται επίσης η τελική απόφαση ή οποιοσδήποτε άλλος τρόπος περάτωσης της σχετικής διαδικασίας.

Άρθρο 17

Συνέπειες της απόφασης περί του δικαιούχου σε κοινοτικό
σχέδιο ή υπόδειγμα

- (1) Σε περίπτωση πλήρους μεταβολής του δικαιούχου ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος συνεπεία νομίμων διαδικασιών που κινήθηκαν βάσει του άρθρου 16 παράγραφος (1), οι άδειες εκμετάλλευσης και τα άλλα δικαιώματα παύουν να ισχύουν από την καταχώρηση του δικαιούχου του σχεδίου ή υποδείγματος στο Μητρώο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων.
- (2) Εάν, προτού σημειωθεί η κίνηση των νομίμων διαδικασιών βάσει του άρθρου 16 παράγραφος (1), ο κάτοχος του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή ο κάτοχος άδειας εκμετάλλευσης έχει εκμεταλλευθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα εντός της Κοινότητας ή έχει προβεί σε σοβαρές και πραγματικές σχετικές προπαρασκευαστικές ενέργειες, μπορεί να συνεχίσει να το χρησιμοποιεί, υπό τον όρο ότι θα ζητήσει, εντός της προθεσμίας που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός, μη αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης από το νέο κάτοχο, του οποίου το όνομα έχει σημειωθεί στο Μητρώο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων. Η άδεια χορηγείται για εύλογο χρονικό διάστημα και υπό εύλογους όρους.
- (3) Η παράγραφος (2) δεν έχει εφαρμογή εάν ο δικαιούχος ή ο κάτοχος άδειας εκμετάλλευσης ενήργησε κακόπιστα κατά το χρόνο κατά τον οποίο άρχισε να εκμεταλλεύεται το σχέδιο ή υπόδειγμα ή να προβαίνει στις σχετικές προπαρασκευαστικές ενέργειες.

Άρθρο 18

Τεκμήριο υπέρ του προσώπου που αναφέρεται στην καταχώρηση

Το πρόσωπο στο όνομα του οποίου κατατέθηκε η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος θεωρείται ως δικαιούχος σε οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου.

Άρθρο 19

Ειδικά δικαιώματα του δημιουργού

Ο δημιουργός του σχεδίου ή υποδείγματος έχει δικαίωμα, έναντι του υποβάλλοντος την αίτηση για καταχώρηση ή του δικαιούχου καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, να μνημονεύεται ως έχων αυτή την ιδιότητα ενώπιον του Γραφείου ή στο Μητρώο. Αν το σχέδιο ή υπόδειγμα είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας, η μνεία της ομάδας αντικαθιστά τη μνεία των μεμονωμένων δημιουργών σχεδίων και υποδειγμάτων.

Τμήμα 4

Αποτελέσματα του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

Άρθρο 20

Δικαιώματα που παρέχει το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Το μη καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα παρέχει στο δικαιούχο του το δικαίωμα να απαγορεύει σε οποιονδήποτε τρίτο να προβαίνει χωρίς τη συγκατάθεσή του στην αντιγραφή του ή να χρησιμοποιεί ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως μη καταχωρημένο σχέδιο ή υπόδειγμα και είναι αποτέλεσμα αυτής της αντιγραφής. Η ανωτέρω χρήση καλύπτει ιδίως την κατασκευή, προσφορά, διάθεση στην αγορά ή χρήση ενός προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή επί του οποίου έχει εφαρμοστεί το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα καθώς και την εισαγωγή, εξαγωγή ή αποθήκευση τέτοιου προϊόντος για τους σκοπούς αυτούς.

Άρθρο 21

Δικαιώματα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

- (1) Το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα παρέχει στον δικαιούχο του το αποκλειστικό δικαίωμα να το χρησιμοποιεί και να απαγορεύει σε οποιονδήποτε τρίτο να χρησιμοποιεί χωρίς τη συγκατάθεσή του ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Η ανωτέρω χρήση καλύπτει, ιδίως, την κατασκευή, προσφορά, διάθεση στην αγορά ή χρήση του προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή εφαρμόστεί το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα καθώς και την εισαγωγή, εξαγωγή ή αποθήκευση τέτοιου προϊόντος για τους σκοπούς αυτούς.
- (2) Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο (1) ένα καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, η δημοσίευση του οποίου αναστέλλεται σύμφωνα με το άρθρο 52 παρέχει στον δικαιούχο του τα προβλεπόμενα από το άρθρο 20 δικαιώματα.

Άρθρο 22

Περιορισμός των δικαιωμάτων που παρέχει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

- (1) Το δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν εκτείνεται:
 - α) σε ιδιωτικές ενέργειες που γίνονται για μη εμπορικούς σκοπούς,
 - β) σε ενέργειες που γίνονται για πειραματικούς σκοπούς
 - γ) στην αναπαραγωγή του σχεδίου ή υποδείγματος για την παράθεση παραδειγμάτων ή στα πλαίσια διδασκαλίας, εφόσον αυτές οι ενέργειες συμβιβάζονται με θεμιτές εμπορικές πρακτικές, δεν βλάπτουν αδικαιολόγητα τη συνήθη εκμετάλλευση του σχεδίου ή υποδείγματος και μνημονεύεται η πηγή.
- (2) Εξάλλου, το δικαίωμα σε κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν εκτείνεται:
 - α) στον εξοπλισμό πλοίων και αεροσκαφών που έχουν καταχωρηθεί σε τρίτη χώρα, όταν αυτά εισέρχονται προσωρινά στο έδαφος της Κοινότητας,
 - β) στην εισαγωγή στην Κοινότητα ανταλλακτικών και εξαρτημάτων για την επισκευή των εν λόγω οχημάτων,
 - γ) στην εκτέλεση επισκευών στα εν λόγω οχήματα.

Άρθρο 23

Χρήση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στα πλαίσια επισκευής

Τα δικαιώματα που παρέχει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ασκούνται έναντι τρίτων οι οποίοι, μετά παρέλευση τριετίας από την πρώτη κυκλοφορία στην αγορά του προϊόντος στο οποίο εφαρμόσθηκε το σχέδιο ή υπόδειγμα, το χρησιμοποιούν κατά την έννοια του άρθρου 21, υπό τον όρο ότι

- α) το προϊόν στο οποίο ενσωματώνεται ή εφαρμόζεται το σχέδιο ή υπόδειγμα αποτελεί μέρος ενός πολυσύνθετου προϊόντος από την εμφάνιση του οποίου εξαρτάται το προστατευόμενο σχέδιο ή υπόδειγμα·
- β) σκοπός της εν λόγω χρήσης είναι η επισκευή του πολυσύνθετου προϊόντος ώστε να επανέλθει στην αρχική του μορφή, και
- γ) δεν προκύπτει παραπλάνηση του κοινού ως προς την προέλευση του προϊόντος που χρησιμοποιείται για την επισκευή.

Άρθρο 24

Ανάλωση

Τα δικαιώματα που παρέχει το καταχωρηθέν σχέδιο ή υπόδειγμα δεν εκτείνονται σε ενέργειες σχετικές με ένα προϊόν στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή επί του οποίου έχει εφαρμοστεί σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, όταν το προϊόν έχει διατεθεί στην αγορά της Κοινότητας από τον δικαιούχο του σχεδίου ή υποδείγματος ή με τη συγκατάθεσή του.

Άρθρο 25

Δικαιώματα λόγω προγενέστερης χρήσης
σε σχέση με καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα

Τα δικαιώματα που παρέχει ένα καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ισχύουν έναντι οποιουδήποτε τρίτου ο οποίος μπορεί να αποδείξει ότι :

- α) πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, ή,
- β) αν διεκδικείται η προτεραιότητα πριν από την ημερομηνία της προτεραιότητας,

άρχισε να χρησιμοποιεί καλόπιστα εντός της Κοινότητας - ή προέβη σε σοβαρές προπαρασκευαστικές ενέργειες για το σκοπό αυτό - ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, το οποίο είχε δημιουργηθεί ανεξάρτητα από αυτό το τελευταίο και το οποίο κατά την ημερομηνία αυτή δεν είχε ακόμα καταστεί προσιτό στο κοινό. Το εν λόγω πρόσωπο δικαιούται να εκμεταλλεύεται το σχέδιο ή υπόδειγμα για τις ανάγκες της επιχείρησης στην οποία έγινε ή προβλέπεται να γίνει η χρήση. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να μεταβιβασθεί ανεξάρτητα από την επιχείρηση.

Τμήμα 5

Ακυρότητα

Άρθρο 26

Κήρυξη ακυρότητας

- (1) Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο από δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί επίσης να κηρυχθεί άκυρο από το Γραφείο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον τίτλο VII.
- (2) Η αίτηση για κήρυξη ακυρότητας μπορεί να υποβληθεί ακόμη και μετά τη λήξη της ισχύος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή την παραίτηση από αυτό.

Άρθρο 27

Λόγοι ακυρότητας

- (1) Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να κηρυχθεί άκυρο μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) αν το προστατευόμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, ή
 - β) καθόσον τα ειδικά τεχνικά χαρακτηριστικά του και/ή τα χαρακτηριστικά διασύνδεσής του δεν αποτελούν αντικείμενο προστασίας βάσει του άρθρου 9 παράγραφοι (1) ή (2), ή
 - γ) καθόσον η εκμετάλλευση ή η δημοσίευσή του αντίκεινται στη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη, ή
 - δ) αν ο κάτοχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δεν είναι, βάσει δικαστικής απόφασης, δικαιούχος κατά την έννοια των άρθρων 14 και 15.
- (2) Το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί επίσης να κηρυχθεί άκυρο αν ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που έρχεται σε σύγκρουση με το καταχωρημένο και κατέστη προσιτό στο κοινό μετά την κρίσιμη ημερομηνία κατά την έννοια του άρθρου 7 στοιχεία α) ή β), ανάλογα με την περίπτωση, προστατεύεται από χρόνο προγενέστερο της εν λόγω κρίσιμης ημερομηνίας ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή ως δικαίωμα σε καταχωρημένο σχέδιο ή υπόδειγμα που αποκτήθηκε σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή βάσει σχετικής αίτησης.
- (3) Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 3,
 - α) στην περίπτωση της παραγράφου 1 στοιχείο γ, η ακυρότητα κηρύσσεται μόνο για το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη όπου ισχύει ο λόγος ακυρότητας,
 - β) στην περίπτωση της παραγράφου 2, καθόσον τα υπό κρίση δικαιώματα, ή οι αιτήσεις για τέτοια δικαιώματα, έχουν αποτελέσματα μόνον ως προς ορισμένο κράτος μέλος ή ορισμένα κράτη μέλη, η ακυρότητα κηρύσσεται μόνον ως προς αυτό το κράτος ή τα κράτη αυτά.

Άρθρο 28

Αποτελέσματα ακύρωσης

- (1) Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο κηρύσσεται άκυρο λογίζεται ότι δεν επέφερε εξ υπαρχής κανένα από τα αποτελέσματα τα οποία προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (2) Με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων των σχετικών με τις αξιώσεις για αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από αμέλεια ή έλλειψη καλής πίστωσης εκ μέρους του κατόχου του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή λόγω αδικαιολογήτου πλουτισμού, το αναδρομικό αποτέλεσμα της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος δεν θίγει:
 - α) τις αποφάσεις περί προσβολής που έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και έχουν εκτελεστεί πριν από την έκδοση της απόφασης περί ακυρότητας,
 - β) τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί πριν από την απόφαση περί ακυρότητας, εφόσον έχουν εκτελεσθεί πριν από την έκδοσή της· εντούτοις, για λόγους επεικίας, μπορεί να απαιτηθεί η επιστροφή ποσών που καταβλήθηκαν βάσει της σχετικής σύμβασης, εφόσον δικαιολογείται από τις περιστάσεις.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ
ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 29

**Εξομολώση των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων
με εθνικά σχέδια και υποδείγματα**

- (1) Εφόσον τα άρθρα 30 έως 34 δεν προβλέπουν διαφορετικά, το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα σαν αντικείμενο κυριότητας θεωρείται στο σύνολό του, και σε όλη την Κοινότητα, ως εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα στο κράτος μέλος στο οποίο
 - α) έχει την έδρα ή την κατοικία του ο κάτοχος κατά τον κρίσιμο χρόνο, ή
 - β) εάν δεν ισχύει το σημείο α, έχει την επαγγελματική του εγκατάσταση ο κάτοχος κατά τον κρίσιμο χρόνο.
- (2) Στην περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, η παράγραφος 1 ισχύει σύμφωνα με τις εγγραφές στο Μητρώο.
- (3) Στην περίπτωση δύο ή περισσότερων συνδικαιούχων, αν δύο ή περισσότεροι εξ αυτών πληρούν την προϋπόθεση της παραγράφου 1, στοιχείο α), ή, όταν η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, την προϋπόθεση της παραγράφου 1, στοιχείο β), το κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ορίζεται
 - α) στην περίπτωση μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, με βάση τον συνδικαιούχο τον οποίο υποδεικνύουν οι υπόλοιποι δικαιούχοι με κοινή συμφωνία,
 - β) στην περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος, με βάση τον πρώτο κατά σειρά αναφοράς στο Μητρώο, συνδικαιούχο.
- (4) Εφόσον δεν έχουν εφαρμογή οι παράγραφοι (1), (2) και (3), το κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα του Γραφείου.

Άρθρο 30
Μεταβίβαση

- (1) Το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να μεταβιβασθεί.
- (2) Η μεταβίβαση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος διέπεται από τις ακόλουθες διατάξεις:
 - α) Κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των μερών, η μεταβίβαση σημειώνεται στο Μητρώο και δημοσιεύεται.
 - β) Εφόσον η μεταβίβαση δεν έχει σημειωθεί στο Μητρώο, ο δικαιοδόχος δεν μπορεί να επικαλεσθεί δικαιώματα που απορρέουν από το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.
 - γ) Εφόσον υπάρχουν προθεσμίες που πρέπει να τηρηθούν έναντι του Γραφείου, ο δικαιοδόχος μπορεί να υποβάλει στο Γραφείο τις προβλεπόμενες προς τούτο δηλώσεις, μετά την παραλαβή από το Γραφείο της αίτησης για καταχώρηση της μεταβίβασης.
 - δ) Όλα τα έγγραφα τα οποία χρήζουν κοινοποίησης στον δικαιούχο του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος απευθύνονται στο πρόσωπο το οποίο έχει καταχωρηθεί ως δικαιούχος ή στον αντιπρόσωπό του, αν έχει ορισθεί.

Άρθρο 31
Εμπράγματα δικαιώματα επί καταχωρημένου
κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

- (1) Το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εμπραγμάτου ασφαλείας ή άλλων εμπραγμάτων δικαιωμάτων.
- (2) Κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των μερών, τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημειώνονται στο Μητρώο και δημοσιεύονται.

Άρθρο 32

Κατάσχεση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος

- (1) Επί καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να γίνει κατάσχεση.
- (2) Αποκλειστική αρμοδιότητα για τη διαδικασία κατάσχεσης επί κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχουν τα δικαστήρια και οι αρχές του κράτους μέλους που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29.
- (3) Κατόπιν αιτήσεως ενός εκ των μερών, η κατάσχεση σημειώνεται στο Μητρώο και δημοσιεύεται.

Άρθρο 33

Πτωχευτική ή άλλη ανάλογη διαδικασία

- (1) Μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ μεταξύ των κρατών μελών οι σχετικοί κοινοί κανόνες, ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να συμπεριληφθεί σε πτωχευτική ή άλλη ανάλογη διαδικασία μόνο στο κράτος μέλος στο οποίο κινήθηκε για πρώτη φορά η διαδικασία αυτή κατά την έννοια του εθνικού δικαίου ή των σχετικών διεθνών συμβάσεων.
- (2) Εφόσον ένα καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα συμπεριλαμβάνεται σε πτωχευτική ή άλλη ανάλογη διαδικασία, γίνεται σχετική σημείωση στο Μητρώο και αντίστοιχη δημοσίευση, κατ'αίτηση της αρμόδιας εθνικής αρχής.

Άρθρο 34

Άδεια εκμετάλλευσης

- (1) Η άδεια εκμετάλλευσης κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να παραχωρηθεί για το σύνολο ή για μέρος της Κοινότητας. Οι άδειες εκμετάλλευσης μπορεί να είναι αποκλειστικές ή μη αποκλειστικές.
- (2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της σύμβασης για την παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης, ο κάτοχος της άδειας μπορεί να ασκήσει προσφυγή για προσβολή κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μόνο με τη συγκατάθεση του νόμιμου δικαιούχου. Ωστόσο, ο κάτοχος μίας αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης δύναται να ασκήσει τέτοια προσφυγή, όταν ο νόμιμος δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, κατόπιν σχετικής ειδοποίησης, δεν κινεί ο ίδιος τη διαδικασία λόγω προσβολής μέσα σε εύλογο διάστημα.
- (3) Ο κάτοχος της άδειας μπορεί να παρέμβει στη διαδικασία λόγω προσβολής που κίνησε ο δικαιούχος προκειμένου να επιτύχει αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.
- (4) Σε περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, η παραχώρηση ή η μεταβίβαση άδειας εκμετάλλευσης όσον αφορά το σχετικό δικαίωμα σημειώνεται στο Μητρώο και δημοσιεύεται κατ'αίτηση ενός εκ των μερών.

Άρθρο 35

Αποτελέσματα έναντι τρίτων

- (1) Τα αποτελέσματα των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 30, 31, 32 και 34 έναντι τρίτων διέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29.
- (2) Ωστόσο, όσον αφορά τα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, οι πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 30, 31 και 34 παράγουν αποτελέσματα έναντι τρίτων σε όλα τα κράτη μέλη μόνον αφού σημειωθούν στο Μητρώο. Πάντως, οι σχετικές πράξεις παράγουν και πριν από τη σημείωσή τους αποτελέσματα έναντι των τρίτων οι οποίοι απέκτησαν μεν δικαιώματα επί του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος μετά το χρόνο της πράξης, είχαν όμως γνώση αυτής κατά το χρόνο κατά τον οποίο απέκτησαν τα δικαιώματά τους.
- (3) Η παράγραφος (2) δεν ισχύει για τα πρόσωπα τα οποία αποκτούν καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή δικαίωμα επ'αυτού με μεταβίβαση του συνόλου επιχείρησης ή με άλλο είδος καθολικής διαδοχής.
- (4) Μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ μεταξύ των κρατών μελών κοινοί κανόνες πτωχευτικού δικαίου, τα αποτελέσματα έναντι τρίτων των πτωχευτικών ή άλλων ανάλογων διαδικασιών που αφορούν κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα διέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο κινήθηκαν για πρώτη φορά αυτές οι διαδικασίες κατά την έννοια του εθνικού δικαίου ή των σχετικών διεθνών συμβάσεων.

Άρθρο 36

Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος
ως αντικειμένου κυριότητας

- (1) Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ως αντικειμένου κυριότητας αντιμετωπίζεται στο σύνολό της και σε όλο το έδαφος της Κοινότητας, ως καταχώρηση εθνικού σχεδίου ή υποδείγματος του κράτους μέλους το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 29.
- (2) Τα άρθρα 30 έως 35 εφαρμόζονται κατ'αναλογία στις αιτήσεις για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Όταν το αποτέλεσμα μίας από τις διατάξεις αυτές τελεί υπό την αίρεση της σημειώσεως στο Μητρώο, η διατύπωση αυτή πρέπει να τηρείται κατά την καταχώρηση του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Η ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Τμήμα 1

Κατάθεση των αιτήσεων και σχετικές προϋποθέσεις

Άρθρο 37

Κατάθεση των αιτήσεων

- (1) Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος κατατίθεται, κατ'επιλογήν του αιτούντος,
 - α) στο Κοινοτικό Γραφείο ή
 - β) αν η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους το επιτρέπει, στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους ή στο Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων της Μπενελούξ.
- (2) Η αίτηση που κατατίθεται στο κεντρικό γραφείο βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους ή στο Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων της Μπενελούξ παράγει τα ίδια αποτελέσματα που θα είχε αν είχε κατατεθεί την ίδια ημέρα στο Κοινοτικό Γραφείο.

Άρθρο 38

Διεκπεραίωση της αίτησης

- (1) Εφόσον η αίτηση κατατίθεται στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους ή στο Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων της Μπενελούξ, η υπηρεσία αυτή προβαίνει σε όλες τις σχετικές ενέργειες για τη διαβίβαση της αίτησης στο Γραφείο εντός δύο εβδομάδων από την κατάθεσή της. Στον αιτούντα μπορεί να επιβληθεί τέλος το οποίο δεν υπερβαίνει τις διοικητικές δαπάνες παραλαβής και διεκπεραίωσης της αίτησης.

- (2) Μόλις το Γραφείο παραλάβει μία αίτηση η οποία διεκπεραιώθηκε από την κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας ή από το Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων της Μπενελούξ, ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα, αναφέροντας την ημερομηνία παραλαβής της από το Γραφείο.
- (3) Μετά 10 έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος κατάθεσης αιτήσεων για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, περιλαμβάνοντας όλες τις σχετικές προτάσεις για τροποποίηση του συστήματος αυτού.

Άρθρο 39

Προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση

- (1) Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος περιλαμβάνει:
 - α) αίτημα καταχώρησης·
 - β) τα στοιχεία του αιτούντος·
 - γ) αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή·
- (2) Αν αντικείμενο της αιτήσεως είναι δισδιάστατο σχέδιο ή υπόδειγμα και η αίτηση περιέχει αίτημα για αναβολή της δημοσίευσης σύμφωνα με το άρθρο 52, η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να αντικαθίσταται από δείγμα του προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή επί του οποίου έχει εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα.
- (3) Επιπλέον, η αίτηση μπορεί να περιλαμβάνει:
 - α) επεξηγηματική περιγραφή της παράστασης,
 - β) μνεία των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή επί των οποίων πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα,
 - γ) ταξινόμηση των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή επί των οποίων πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα σε κατηγορίες και υποκατηγορίες,

- δ) δείγμα του προϊόντος στο οποίο έχει ενσωματωθεί ή επί του οποίου έχει εφαρμοστεί το σχέδιο ή υποδείγμα το οποίο περιέχεται στην αναπαράσταση
- ε) αίτημα για αναστολή της δημοσίευσης της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 52.
- (4) Η αίτηση μνημονεύει τον δημιουργό του σχεδίου ή υποδείγματος ή αναφέρει την ομάδα των δημιουργών. Αν ο αιτών δεν είναι ο δημιουργός ή δεν είναι ο μόνος δημιουργός, η μνεία περιέχει δήλωση για την προέλευση του δικαιώματος επί του σχεδίου ή υποδείγματος.
- (5) Η αίτηση υπόκειται σε καταβολή τέλους καταχώρησης και τέλους δημοσίευσης. Εφόσον υποβληθεί αίτημα για αναστολή βάσει της παραγράφου (3) στοιχείο ε), το τέλος δημοσίευσης αντικαθίσταται από το τέλος αναστολής της δημοσίευσης.
- (6) Η αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στον εκτελεστικό κανονισμό.

Άρθρο 40

Πολλαπλές αιτήσεις

- (1) Περισσότερα σχέδια και υποδείγματα μπορούν να περιληφθούν σε μία πολλαπλή αίτηση για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις διακοσμητικών στοιχείων, αυτή η δυνατότητα προϋποθέτει ότι τα προϊόντα στα οποία πρόκειται να ενσωματωθούν ή επί των οποίων πρόκειται να εφαρμοστούν τα σχέδια ή υποδείγματα ανήκουν όλα στην ίδια υποκατηγορία, ή στο ίδιο σύνολο ή την ίδια σύνθεση στοιχείων.

- (2) Η πολλαπλή αίτηση υπόκειται, εκτός από την καταβολή τελών βάσει του άρθρου 39 παράγραφος 5, και σε καταβολή πρόσθετου τέλους καταχώρησης και πρόσθετου τέλους δημοσίευσης. Εφόσον η πολλαπλή αίτηση περιέχει αίτημα αναστολής της δημοσίευσης, το πρόσθετο τέλος δημοσίευσης αντικαθίσταται από το πρόσθετο τέλος αναστολής της δημοσίευσης. Τα πρόσθετα τέλη αντιστοιχούν σε ποσοστό επί των βασικών τελών για κάθε επιπλέον σχέδιο ή υπόδειγμα.
- (3) Η πολλαπλή αίτηση πρέπει να πληροί τις προϋποθέσεις υποβολής που εκτίθενται στον εκτελεστικό κανονισμό.

Άρθρο 41

Ημερομηνία κατάθεσης

Ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος είναι εκείνη κατά την οποία τα έγγραφα που περιέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφοι (1) ή (2) κατατίθενται από τον αιτούντα στο Γραφείο ή, εάν η αίτηση έχει κατατεθεί στην κεντρική υπηρεσία βιομηχανικής ιδιοκτησίας κράτους μέλους ή στο Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων της Μπενελούξ, στις υπηρεσίες αυτές, υπό τον όρο ότι θα καταβληθούν, εντός δύο μηνών από την καταχώρηση των προαναφερομένων εγγράφων, τα τέλη που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφος (5) και, κατά περίπτωση, στο άρθρο 40 παράγραφος (2).

Άρθρο 42

Ταξινόμηση

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ακολουθείται η ταξινόμηση των σχεδίων και υποδειγμάτων που προβλέπεται από το Παράρτημα της Συμφωνίας για την καθιέρωση διεθνούς ταξινόμησης των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, που υπογράφηκε στις 8 Οκτωβρίου 1968 στο Λοκάρνο.

Τμήμα 2
Προτεραιότητα

Άρθρο 43
Δικαίωμα προτεραιότητας

- (1) Το πρόσωπο το οποίο έχει νομοτύπως καταθέσει αίτηση για σχέδιο ή υπόδειγμα σε ένα ή για ένα από τα κράτη της σύμβασης των Παρισίων για την Προστασία της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας στο εξής καλούμενη ως σύμβαση των Παρισίων, ή οι νόμιμοι διάδοχοί του, έχει ως προς την κατάθεση αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος για το ίδιο σχέδιο ή υπόδειγμα, δικαίωμα προτεραιότητας επί 6 μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης της πρώτης αίτησης.
- (2) Δικαίωμα προτεραιότητας θεωρείται ότι παρέχει κάθε κατάθεση που ισοδυναμεί με νομότυπη κατάθεση βάσει της εθνικής νομοθεσίας του κράτους στο οποίο πραγματοποιήθηκε ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.
- (3) Ως νομότυπη εθνική κατάθεση νοείται κάθε κατάθεση η οποία επιτρέπει να διαπιστωθεί ο χρόνος κατάθεσης της αίτησης, ανεξάρτητα από την μετέπειτα τύχη της αίτησης αυτής.
- (4) Μεταγενέστερη αίτηση για σχέδιο και υπόδειγμα για το οποίο έχει υποβληθεί προηγουμένως πρώτη αίτηση, και η οποία κατατέθηκε σε ή για το ίδιο κράτος, θεωρείται ως πρώτη αίτηση από άποψη χρονικής προτεραιότητας, εφόσον, κατά τον χρόνο κατάθεσης της μεταγενέστερης αίτησης, η προγενέστερη έχει αποσυρθεί, εγκαταλειφθεί ή απορριφθεί χωρίς να έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού και να έχει δημιουργήσει εκκρεμή δικαιώματα και εφόσον δεν έχει χρησιμεύσει ως βάση για τη διεκδίκηση δικαιώματος προτεραιότητας. Η προγενέστερη αίτηση δεν μπορεί πλέον να χρησιμεύσει για να θεμελιώσει διεκδίκηση δικαιώματος προτεραιότητας.

- (5) Εάν η πρώτη κατάθεση πραγματοποιήθηκε σε κράτος το οποίο δεν μετέχει στη σύμβαση των Παρισίων, οι διατάξεις των παραγράφων (1) έως (4) εφαρμόζονται μόνον εφόσον το κράτος αυτό παρέχει, με βάση κατάθεση η οποία έγινε στο Γραφείο και υπό όρους αντίστοιχους με τους προβλεπόμενους στον παρόντα κανονισμό, δικαίωμα προτεραιότητας με ισοδύναμα αποτελέσματα.

Άρθρο 44

Διεκδίκηση προτεραιότητας

Ο υποβάλλων αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ο οποίος επιθυμεί να επωφεληθεί της προτεραιότητας προγενέστερης αίτησης υποχρεούται να καταθέσει δήλωση προτεραιότητας και να υποβάλει αντίγραφο της προηγούμενης αίτησης. Αν η γλώσσα του αντιγράφου δεν είναι μία από τις γλώσσες διαδικασίας του Γραφείου, το Γραφείο μπορεί να ζητήσει μετάφραση της προηγούμενης αίτησης σε μία από τις γλώσσες διαδικασίας του. Η διαδικασία που ακολουθείται για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης καθορίζεται από τον εκτελεστικό κανονισμό.

Άρθρο 45

Αποτελέσματα του δικαιώματος προτεραιότητας

Συνεπεία του δικαιώματος προτεραιότητας, ως ημερομηνία προτεραιότητας θεωρείται η ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος κατ'εφαρμογή των άρθρων 5, 6, 8, 25 και 27 παράγραφος 2.

Άρθρο 46

Ισοδυναμία της κοινοτικής κατάθεσης
με εθνική κατάθεση αίτησης

Η αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στην οποία έχει δοθεί ημερομηνία κατάθεσης είναι, στα κράτη μέλη, ισοδύναμη με νομότυπη εθνική κατάθεση, λαμβάνοντας, κατά περίπτωση υπόψη την προτεραιότητα που διεκδικείται σε σχέση με την εν λόγω αίτηση.

Άρθρο 47

Προτεραιότητα βασιζόμενη σε έκθεση

- (1) Αν ο υποβάλλων αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχει εκθέσει προϊόντα στα οποία έχει ενσωματωθεί ή επί των οποίων έχει εφαρμοστεί σχέδιο ή υπόδειγμα σε επίσημη ή επίσημα αναγνωρισμένη διεθνή έκθεση σύμφωνα με τη Διεθνή Συνθήκη περί Εκθέσεων που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 22 Νοεμβρίου 1928 και αναθεωρήθηκε τελευταία στις 30 Νοεμβρίου 1972, έχει δικαίωμα, εφόσον υποβάλει την αίτηση εντός έξη μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία εξέθεσε τα προϊόντα αυτά, να επικαλεστεί δικαίωμα προτεραιότητας από την ημερομηνία αυτή κατά την έννοια του άρθρου 45.
- (2) Ο υποβάλλων αίτηση ο οποίος επιθυμεί να επικαλεστεί προτεραιότητα σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία της έκθεσης των προϊόντων στα οποία έχει ενσωματωθεί ή επί των οποίων έχει εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα βάσει των προϋποθέσεων που ορίζει ο εκτελεστικός κανονισμός.
- (3) Η προτεραιότητα λόγω έκθεσης που χορηγείται σε ένα κράτος μέλος ή σε μία τρίτη χώρα δεν συνεπάγεται παράταση της προθεσμίας προτεραιότητας που ορίζει το άρθρο 43.

ΤΙΤΛΟΣ V
Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗΣ

Άρθρο 48

Εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων

- (1) Το Γραφείο απορρίπτει κάθε αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος εφόσον το αντικείμενό του προφανώς δεν καλύπτεται από τον ορισμό του άρθρου 3.
- (2) Το Γραφείο εξετάζει:
 - α) αν η αίτηση πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 39 παράγραφοι (1) και (2) σχετικά με τον καθορισμό της ημερομηνίας κατάθεσης·
 - β) εάν η αίτηση πληροί τις άλλες προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 39 και, σε περίπτωση πολλαπλής αίτησης, το άρθρο 40.
 - γ) σε περίπτωση διεκδίκησης προτεραιότητας, αν πληρούνται οι σχετικές απαιτήσεις.

Άρθρο 49

Ελαττώματα

- (1) Όταν η αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 48, παράγραφος (2), στοιχεία α) και β), το Γραφείο ζητά από τον αιτούντα να θεραπεύσει τα ελαττώματα ή να καταβάλει τα οφειλόμενα τέλη μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες.
- (2) Εάν ο αιτών συμμορφωθεί με την πρόσκληση του Γραφείου εγκαίρως, το Γραφείο θεωρεί ως ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης την ημερομηνία κατά την οποία είχε υποβληθεί αρχικά η αίτηση που είχε τα ελαττώματα. Αν, ωστόσο, τα ελαττώματα που θεραπεύτηκαν κατόπιν προσκλήσεως του Γραφείου αφορούν τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 39 παράγραφοι (1) ή (2), το Γραφείο αναγνωρίζει ως ημερομηνία κατάθεσης την ημερομηνία κατά την οποία θεραπεύτηκαν τα εν λόγω ελαττώματα.

- (3) Αν τα διαπιστωθέντα σύμφωνα με την παράγραφο 1 ελαττώματα ή η μη καταβολή του τέλους δεν θεραπευθούν μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, το Γραφείο απορρίπτει την αίτηση.
- (4) Η μη τήρηση των προϋποθέσεων σχετικά με την διεκδίκηση προτεραιότητας συνεπάγεται απώλεια του δικαιώματος προτεραιότητας για την αίτηση.

Άρθρο 50

Καταχώρηση

Η αίτηση στην οποία δόθηκε ημερομηνία κατάθεσης καταχωρείται πάραυτα ως καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα. Η καταχώρηση φέρει την ημερομηνία η οποία ορίστηκε για την κατάθεση.

Άρθρο 51

Δημοσίευση

Μετά την κατάθεση, το Γραφείο δημοσιεύει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα στο Δελτίο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 77 στοιχείο α). Η δημοσίευση περιλαμβάνει:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας του δικαιούχου του καταχωρημένου σχεδίου ή υποδείγματος,
- β) τον αριθμό και την ημερομηνία καταχώρησης και, αν διεκδικείται προτεραιότητα, την ημερομηνία της προτεραιότητας,
- γ) μνεία του δημιουργού ή αναφορά της ομάδας δημιουργών,
- δ) αναπαράσταση του σχεδίου ή του υποδείγματος,
- ε) εφόσον έχει κατατεθεί δείγμα, μνεία αυτής της κατάθεσης,
- στ) οποιαδήποτε άλλα στοιχεία προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός.

Άρθρο 52

Αναστολή της δημοσίευσης

- (1) Ο υποβάλλων αίτηση για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να ζητήσει, κατά την κατάθεση της αίτησης, να ανασταλεί η δημοσίευσή του για διάστημα που δεν υπερβαίνει τους 30 μήνες από την ημερομηνία κατάθεσης ή αν διεκδικείται προτεραιότητα, από την ημερομηνία της προτεραιότητας.
- (2) Εφόσον διατυπωθεί σχετικό αίτημα, αν έχει δοθεί στην αίτηση ημερομηνία κατάθεσης, το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρείται, αλλά ούτε η αναπαράσταση του σχεδίου ή υποδείγματος ούτε άλλα στοιχεία της αίτησης τίθενται στη διάθεση του κοινού, με την επιφύλαξη του άρθρου 78, παράγραφος 2.
- (3) Το Γραφείο δημοσιεύει στο Δελτίο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων μνεία της αναστολής της δημοσίευσης του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Η μνεία συνοδεύεται από πληροφοριακά στοιχεία που προσδιορίζουν τουλάχιστον τον δικαιούχο του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος, την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, τη διάρκεια της περιόδου για την οποία ζητήθηκε η αναστολή και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός.

- (4) Κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής, ή νωρίτερα κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου, το Γραφείο θέτει στη διάθεση του κοινού όλες τις καταχωρήσεις στο Μητρώο και τον φάκελο που αφορά την αίτηση και δημοσιεύει το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα στο Δελτίο Κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, υπό τον όρο ότι, μέσα στην προθεσμία που ορίζει ο εκτελεστικός κανονισμός :
- α) έχει καταβληθεί το τέλος δημοσίευσης και, σε περίπτωση πολλαπλής αίτησης, το πρόσθετο τέλος δημοσίευσης,
- β) όπου έγινε χρήση της ευχέρειας που παρέχει το άρθρο 39 παράγραφος (2), ο δικαιούχος κατέθεσε στο Γραφείο αναπαράσταση του σχεδίου ή του υποδείγματος κατάλληλη για αναπαραγωγή.
- Αν ο δικαιούχος δεν συμμορφώνεται με αυτές τις απαιτήσεις, το καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, πλην της περιπτώσεως παραιτήσεως σύμφωνα με το άρθρο 55, λογίζεται ότι δεν παρήγαγε εξ υπαρχής κανένα από τα αποτελέσματα που ορίζει ο παρών κανονισμός.
- (5) Σε περίπτωση πολλαπλής αίτησης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ενδέχεται να εφαρμόζονται σε ορισμένα μόνον από τα σχέδια και υποδείγματα που περιέχονται σ'αυτήν.
- (6) Η κίνηση δικαστικής διαδικασίας βάσει του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος διαρκούσης της περιόδου αναστολής της δημοσίευσης υπόκειται στην προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στο Μητρώο και τον φάκελο σχετικά με την αίτηση έχουν ανακοινωθεί στο πρόσωπο κατά του οποίου στρέφεται η δικαστική ενέργεια.
- (7) Στον παρόντα κανονισμό, ως ημερομηνία δημοσίευσης του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος νοείται, στην περίπτωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος που υπόκειται σε αναστολή της δημοσίευσης, η ημερομηνία κατά την οποία το Γραφείο προβαίνει στην ενέργεια που αναφέρεται στην παράγραφο (4).

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Άρθρο 53

Διάρκεια προστασίας

Η διάρκεια προστασίας του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος είναι πέντε έτη από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης, με δυνατότητα παράτασης ανά πενταετία, σύμφωνα με το άρθρο 54, και μέχρι 25 έτη κατ'ανώτατο όριο από την ημερομηνία κατάθεσης της πρώτης αίτησης.

Άρθρο 54

Παράταση

- (1) Η καταχώρηση του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος παρατείνεται κατ'αίτηση του δικαιούχου ή κάθε προσώπου ρητά εξουσιοδοτημένου από αυτόν, εφόσον έχουν καταβληθεί τα σχετικά τέλη παράτασης.
- (2) Το Γραφείο ενημερώνει έγκαιρα πριν από τη λήξη ισχύος της καταχώρησης, τον δικαιούχο καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και κάθε πρόσωπο που έχει καταχωρημένο επ'αυτού δικαίωμα για την εν λόγω λήξη. Αν δεν γίνει αυτή η ενημέρωση το Γραφείο δεν υπέχει ευθύνη.
- (3) Η αίτηση για παράταση υποβάλλεται και τα τέλη παράτασης καταβάλλονται εντός του εξαμήνου που προηγείται της τελευταίας ημέρας του μηνός κατά τον οποίο λήγει η προστασία. Σε περίπτωση παραλείψεως, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και το τέλος να καταβληθεί εντός ενός επί πλέον εξαμήνου από την ημερομηνία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβληθεί πρόσθετο τέλος εντός αυτής της συμπληρωματικής προθεσμίας.
- (4) Η παράταση ισχύει από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία λήγει η υφισταμένη καταχώρηση. Η παράταση καταχωρίζεται.

ΤΙΤΛΟΣ VII
ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΚΑΤΑΧΩΡΗΜΕΝΟ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ Η ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΚΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ

Άρθρο 55

Παραίτηση

- (1) Η δήλωση παραίτησης από καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα υποβάλλεται εγγράφως στο Γραφείο από τον δικαιούχο. Παράγει αποτελέσματα μόνο μετά την καταχώρησή της.
- (2) Η παραίτηση καταχωρείται μόνο με τη συναίνεση των εχόντων δικαίωμα το οποίο έχει σημειωθεί στο Μητρώο. Εάν έχει καταχωρηθεί άδεια εκμετάλλευσης, η παραίτηση σημειώνεται στο Μητρώο μόνο εάν ο δικαιούχος του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος αποδείξει ότι έχει ενημερώσει τον κάτοχο της άδειας εκμετάλλευσης για την πρόθεσή του να παραιτηθεί· η σχετική σημείωση γίνεται κατά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός.

Άρθρο 56

Αίτηση ακυρώσεως

- (1) Η Επιτροπή, τα κράτη μέλη και οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορούν να υποβάλουν στο Γραφείο αίτηση ακυρώσεως καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος· εντούτοις, στην περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 27 παράγραφος 1, σημείο δ), η αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνο από τον δικαιούχο ή τους δικαιούχους και στην περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 27 παράγραφος (2), μόνον από τον δικαιούχο προγενεστέρου δικαιώματος.
- (2) Η αίτηση υποβάλλεται εγγράφως και είναι αιτιολογημένη. Η υποβολή θεωρείται ότι έγινε μετά την καταβολή του σχετικού τέλους.

- (3) Η αίτηση ακυρώσεως θεωρείται ως μη υποβληθείσα εάν έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί αιτήσεως με το αυτό αντικείμενο και την αυτή βάση, μεταξύ των ιδίων διαδίκων, από δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.

Άρθρο 57

Εξέταση της αίτησης

- (1) Εάν η αίτηση ακυρώσεως είναι παραδεκτή, το Γραφείο εξετάζει κατά πόσον οι λόγοι ακυρότητας που αναφέρονται στο άρθρο 27 δεν επιτρέπουν τη διατήρηση του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (2) Κατά την εξέταση της αίτησης, η οποία γίνεται σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό, το Γραφείο καλεί τα μέρη, όσες φορές κρίνει αναγκαίο, να υποβάλουν παρατηρήσεις, εντός της προθεσμίας που τάσσει, σχετικά με τις προτάσεις των άλλων μερών ή τις ανακοινώσεις που εκδίδει το ίδιο.
- (3) Η απόφαση με την οποία κηρύσσεται η ακυρότητα καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος σημειώνεται στο Μητρώο μόλις καταστεί οριστική.

Άρθρο 58

Συμμετοχή του εικαζόμενου προσβολέα, της Επιτροπής
και των κρατών μελών στη διαδικασία

- (1) Σε περίπτωση κατάθεσης αίτησης για ακύρωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση από το ακυρωτικό τμήμα, οποιοσδήποτε τρίτος αποδεικνύει ότι έχει κινηθεί κατ'αυτού διαδικασία προσβολής του ιδίου σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να παρέμβει στη διαδικασία ακύρωσης, αν γνωστοποιήσει την παρέμβαση εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία κινήθηκε η διαδικασία λόγω προσβολής. Το ίδιο ισχύει ως προς οποιοδήποτε τρίτο ο οποίος αποδεικνύει τόσο ότι ο δικαιούχος του σχεδίου ή υποδείγματος ζήτησε την παύση της εικαζόμενης προσβολής του σχεδίου ή υποδείγματος όσο και ότι κίνησε διαδικασία έκδοσης δικαστικής απόφασης για να αναγνωριστεί ότι δεν διαπράττει προσβολή του σχεδίου ή υποδείγματος.
- (2) Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να είναι ομόδικοι κατά τη διαδικασία σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού.
- (3) Η παρέμβαση ή η προσεπίκληση κατατίθενται εγγράφως και είναι αιτιολογημένες. Παράγουν αποτελέσματα μόνο μετά την καταβολή του τέλους που προβλέπεται από το άρθρο 56 παράγραφος (2). Ακολούθως η παρέμβαση ή η προσεπίκληση αντιμετωπίζονται ως αιτήσεις ακυρώσεως, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται από τον εκτελεστικό κανονισμό.

ΤΙΤΛΟΣ VIII
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Άρθρο 59

Αποφάσεις που υπόκεινται σε προσφυγή

- (1) Οι αποφάσεις του τμήματος εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων, του τμήματος διαχείρισης των σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων και του ακυρωτικού τμήματος υπόκεινται σε προσφυγή η οποία έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.
- (2) Κατά αποφάσεως η οποία δεν περατώνει τη διαδικασία ως προς ένα εκ των διαδίκων, μπορεί να ασκηθεί προσφυγή μόνο από κοινού με την οριστική απόφαση, εκτός εάν η απόφαση επιτρέπει την άσκηση χωριστής προσφυγής.

Άρθρο 60

**Πρόσωπα νομιμοποιούμενα να ασκήσουν προσφυγή και
να συμμετάσχουν στη διαδικασία**

Κάθε διάδικος ο οποίος βλάπτεται από απόφαση μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατ'αυτής. Οι λοιποί διάδικοι συμμετέχουν αυτοδικαίως στη διαδικασία προσφυγής.

Άρθρο 61

Προθεσμία και τύπος της προσφυγής

Η προσφυγή πρέπει να κατατεθεί εγγράφως στο Γραφείο εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της προσβαλλόμενης απόφασης. Η κατάθεση παράγει αποτελέσματα μόνο μετά την καταβολή του τέλους προσφυγής. Εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης κατατίθεται υπόμνημα όπου εκτίθενται οι λόγοι προσφυγής.

Άρθρο 62

Προδικαστική αναθεώρηση

- (1) Εάν το τμήμα του οποίου προσβάλλεται η απόφαση θεωρεί ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή και βάσιμη, διορθώνει την απόφασή του. Αυτό δεν ισχύει στην περίπτωση άσκησης τριτανakoπής έναντι του προσφεύγοντος από άλλον συμμετέχοντα στη διαδικασία.
- (2) Εάν η απόφαση δεν διορθωθεί εντός ενός μηνός από την παραλαβή του υπομνήματος που εκθέτει τους λόγους της προσφυγής, η προσφυγή παραπέμπεται αμέσως στο Συμβούλιο Προσφυγών χωρίς να διατυπωθεί γνώμη επί της ουσίας.

Άρθρο 63

Εξέταση της προσφυγής

- (1) Εάν η προσφυγή είναι παραδεκτή, το Συμβούλιο Προσφυγών εξετάζει εάν είναι βάσιμη.
- (2) Κατά την εξέταση της προσφυγής, το Συμβούλιο Προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όσες φορές κρίνει αναγκαίο, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, εντός της προθεσμίας που τάσσει, σχετικά με τις προτάσεις των άλλων διαδίκων ή τις δικές του.

Άρθρο 64

Αποφάσεις επί προσφυγών

- (1) Μετά την εξέταση του βάσιμου της προσφυγής, το Συμβούλιο Προσφυγών εκδίδει απόφαση. Δύναται είτε να ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβληθείσα απόφαση είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα αυτό προς περαιτέρω εξέταση.

- (2) Εάν το Συμβούλιο Προσφυγών αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα που εξέδωσε την προσβληθείσα απόφαση, το τμήμα αυτό δεσμεύεται από το σκεπτικό της απόφασης του Συμβουλίου Προσφυγών, εφόσον τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης παραμένουν τα ίδια.
- (3) Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Προσφυγών παράγουν αποτελέσματα μόνον μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται από το άρθρο 65 παράγραφος (5), ή, αν εντός της προθεσμίας αυτής έχει ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, μετά την απόρριψη αυτής της προσφυγής.

Άρθρο 65

Προσφυγές ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

- (1) Ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου μπορούν να ασκηθούν προσφυγές κατά αποφάσεων του Συμβουλίου Προσφυγών.
- (2) Η προσφυγή μπορεί να ασκηθεί για λόγους αναρμοδιότητας, παράβαση ουσιώδους τύπου, παράβαση της συνθήκης, του παρόντος κανονισμού και οποιουδήποτε κανόνος δικαίου σχετικού με την εφαρμογή τους ή λόγω κατάχρησης εξουσίας.
- (3) Το Δικαστήριο δύναται να ακυρώσει ή να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- (4) Δικαίωμα προσφυγής έχει κάθε συμμετέχων στη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου Προσφυγών, ο οποίος θίγεται από απόφασή του.
- (5) Η προσφυγή ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης του Συμβουλίου Προσφυγών.
- (6) Το Γραφείο υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΧ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τμήμα 1
Γενικές διατάξεις

Άρθρο 66
Αιτιολόγηση των αποφάσεων

Οι αποφάσεις του Γραφείου είναι αιτιολογημένες. Στηρίζονται μόνο στους λόγους ή στα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Άρθρο 67
Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών
από το Γραφείο

- (1) Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει αυτεπαγγέλτως τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά κήρυξη ακυρότητας, η εξέταση του Γραφείου περιορίζεται στα πραγματικά περιστατικά, στα αποδεικτικά στοιχεία και στους ισχυρισμούς των μερών καθώς και στη ζητούμενη έννομη προστασία.
- (2) Το Γραφείο μπορεί να μην λάβει υπόψη του πραγματικά περιστατικά ή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν υποβλήθηκαν εγκαίρως από τους διαδίκους.

Άρθρο 68
Προφορική διαδικασία

- (1) Αν το Γραφείο κρίνει σκόπιμη τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας, τότε αυτή ακολουθείται είτε αυτεπάγγελα είτε κατ' αίτηση ενός των διαδίκων.
- (2) Η προφορική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της απαγγελίας της απόφασης, είναι δημόσια, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη απόφαση του Γραφείου σε περιπτώσεις όπου η δημοσιότητα θα μπορούσε να επιφέρει σοβαρή και αδικαιολόγητη βλάβη, ιδιαίτερα στο ένα εκ των διαδίκων.

Άρθρο 69

Αποδεικτική διαδικασία

- (1) Σε κάθε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου επιτρέπονται κυρίως τα ακόλουθα αποδεικτικά μέσα:
 - α) εξέταση των διαδίκων,
 - β) αίτηση παροχής πληροφοριών,
 - γ) προσαγωγή εγγράφων και πληροφοριακών στοιχείων,
 - δ) εξέταση μαρτύρων,
 - ε) πραγματογνωμοσύνη,στ) έγγραφες δηλώσεις, ένορκες ή υπεύθυνες ή με ισοδύναμο αποτέλεσμα σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο συντάσσονται.
- (2) Το αρμόδιο τμήμα του Γραφείου μπορεί να αναθέσει σε ένα από τα μέλη του την εξέταση των προσκομιζομένων αποδεικτικών στοιχείων.
- (3) Εάν το Γραφείο κρίνει απαραίτητη την προφορική εξέταση διαδίκου, μάρτυρα ή πραγματογνώμονα κλητεύει το εν λόγω πρόσωπο να προσέλθει ενώπιόν του.
- (4) Τα μέρη ενημερώνονται για την ακρόαση μάρτυρα ή εμπειρογνώμονα ενώπιον του Γραφείου. Έχουν δικαίωμα να παρίστανται και να υποβάλλουν ερωτήσεις στο μάρτυρα ή εμπειρογνώμονα.

Άρθρο 70

Κοινοποίηση

Το Γραφείο κοινοποιεί αυτεπάγγελα στους ενδιαφερόμενους τις αποφάσεις και κλήσεις καθώς και τα έγγραφα ή άλλες ανακοινώσεις που αποτελούν βάση υπολογισμού προθεσμίας ή για τις οποίες ο παρών κανονισμός και ο εκτελεστικός κανονισμός προβλέπουν κοινοποίηση στους ενδιαφερόμενους ή των οποίων η κοινοποίηση έχει διαταχθεί από τον πρόεδρο.

Άρθρο 71

Επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση
(Restitutio in integrum)

- (1) Ο αιτών ή ο δικαιούχος καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή οποιοσδήποτε άλλος συμμετέχων σε διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος, παρότι επέδειξε όλη την επιμέλεια που επιβάλλουν οι περιστάσεις, δεν μπόρεσε να τηρήσει μία προθεσμία έναντι του Γραφείου, επανακτά, μετά από αίτησή του, τα δικαιώματά του, εάν η εν λόγω μη τήρηση της προθεσμίας είχε ως άμεση συνέπεια, δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, την απώλεια δικαιώματος ή της δυνατότητας άσκησης ενδίκου μέσου.
- (2) Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί εγγράφως εντός δύο μηνών αφότου έπαυσε να υφίσταται ο λόγος μη τήρησης της προθεσμίας. Η μη διενεργηθείσα πράξη πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσα στην προθεσμία αυτή. Αν η αίτηση δεν υποβληθεί εντός έτους από τη λήξη της μη τηρηθείσας προθεσμίας, θεωρείται απαράδεκτη. Σε περίπτωση μη υποβολής αίτησης για παράταση της καταχώρησης ή μη καταβολής του τέλους παράτασης, η πρόσθετη προθεσμία των έξι μηνών που προβλέπεται από το άρθρο 54 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, αφαιρείται από την ετήσια προθεσμία.
- (3) Η αίτηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται. Θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνο αφού καταβληθεί το τέλος αποκατάστασης δικαιωμάτων.
- (4) Το τμήμα του Γραφείου που είναι αρμόδιο να αποφανθεί για τη μη διενεργηθείσα πράξη αποφαινεται και για την αίτηση.
- (5) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 και στο άρθρο 43 παράγραφος 1.

- (6) Εφόσον ο αιτών ή ο δικαιούχος καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος επανακτήσει τα δικαιώματά του, δεν μπορεί να τα επικαλεσθεί έναντι τρίτων οι οποίοι, κατά το διάστημα μεταξύ της απώλειας των δικαιωμάτων σχετικά με την αίτηση ή την καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και της δημοσίευσης της μνείας για την αποκατάσταση των δικαιωμάτων αυτών, έθεσαν καλόπιστα σε κυκλοφορία στην αγορά προϊόντα στα οποία έχει ενσωματωθεί ή επί των οποίων έχει εφαρμοστεί σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο εμπίπτει στο πεδίο προστασίας του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (7) Ο τρίτος που μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις της παραγράφου 6 μπορεί να ασκήσει τριτανakoπή κατά της απόφασης για αποκατάσταση των δικαιωμάτων του αιτούντος ή του δικαιούχου του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της μνείας για την αποκατάσταση των σχετικών δικαιωμάτων.
- (8) Το παρόν άρθρο δεν περιορίζει το δικαίωμα κράτους μέλους να διατάσσει επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση ως προς τις προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και που πρέπει να τηρούνται έναντι των αρχών του εν λόγω κράτους.

Άρθρο 72

Αναφορά στις γενικές αρχές

Στις περιπτώσεις για τις οποίες δεν υπάρχουν δικονομικές διατάξεις στον παρόντα κανονισμό, τον εκτελεστικό κανονισμό, τον κανονισμό για τα τέλη ή τον κανονισμό διαδικασίας του Συμβουλίου Προσφυγών, το Γραφείο λαμβάνει υπόψη του τις αρχές του δικονομικού δικαίου που είναι γενικά παραδεκτές στα κράτη μέλη.

Άρθρο 73

Παραγραφή των οικονομικών υποχρεώσεων

- (1) Αξιώσεις του Γραφείου για καταβολή τελών παραγράφονται τέσσερα έτη μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο τα τέλη κατέστησαν απαιτητά.
- (2) Οι αξιώσεις κατά του Γραφείου όσον αφορά επιστροφή τελών ή χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν καθ' υπέρβαση των οφειλομένων παραγράφονται τέσσερα έτη μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση.
- (3) Η παραγραφή που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 διακόπτεται στην περίπτωση της παραγράφου 1, με πρόσκληση εξόφλησης του τέλους, και στην περίπτωση της παραγράφου 2, με ειδική προς τούτο γραπτή αίτηση. Αμέσως μετά την διακοπή, η προθεσμία παραγραφής αρχίζει εκ νέου και συμπληρώνεται το αργότερο έξι έτη μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο άρχισε για πρώτη φορά, εκτός εάν εν τω μεταξύ ασκηθεί αγωγή για την ικανοποίηση της σχετικής αξίωσης· στην περίπτωση αυτή, η παραγραφή συμπληρώνεται το νωρίτερο ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση κατέστη τελεσίδικη.

Τμήμα 2

Κατανομή των εξόδων

Άρθρο 74

Εξόδα

- (1) Ο ηττηθείς διάδικος σε διαδικασία ακυρώσεως καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ή σε διαδικασία προσφυγής βαρύνεται με τα τέλη που κατέβαλε ο αντίδικος καθώς και με όλα τα συναφή δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των οδοιπορικών και των εξόδων διατροφής καθώς και της αμοιβής αντιπροσώπου, συμβούλου ή δικηγόρου, εντός των ορίων που έχουν επιβληθεί για κάθε κατηγορία εξόδων σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός.

- (2) Εντούτοις, εφόσον κάθε διάδικος είναι εν μέρει νικητής και εν μέρει ηττημένος, ή εάν υπαγορεύεται από λόγους επιεικίας, το ακυρωτικό τμήμα του Συμβουλίου Προσφυγών αποφασίζει διαφορετική κατανομή των εξόδων.
- (3) Ο διάδικος ο οποίος περατώνει τη διαδικασία παραιτούμενος από καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ή μη ανανεώνοντας την καταχώρησή του ή αποσύροντας την αίτηση για κήρυξη ακυρότητας ή την προσφυγή του, βαρύνεται με τα τέλη καθώς και τα έξοδα στα οποία έχει υποβληθεί ο αντίδικος, όπως ορίζεται στις παραγράφους (1) και (2).
- (4) Εφόσον η υπόθεση δεν καταλήξει σε έκδοση απόφασης, η κατανομή των εξόδων εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του ακυρωτικού τμήματος ή του Συμβουλίου Προσφυγών.
- (5) Εάν τα μέρη συμφωνήσουν ενώπιον του ακυρωτικού τμήματος ή του Συμβουλίου Προσφυγών για κατανομή των εξόδων διαφορετική από εκείνη που προβλέπεται στις προηγούμενες παραγράφους, το οικείο τμήμα λαμβάνει υπόψη του τη συμφωνία αυτή.
- (6) Η γραμματεία του ακυρωτικού τμήματος ή του Συμβουλίου Προσφυγών ορίζει, κατόπιν αιτήσεως, το ποσό των εξόδων που πρέπει να καταβληθεί σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους. Το ποσό αυτό μπορεί να επανεξετασθεί με απόφαση του ακυρωτικού τμήματος ή του Συμβουλίου Προσφυγών κατόπιν αιτήσεως που κατατίθεται εντός της προβλεπόμενης από τον εκτελεστικό κανονισμό προθεσμίας.

Άρθρο 75

Εκτέλεση των αποφάσεων για τον καθορισμό των εξόδων

- (1) Οι τελεσίδικες αποφάσεις του Γραφείου σχετικά με τον καθορισμό του ποσού των εξόδων είναι τίτλος εκτελεστός.
- (2) Η αναγκαστική εκτέλεση διέπεται από τους κανόνες της πολιτικής δικονομίας που ισχύουν στο κράτος στο έδαφος του οποίου διεξάγεται η εκτέλεση. Ο εκτελεστήριος τύπος περιάπτεται στην απόφαση, χωρίς άλλη διατύπωση πέρα από τον έλεγχο της γνησιότητας της απόφασης, από την εθνική αρχή την οποία ορίζει η κυβέρνηση κάθε κράτους μέλους για το σκοπό αυτό, ενημερώνοντας σχετικά το Γραφείο και το Δικαστήριο.
- (3) Μετά την ολοκλήρωση των διατυπώσεων αυτών κατ'αίτηση του ενδιαφερομένου, ο επισπεύδων μπορεί να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, προσφεύγοντας απευθείας στην αρμόδια αρχή.
- (4) Η αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να ανασταλεί μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου. Εντούτοις, η εκδίκαση των ενστάσεων κατά του τρόπου διεξαγωγής αναγκαστικής εκτέλεσης υπάγεται στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων του κράτους μέλους.

Τμήμα 3

Ενημέρωση του κοινού και των αρχών των κρατών μελών

Άρθρο 76

Μητρώο

Το Γραφείο τηρεί βιβλίο, με την ονομασία "Μητρώο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων", όπου σημειώνονται όλα τα στοιχεία των οποίων η καταχώρηση προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό ή από τον εκτελεστικό κανονισμό. Το Μητρώο είναι στη διάθεση του κοινού εκτός αν το άρθρο 52 παράγραφος 2 προβλέπει διαφορετικά σχετικά με σημειώσεις σχετικά με καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα οι οποίες υπόκεινται σε αναστολή της δημοσίευσης.

Άρθρο 77

Περιοδικές εκδόσεις

Το Γραφείο εκδίδει περιοδικά:

- α) ένα "Δελτίο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων", το οποίο περιλαμβάνει τις καταχωρήσεις στο Μητρώο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων καθώς και τα άλλα στοιχεία των οποίων η δημοσίευση προβλέπεται στον παρόντα ή τον εκτελεστικό κανονισμό.
- β) μία "Επίσημη Εφημερίδα του Κοινοτικού Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων", η οποία περιλαμβάνει ανακοινώσεις και πληροφορίες γενικής φύσεως από τον πρόεδρο του Γραφείου, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία σχετική με τον παρόντα κανονισμό ή την εφαρμογή του.

Άρθρο 78

Μελέτη των φακέλων

- (1) Οι φάκελοι οι σχετικοί με τις αιτήσεις για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων οι οποίες δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί ή οι φάκελοι για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων για τα οποία έχει ληφθεί το μέτρο της αναστολής της δημοσίευσης σύμφωνα με το άρθρο 52 ή για τα οποία, κατά την εφαρμογή του μέτρου αυτού, υποβλήθηκε παραίτηση πριν ή κατά τη λήξη της περιόδου αναστολής της δημοσίευσης, δεν τίθενται στη διάθεση του κοινού χωρίς τη συγκατάθεση του αιτούντος ή του δικαιούχου του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος.
- (2) Οποιοσδήποτε μπορεί να αποδείξει σχετικό έννομο συμφέρον, μπορεί χωρίς τη συγκατάθεση του αιτούντος ή του δικαιούχου του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος, να μελετήσει τον φάκελο πριν από τη δημοσίευση ή μετά την παραίτηση από αυτή στην περίπτωση της παραγράφου 1. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα εάν ο ενδιαφερόμενος μπορεί να αποδείξει ότι ο αιτών την καταχώρηση ή ο δικαιούχος καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχει προβεί σε ενέργειες προκειμένου να επικαλεσθεί έναντι αυτού δικαιώματα βάσει του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.

- (3) Μετά τη δημοσίευση της καταχώρησης του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, ο φάκελος τίθεται στη διάθεση του κοινού.
- (4) Εντούτοις, όταν ένας φάκελος είναι στη διάθεση του κοινού σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3, ορισμένα από τα έγγραφα του μπορεί να εξαιρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού.

Άρθρο 79

Διοικητική και νομική συνεργασία

Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά από τον παρόντα κανονισμό ή τις εθνικές νομοθεσίες, το Γραφείο και τα δικαστήρια ή οι αρχές των κρατών μελών παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως, αμοιβαία συνδρομή με κοινοποίηση πληροφοριών ή φακέλων. Η εξέταση φακέλων από τα δικαστήρια, τις εισαγγελίες ή τις κεντρικές υπηρεσίες βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν υπόκειται στους περιορισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 78.

Άρθρο 80

Ανταλλαγή εκδόσεων

- (1) Το Γραφείο και οι κεντρικές υπηρεσίες βιομηχανικής ιδιοκτησίας των κρατών μελών ανταλλάσσουν δωρεάν μετά από αίτηση και για δική τους χρήση ένα ή περισσότερα αντίτυπα των αντίστοιχων εκδόσεών τους.
- (2) Το Γραφείο μπορεί να συνάπτει συμφωνίες σχετικές με την ανταλλαγή ή την αποστολή εκδόσεων.

Τμήμα 4
Εκπροσώπηση

Άρθρο 81
Γενικές αρχές εκπροσώπησης

- (1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, κανείς δεν υποχρεούται να εκπροσωπείται ενώπιον του Γραφείου.
- (2) Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 δεύτερο εδάφιο, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν έχουν την κατοικία τους ή την έδρα τους ή πραγματική βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση στην Κοινότητα εκπροσωπούνται ενώπιον του Γραφείου, σύμφωνα με το άρθρο 82 παράγραφος 1, σε κάθε διαδικασία που προβλέπει ο παρών κανονισμός, εκτός από την κατάθεση αίτησης για καταχώρηση κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (3) Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή την έδρα τους ή πραγματική βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση στην Κοινότητα μπορούν να εκπροσωπούνται ενώπιον του Γραφείου από υπάλληλό τους, ο οποίος πρέπει να καταθέσει ενυπόγραφο πληρεξούσιο που εισάγεται στο φάκελο. Οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό. Ο υπάλληλος νομικού προσώπου στον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος αυτή μπορεί να εκπροσωπεί και άλλα νομικά πρόσωπα που συνδέονται οικονομικά με το πρώτο, ακόμη και αν αυτά τα άλλα νομικά πρόσωπα δεν έχουν την έδρα ούτε άλλη πραγματική και ενεργό βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα εντός της Κοινότητας.

Άρθρο 82

Ειδικοί πληρεξούσιοι

- (1) Η εκπροσώπηση φυσικών ή νομικών προσώπων ενώπιον του Γραφείου μπορεί να γίνει μόνο:
- α) από δικηγόρο ο οποίος έχει άδεια εξασκήσεως του επαγγέλματός του σε ένα από τα κράτη μέλη και είναι εγκατεστημένος εντός της Κοινότητας, εφόσον, στο συγκεκριμένο κράτος, μπορεί να ενεργεί ως πληρεξούσιος σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας· ή
 - β) από ειδικούς πληρεξούσιους των οποίων τα ονόματα υπάρχουν στον κατάλογο που τηρεί για το σκοπό αυτό το Γραφείο.
- Οι αντιπρόσωποι που εμφανίζονται ενώπιον του Γραφείου πρέπει να καταθέσουν ενυπόγραφο πληρεξούσιο το οποίο κατατίθεται στο φάκελλο. Οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται στον εκτελεστικό κανονισμό.
- (2) Στον πίνακα των ειδικών πληρεξουσίων μπορεί να γραφεί κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) έχει την επαγγελματική του κατοικία ή τον τόπο εργασίας του στην Κοινότητα·
 - β) έχει εξουσία εκπροσώπησης φυσικών ή νομικών προσώπων :
 - σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ενώπιον του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, ή
 - σε θέματα εμπορικού σήματος ενώπιον του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων, ή
 - σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, περιλαμβανομένων των σχεδίων και υποδειγμάτων, ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας του κράτους μέλους στο οποίο έχει την επαγγελματική κατοικία ή τον τόπο εργασίας του. Εφόσον, στο κράτος αυτό η εν λόγω εξουσία εκπροσώπησης δεν εξαρτάται από την κατοχή ειδικών επαγγελματικών προσόντων, τα πρόσωπα τα οποία ζητούν την εγγραφή τους στον πίνακα και ασχολούνται με θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, περιλαμβανομένων των σχεδίων και υποδειγμάτων, ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας του εν λόγω κράτους πρέπει να έχουν ασχοληθεί συστηματικά με τα θέματα αυτά τουλάχιστον επί πέντε χρόνια. Ωστόσο πρόσωπα των οποίων τα

επαγγελματικά προσόντα για εκπροσώπηση ενώπιον της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας ενός κράτους μέλους, φυσικών ή νομικών προσώπων σε θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων σχεδίων και υποδειγμάτων, αναγνωρίζονται επίσημα σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο εν λόγω κράτος.

- (3) Η εγγραφή γίνεται μετά από σχετική αίτηση, συνοδευόμενη από βεβαίωση της κεντρικής υπηρεσίας βιομηχανικής ιδιοκτησίας του οικείου κράτους μέλους ή του Ευρωπαϊκού Γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων, η οποία πρέπει να πιστοποιεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.
- (4) Ο πρόεδρος μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από τη διάταξη της παραγράφου 2 σημείο β) τρίτη περίπτωση, εάν ο αιτών προσκομίσει αποδείξεις ότι έχει αποκτήσει την απαιτούμενη ειδικότητα με άλλο τρόπο.
- (5) Ο εκτελεστικός κανονισμός καθορίζει τις προϋποθέσεις διαγραφής ενός προσώπου από τον κατάλογο των ειδικών πληρεξουσίων.

ΤΙΤΛΟΣ X

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ
ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

Τμήμα 1

Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση

Άρθρο 83

Εφαρμογή της σύμβασης για
τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση

- (1) Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, στις διαδικασίες σχετικά με τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα και στις αιτήσεις για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων καθώς και στις διαδικασίες σχετικά με προσφυγές βάσει κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων και δικαιωμάτων επί εθνικών σχεδίων και υποδειγμάτων τα οποία δικαιούνται ταυτόχρονη προστασία, εφαρμόζεται η σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, όπως τροποποιήθηκε με τις συμβάσεις προσχωρήσεως στη σύμβαση αυτή των κρατών που προσχώρησαν στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και η οποία ως σύνολο και μαζί με τις συμβάσεις προσχωρήσεως σ'αυτήν αποκαλείται εφεξής "σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση".
- (2) Στην περίπτωση των διαδικασιών σε αγωγές που αναφέρονται στο άρθρο 85:
 - α) δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 2, 4, 5, αριθ. (1), (3), (4) και (5) και το άρθρο 24 της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση·
 - β) τα άρθρα 17 και 18 της συμβάσεως αυτής εφαρμόζονται τηρουμένων των ορίων του άρθρου 86, παράγραφος 4, του παρόντος κανονισμού·

γ) οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ της συμβάσεως αυτής οι οποίες που εφαρμόζονται σε πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος εφαρμόζονται και στα πρόσωπα που δεν έχουν μεν την κατοικία τους σε κράτος μέλος έχουν όμως τη διαμονή τους σ'αυτό.

- (3) Η άσκηση των προσφυγών αγωγών που προβλέπονται στο άρθρο 85, σημεία γ και δ, ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων το οποίο έχει δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 86, πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 16 παράγραφος 3 της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση.

Τμήμα 2

Διαφορές σχετικά με προσβολές και με το κύρος
των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων

Άρθρο 84

Δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων

- (1) Τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους το μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων δικαστηρίων, (αναφερόμενα εφεξής ως "Δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων") τα οποία θα ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.
- (2) Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή εντός τριών ετών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού κατάσταση των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με τις ονομασίες τους και την κατά τόπο αρμοδιότητά τους.
- (3) Κάθε μεταβολή που επέρχεται μετά την προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 κοινοποίηση και που έχει σχέση με τον αριθμό, τις ονομασίες ή την κατά τόπο αρμοδιότητα των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων κοινοποιείται αμελλητί από το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή.

- (4) Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 γνωστοποιούνται από την Επιτροπή στα κράτη μέλη και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (5) Μέχρις ότου το κράτος μέλος κοινοποιήσει την κατάσταση που ορίζεται στην παράγραφο 2, αρμόδιο για τις αγωγές του άρθρου 85, για τις οποίες έχουν δικαιοδοσία τα δικαστήρια του κράτους αυτού σύμφωνα με το άρθρο 86, είναι το δικαστήριο του εν λόγω κράτους που θα ήταν κατά τόπον και καθ'ύλη αρμόδιο για υποθέσεις εθνικών σχεδίων και υποδειγμάτων του εν λόγω κράτους.

Άρθρο 85

Αρμοδιότητα σε υποθέσεις προσβολών και κύρους

Τα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα:

- α) επί αγωγών για προσβολές και -αν επιτρέπονται βάσει του εθνικού δικαίου- αγωγών για την αποτροπή απειλουμένων προσβολών κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων·
- β) επί αγωγών για την αναγνώριση μη προσβολής κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, αν επιτρέπονται βάσει του εθνικού δικαίου·
- γ) επί αγωγών για κήρυξη της ακυρότητας ενός μη καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος·
- δ) επί ανταγωγών για κήρυξη της ακυρότητας ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος στα πλαίσια των αγωγών βάσει του σημείου α).

Άρθρο 86

Διεθνής δικαιοδοσία

- (1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού καθώς και των διατάξεων της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση, που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 83, η εκδίκαση των αγωγών του άρθρου 85 διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία (ή έδρα) του ο εναγόμενος ή, αν δεν έχει κατοικία (ή έδρα), του κράτους μέλους στο οποίο έχει τη διαμονή ή εγκατάστασή του.
- (2) Αν ο εναγόμενος ούτε κατοικεί ούτε διαμένει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος η εκδίκαση γίνεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο ενάγων ή, αν δεν έχει κατοικία, σε όποιο από τα κράτη μέλη έχει τη διαμονή του.
- (3) Αν ούτε ο εναγόμενος ούτε ο ενάγων έχουν τέτοια κατοικία ή διαμονή, τότε η εκδίκαση λαμβάνει χώρα ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένο το Γραφείο.
- (4) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3:
 - α) εφαρμόζεται το άρθρο 17 της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση όταν οι διάδικοι συμφωνήσουν να έχει δικαιοδοσία κάποιο άλλο δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.
 - β) εφαρμόζεται το άρθρο 18 αυτής της σύμβασης όταν ο εναγόμενος παρίσταται ενώπιον άλλου δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.
- (5) Η εκδίκαση των αγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 85 στοιχεία α) και δ) μπορεί επίσης να διεξαχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους, στο οποίο διαπράχθηκε ή απειλείται να διαπραχθεί η προσβολή.

Άρθρο 87

Εκταση αρμοδιότητας σε περίπτωση προσβολών

- (1) Δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, η δικαιοδοσία του οποίου βασίζεται στο άρθρο 86 παράγραφοι 1, 2, 3 ή 4 είναι αρμόδιο για αγωγές λόγω προσβολών που έλαβαν χώρα ή επαπειλούνται στο έδαφος οποιουδήποτε κράτους μέλους.
- (2) Δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που έχει δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 5, είναι αρμόδιο για αγωγές λόγω προσβολών που έλαβαν χώρα ή επαπειλούνται στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το εν λόγω δικαστήριο.

Άρθρο 88

Αγωγή ή ανταγωγή ακυρώσεως
κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος

- (1) Αγωγή ή ανταγωγή ακυρώσεως ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος μπορεί να βασίζεται μόνο στους λόγους ακυρότητας που αναφέρονται στο άρθρο 27.
- (2) Στην περίπτωση του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο δ), η αγωγή ή ανταγωγή μπορεί να ασκηθεί μόνο από τον ή τους δικαιούχους του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και, στην περίπτωση του άρθρου 27, παράγραφος 2, μόνον από τον δικαιούχο προγενεστέρου δικαιώματος.
- (3) Αν η ανταγωγή ασκείται στα πλαίσια αγωγής στην οποία δεν είναι ήδη διάδικος ο δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος, του ανακοινώνεται η δίκη και δικαιούται να παρέμβει σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου εδρεύει το δικαστήριο.
- (4) Το κύρος ενός κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση κατά την εκδίκαση αγωγής για την αναγνώριση μη ύπαρξης προσβολής.

Άρθρο 89

Τεκμήριο εγκυρότητας - Ένσταση επί της ουσίας

- (1) Κατά την εκδίκαση αγωγών για προσβολή ή αγωγή για επαπειλούμενη προσβολή, το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων θεωρεί το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα ως έγκυρο, εκτός αν το κύρος του τεθεί υπό αμφισβήτηση από τον εναγόμενο με ανταγωγή για κήρυξη ακυρότητας.
- (2) Κατά την εκδίκαση αγωγών για προσβολή ή αγωγή για επαπειλούμενη προσβολή, όταν ο δικαιούχος προσκομίζει αποδείξεις σχετικά με τον ατομικό χαρακτήρα του σχεδίου ή υποδείγματος, το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων θεωρεί το σχέδιο ή υπόδειγμα νέο υπό την έννοια του άρθρου 5, εκτός αν σε ανταγωγή για κήρυξη ακυρότητας ο εναγόμενος στην κύρια δίκη αποδείξει το αντίθετο.
- (3) Σε διαδικασία σύμφωνα με την παράγραφο 1 ισχυρισμός περί του ακύρου ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ο οποίος προβάλλεται με άλλο τρόπο πλην της ανταγωγής, γίνεται δεκτός καθόσον ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα πρέπει να κηρυχθεί άκυρο, επειδή ο ίδιος είναι δικαιούχος εθνικού σχεδίου ή υποδείγματος κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2.

Άρθρο 90

Αποφάσεις περί του κύρους

- (1) Όταν σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων έχει τεθεί με ανταγωγή περί κηρύξεως της ακυρότητας υπό αμφισβήτηση το κοινοτικό σχέδιο και υπόδειγμα,
 - α) το δικαστήριο κηρύττει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα άκυρο, αν για κάποιον από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 27 κωλύεται η διατήρησή του.

- β) το δικαστήριο απορρίπτει την ανταγωγή, αν κανείς από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 27 δεν εμποδίζει τη διατήρηση του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (2) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων ενώπιον του οποίου κατατέθηκε ανταγωγή για ακύρωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος ενημερώνει το Γραφείο σχετικά με την ημερομηνία κατάθεσης της ανταγωγής. Το Γραφείο σημειώνει το γεγονός στο Μητρώο.
- (3) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που εκδικάζει μία ανταγωγή για ακύρωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος δύναται, μετά από ακρόαση του δικαιούχου του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και μετά από ακρόαση των άλλων διαδίκων, να αναστείλει τη διαδικασία και να ζητήσει από τον εναγόμενο να υποβάλει στο Γραφείο αίτηση ακυρώσεως εντός προθεσμίας την οποία καθορίζει. Αν δεν υποβληθεί η αίτηση εμπρόθεσμα, η διαδικασία συνεχίζεται και η ανταγωγή λογίζεται ότι αποσύρθηκε. Εφαρμόζεται το άρθρο 95, παράγραφος 3).
- (4) Όταν ένα δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εκδώσει τελεσίδικη απόφαση επί ανταγωγής για κήρυξη της ακυρότητας ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, αποστέλλεται στο Γραφείο αντίγραφο της απόφασης. Οποιοσδήποτε από τους διαδίκους δικαιούται να ζητήσει πληροφορίες ως προς τη διαβίβαση αυτή. Το Γραφείο σημειώνει την απόφαση στο Μητρώο σύμφωνα με τις διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού.
- (5) Δεν ασκείται ανταγωγή περί ακυρώσεως ενός καταχωρημένου σχεδίου ή υποδείγματος αν το Γραφείο έχει ήδη εκδώσει τελεσίδικη απόφαση επί αιτήσεως με το ίδιο αντικείμενο και την αυτή βάση μεταξύ των αυτών διαδίκων.

Άρθρο 91

Συνέπειες της απόφασης περί ακυρώσεως

Η τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με την οποία κηρύσσεται άκυρο ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα έχει, με την επιφύλαξη του άρθρου 27, παράγραφος 3, σε όλα τα κράτη μέλη τις συνέπειες που ορίζει το άρθρο 28.

Άρθρο 92

Εφαρμοστέο δίκαιο

- (1) Τα δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (2) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εφαρμόζει σε όσα θέματα δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό το εθνικό του δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.
- (3) Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει άλλως, το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εφαρμόζει τους δικονομικούς κανόνες που διέπουν τις αντίστοιχες αγωγές σχετικά με τα εθνικά σχέδια και υποδείγματα στο κράτος μέλος όπου εδρεύει το δικαστήριο αυτό.

Άρθρο 93

Κυρώσεις σε περίπτωση αγωγών για προσβολή

- (1) Όταν σε περίπτωση αγωγής για προσβολή ή για απειλούμενη προσβολή το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων διαπιστώσει ότι ο εναγόμενος προσέβαλε ή απειλεί να προσβάλει κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, αν δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι συνηγορούντες υπέρ του αντιθέτου, εκδίδει απόφαση με την οποία διατάσσει τον εναγόμενο να παύσει τις πράξεις με τις οποίες προσέβαλε ή μπορεί να προσβάλει το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.
- (2) Όταν σε αγωγή για προσβολή το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων διαπιστώσει ότι ο εναγόμενος προσβάλει ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, το δικαστήριο, αν δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι συνηγορούντες υπέρ του αντιθέτου,
 - (α) διατάσσει τον προσβολέα να παράσχει πάραυτα πληροφορίες ως προς την προέλευση του παράνομου προϊόντος και τα δίκτυα μέσω των οποίων διατίθεται στο εμπόριο·
 - (β) εκδίδει απόφαση περί κατασχέσεως των παράνομων προϊόντων.
- (3) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων λαμβάνει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, μέτρα με τα οποία εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την απόφαση που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.
- (4) Κατά τα λοιπά το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έλαβε ή απειλείται να λάβει χώρα η προσβολή, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 94

Ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα

- (1) Στα δικαστήρια ενός κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, μπορεί να κατατεθεί αίτηση για λήψη ασφαλιστικών και συντηρητικών μέτρων σχετικά με κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, όπως προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους αυτού για τα εθνικά σχέδια και υποδείγματα ή όπως προκύπτει από την εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, στοιχείο α), ακόμη και αν, βάσει του παρόντος κανονισμού, καθ' ύλην αρμόδιο είναι δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων άλλου κράτους.
- (2) Κατά την εκδίκαση της αίτησης για λήψη ασφαλιστικών και συντηρητικών μέτρων, είναι παραδεκτή ένσταση ακυρότητας κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος την οποία προβάλλει ο εναγόμενος με άλλο τρόπο εκτός από ανταγωγή. Εφαρμόζεται κατ'αναλογία το άρθρο 88 παράγραφος 2.
- (3) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων η δικαιοδοσία του οποίου βασίζεται στο άρθρο 86, παράγραφοι 1, 2, 3 ή 4, είναι αρμόδιο να διατάσσει ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα τα οποία εφαρμόζονται στο έδαφος οποιουδήποτε κράτους μέλους, αφού τηρηθεί η διαδικασία για αναγνώριση και εκτέλεση σύμφωνα με τον τίτλο ΙΙΙ της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική.

Άρθρο 95

Ειδικοί κανόνες περί συνάφειας

- (1) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που έχει επιληφθεί αγωγής η οποία προβλέπεται από το άρθρο 85, πλην αγωγής με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί ότι δεν συντρέχει προσβολή, αναστέλλει τη διαδικασία, αν δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι για τη συνέχισή της, είτε αυτεπαγγέλτως κατόπιν ακροάσεως των διαδίκων, είτε κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων και κατόπιν ακροάσεως των λοιπών, εφόσον η ισχύς του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος έχει ήδη αμφισβητηθεί ενώπιον άλλου δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων με ανταγωγή ή εφόσον έχει ήδη κατατεθεί αίτηση στο Γραφείο για ακύρωση καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (2) Το Γραφείο, αφού εξετάσει μία αίτηση για ακύρωση ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, αν δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι για τη συνέχιση της διαδικασίας, αυτεπαγγέλτως αφού ακούσει τους διαδίκους ή κατόπιν αιτήσεως ενός των διαδίκων και μετά από ακρόαση των λοιπών, αναστέλλει τη διαδικασία εφόσον η ισχύς του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου και υποδείγματος έχει ήδη αμφισβητηθεί δι'ανταγωγής ενώπιον δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Αν ωστόσο κάποιος από τους διαδίκους στην ενώπιον του δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων διαδικασία το ζητήσει, το δικαστήριο δύναται, αφού ακούσει τους άλλους διαδίκους, να αναστείλει τη διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, το Γραφείο συνεχίζει τη διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιόν του.
- (3) Όταν το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων αναστείλει τη διαδικασία, δικαιούται να διατάξει ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα για όσο διάστημα διαρκεί η αναστολή.

Άρθρο 96

Δικαιοδοσία των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων κοινοτικών
σχεδίων και υποδειγμάτων - Ανάφρεση

- (1) Οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων επί των αγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 85 υπόκεινται σε έφεση ενώπιον των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων.
- (2) Οι όροι ασκήσεως εφέσεως ενώπιον δευτεροβάθμιου δικαστηρίου κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό.
- (3) Στις αποφάσεις των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων εφαρμόζονται οι εθνικές διατάξεις σχετικά με την αίτηση αναίρεσης.

Τμήμα 3

Άλλες διαφορές σχετικά με τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

Άρθρο 97

Συμπληρωματικές διατάξεις περί δικαιοδοσίας
των εθνικών δικαστηρίων πλην των δικαστηρίων
κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων

- (1) Στο κράτος μέλος τα δικαστήρια του οποίου έχουν δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 83 παράγραφος 1, αρμόδια να εκδικάσουν τις αγωγές για κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα που δεν αναφέρονται στο άρθρο 85 είναι τα δικαστήρια που θα ήταν κατά τόπο και καθ'ύλην αρμόδια να εκδικάσουν αγωγές σχετικά με εθνικά σχέδια και υποδείγματα στο κράτος αυτό.

- (2) Αγωγές σχετικά με κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα που δεν αναφέρονται στο άρθρο 85 και για τις οποίες κανένα δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 83 παράγραφος 1 και της παραγράφου 1 του παρόντος εκδικάζονται από τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του το Γραφείο.

Άρθρο 98

Υποχρέωση του εθνικού δικαστηρίου

Το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται άλλης αγωγής σχετικά με κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα πλην των αναφερομένων στο άρθρο 85 θεωρεί το σχέδιο ή υπόδειγμα ως έγκυρο. Εφαρμόζονται ωστόσο κατ'αναλογία το άρθρο 89 παράγραφος 2 και το άρθρο 94 παράγραφος 2 .

ΤΙΤΛΟΣ ΧΙ
ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 99

**Παράλληλες αγωγές αφορώσες κοινοτικά και εθνικά
σχέδια και υποδείγματα**

- (1) Εφόσον ενώπιον των δικαστηρίων διαφορετικών κρατών μελών έχουν ασκηθεί με την ίδια βάση και μεταξύ των αυτών διαδίκων αγωγές για προσβολή ή απειλούμενη προσβολή, η μία σχετικά με κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα και η άλλη σχετικά με δικαίωμα σε σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο παρέχει ταυτόχρονη προστασία, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου το οποίο έχει επιληφθεί πρώτο, κηρύσσει αυτεπαγγέλτως εαυτό αναρμόδιο υπέρ του πρώτου. Το δικαστήριο που αποποιείται τη δικαιοδοσία του μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν αμφισβητείται η δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου.
- (2) Το δικαστήριο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που εκδικάζει αγωγή για προσβολή ή απειλούμενη προσβολή κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος απορρίπτει την αγωγή αν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας με την ίδια βάση αγωγής μεταξύ των αυτών διαδίκων σχετικά με δικαίωμα σε σχέδιο ή υπόδειγμα που παρέχει ταυτόχρονη προστασία.
- (3) Το δικαστήριο που εκδικάζει αγωγή για προσβολή ή απειλούμενη προσβολή δικαιώματος σε εθνικό σχέδιο ή υπόδειγμα απορρίπτει την αγωγή αν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας με την ίδια βάση αγωγής μεταξύ των αυτών διαδίκων σχετικά με κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που παρέχει ταυτόχρονη προστασία.
- (4) Οι ανωτέρω παράγραφοι δεν εφαρμόζονται στα ασφαλιστικά και συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 100

Σχέση με άλλες μορφές προστασίας
βάσει του εθνικού δικαίου

- (1) Καμία διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν επηρεάζει την άσκηση αγωγών σχετικά με σχέδια και υποδείγματα που προστατεύονται ως κοινοτικά, με βάση οποιαδήποτε διάταξη του κοινοτικού δικαίου ή εθνικού δικαίου για τα εμπορικά σήματα ή άλλα διακριτικά σημεία, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και τα υποδείγματα χρησιμότητας, τα τυπογραφικά στοιχεία, την αστική ευθύνη και τον αθέμιτο ανταγωνισμό.
- (2) Μέχρις ότου γίνει περαιτέρω εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως κοινοτικό εμπίπτει επίσης στο πεδίο προστασίας των νόμων αυτών, από την ημερομηνία κατά την οποία δημιουργήθηκε ή αποτυπώθηκε υπό οιαδήποτε μορφή το σχέδιο ή υπόδειγμα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοστεί και ανεξάρτητα από το κατά πόσον μπορεί να αποσυνδεθεί από τα προϊόντα αυτά. Η έκταση και οι όροι παροχής της εν λόγω προστασίας, συμπεριλαμβανομένου και του απαιτούμενου βαθμού πρωτοτυπίας, καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος.
- (3) Κάθε κράτος μέλος οφείλει να υπαγάγει στην προστασία του δικαίου του περί πνευματικής ιδιοκτησίας ένα σχέδιο ή υπόδειγμα που προστατεύεται ως κοινοτικό και το οποίο πληροί τους όρους που απαιτεί το δίκαιο αυτό, έστω και αν στο κράτος μέλος προέλευσης αυτού του σχεδίου ή υποδείγματος δεν πληρούνται οι όροι προστασίας του κατά το δίκαιο περί πνευματικής ιδιοκτησίας του κράτους αυτού.

ΤΙΤΛΟΣ ΧΙΙ
ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Τμήμα 1
Γενικές διατάξεις

Άρθρο 101
Νομικό καθεστώς

- (1) Το Γραφείο αποτελεί κοινοτικό οργανισμό και έχει νομική προσωπικότητα.
- (2) Το Γραφείο εδρεύει στον τόπο της έδρας του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων.
- (3) Σε κάθε κράτος μέλος, το Γραφείο διαθέτει την ευρύτερη δικαιοπρακτική ικανότητα που αναγνωρίζουν οι εθνικές νομοθεσίες στα νομικά πρόσωπα· μπορεί, ιδίως, να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου. Για το σκοπό αυτό εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό του.

Άρθρο 102
Διοικητικές υπηρεσίες

Το Κοινοτικό Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων μπορεί να προσφύγει στις διοικητικές υπηρεσίες του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων υπό τους όρους που αναφέρονται στον εκτελεστικό κανονισμό του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. .../... [για το κοινοτικό σήμα]⁽³⁾ καθώς και τους προβλεπόμενους στον παρόντα κανονισμό.

(3) ΕΕ

Άρθρο 103

Προσωπικό

- (1) Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 118 στα μέλη του συμβουλίου προσφυγών, στο προσωπικό του Γραφείου εφαρμόζεται ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και οι εκτελεστικοί κανόνες των διατάξεων αυτών που θεσπίζονται μετά από κοινή συμφωνία των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (2) Με την επιφύλαξη του άρθρου 108, το Γραφείο ασκεί έναντι του προσωπικού του τις εξουσίες που ανατίθενται σε κάθε όργανο από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης και το καθεστώς του λοιπού προσωπικού.

Άρθρο 104

Προνόμια και ασυλίες

Στο Γραφείο εφαρμόζεται το πρωτόκολλο για τα προνόμια και τις ασυλίες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 105

Ευθύνη

- (1) Η συμβατική ευθύνη του Γραφείου διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σχετική σύμβαση.
- (2) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να λαμβάνει αποφάσεις δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση την οποία έχει συνάψει το Γραφείο.
- (3) Σε περίπτωση εξωσυμβατικής ευθύνης, το Γραφείο υποχρεούται να αποκαθιστά, σύμφωνα με τις κοινές γενικές αρχές των νομοθεσιών των κρατών μελών, τις ζημίες που προξενούν οι υπηρεσίες ή οι υπάλληλοί του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

- (4) Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο για την εκδίκαση των διαφορών σχετικά με την αποκατάσταση ζημιών που προβλέπονται στην παράγραφο 3.
- (5) Η έναντι του Γραφείου προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων του ρυθμίζεται από τις διατάξεις που καθορίζουν την υπηρεσιακή τους κατάσταση ή το καθεστώς που τους διέπει.

Άρθρο 106

Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για τις προσφυγές που ασκούνται κατά του Γραφείου υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 173 και 175 της Συνθήκης, εφόσον η σχετική απόφαση δεν υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Τμήμα 2

Διεύθυνση του Γραφείου

Άρθρο 107

Αρμοδιότητες του προέδρου

- (1) Το Γραφείο διευθύνεται από τον πρόεδρο.
- (2) Παράλληλα με τις αρμοδιότητες που του ανατίθενται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ο πρόεδρος δύναται ιδίως:
 - α) να προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την εξασφάλιση της λειτουργίας του Γραφείου, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας και της δημοσίευσης ανακοινώσεων.
 - β) να υποβάλλει στην Επιτροπή προτάσεις για τροποποίηση του παρόντος κανονισμού στο μέτρο που εφαρμόζεται στα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, του εκτελεστικού κανονισμού, του κανονισμού διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών, του κανονισμού για τα τέλη και κάθε άλλου κανόνα που εφαρμόζεται στα καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα μετά από διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο.

- γ) να υποβάλλει κάθε χρόνο στην Επιτροπή, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο διοικητικό συμβούλιο έκθεση πεπραγμένων.
 - δ) να ασκεί έναντι του προσωπικού τις εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 103 παράγραφος 1.
 - ε) να μεταβιβάζει τις εξουσίες του.
- (3) Ο πρόεδρος συνεπικουρείται από έναν ή περισσότερους αντιπροέδρους. Σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του προέδρου, τα καθήκοντά του ασκεί ο αντιπρόεδρος ή ένας εκ των αντιπροέδρων σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζει το διοικητικό συμβούλιο.

Άρθρο 108

Διορισμός ανωτέρων υπαλλήλων

- (1) Ο πρόεδρος του Γραφείου διορίζεται από την Επιτροπή βάσει καταλόγου τριών υποψηφίων κατ'ανώτατο όριο τον οποίο καταρτίζει το διοικητικό συμβούλιο. Παύεται από την Επιτροπή μετά από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου.
- (2) Η διάρκεια της θητείας του προέδρου είναι πενταετής κατ'ανώτατο όριο και μπορεί να ανανεωθεί.
- (3) Ο αντιπρόεδρος ή οι αντιπρόεδροι του Γραφείου διορίζονται και παύονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αφού ζητηθεί η γνώμη του προέδρου.
- (4) Την πειθαρχική εξουσία επί των υπαλλήλων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 ασκεί η Επιτροπή.

Τμήμα 3
Διοικητικό Συμβούλιο

Άρθρο 109
Σύσταση και Αρμοδιότητες

- (1) Στα πλαίσια του Γραφείου συνιστάται διοικητικό συμβούλιο.
- (2) Παράλληλα με τις αρμοδιότητες που του ανατίθενται από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, έχει τις εξής αρμοδιότητες:
 - (α) Ορίζει την ημερομηνία για την πρώτη κατάθεση των αιτήσεων καταχώρησης κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων σύμφωνα με το άρθρο 128 παράγραφος 2.
 - (β) Συμβουλεύει τον πρόεδρο για τα θέματα που εμπíπτουν στην αρμοδιότητα του Γραφείου.
 - (γ) Ζητείται η γνώμη του πριν από τη θέσπιση των κατευθυντήριων οδηγιών για την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων και τις διαδικασίες ακύρωσης που διεξάγονται ενώπιον του Γραφείου καθώς και στις άλλες περιπτώσεις που προβλέπει ο παρών κανονισμός.
 - (δ) Προβαίνει σε τακτά χρονικά διαστήματα σε ανταλλαγή απόψεων σχετικά με την εξέλιξη της νομολογίας η οποία του κοινοποιείται στα πλαίσια του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών που καθιερώνεται με το άρθρο 125.
 - (ε) Μπορεί να διατυπώσει γνώμη και να ζητήσει πληροφορίες από τον πρόεδρο και την Επιτροπή εφόσον το κρίνει αναγκαίο.

Άρθρο 110

Σύνθεση

- (1) Το διοικητικό συμβούλιο απαρτίζεται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους μέλους και από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής καθώς και από τους αναπληρωτές τους.
- (2) Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου μπορούν να επικουρούνται από συμβούλους ή εμπειρογνώμονες, υπό τους όρους που προβλέπει ο εσωτερικός του κανονισμός.

Άρθρο 111

Προεδρία

- (1) Το διοικητικό συμβούλιο εκλέγει μεταξύ των μελών του έναν πρόεδρο και έναν αντιπρόεδρο. Ο αντιπρόεδρος αντικαθιστά αυτοδικαίως τον πρόεδρο σε περίπτωση κωλύματος.
- (2) Η διάρκεια της θητείας του προέδρου και του αντιπροέδρου είναι τριετής και δύναται να ανανεωθεί.

Άρθρο 112

Συνεδριάσεις

- (1) Το διοικητικό συμβούλιο συγκαλείται από τον πρόεδρό του.
- (2) Ο πρόεδρος του Γραφείου λαμβάνει μέρος στις συζητήσεις χωρίς δικαίωμα ψήφου, εκτός αν το διοικητικό συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά.

- (3) Το διοικητικό συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση μία φορά το χρόνο· συνέρχεται επίσης με πρωτοβουλία του προέδρου ή μετά από αίτηση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του ενός τρίτου των κρατών μελών.
- (4) Θεσπίζει τον εσωτερικό του κανονισμό.
- (5) Οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των αντιπροσώπων των κρατών μελών. Ωστόσο, για τις αποφάσεις που λαμβάνει το διοικητικό συμβούλιο βάσει του άρθρου 108 παράγραφοι 1 και 3, απαιτείται πλειοψηφία των τριών τετάρτων των αντιπροσώπων των κρατών μελών. Και στις δύο περιπτώσεις κάθε κράτος μέλος έχει μία ψήφο.
- (6) Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να καλεί παρατηρητές να συμμετάσχουν στις συνεδριάσεις του.
- (7) Η γραμματεία του διοικητικού συμβουλίου εξασφαλίζεται από το Γραφείο.

Τμήμα 4

Εφαρμογή των διαδικασιών

Άρθρο 113

Αρμοδιότητα

Αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, είναι τα ακόλουθα τμήματα:

- α) το τμήμα εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων·
- β) το τμήμα διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων·
- γ) τα ακυρωτικά τμήματα·
- δ) τα συμβούλια προσφυγών.

Άρθρο 114

Τμήμα εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων

Το τμήμα εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων είναι αρμόδιο για τις αιτήσεις καταχώρησης κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

Άρθρο 115

Τμήμα διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων

- (1) Το τμήμα διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων είναι αρμόδιο για τις αποφάσεις που απαιτούνται από τον παρόντα κανονισμό και που δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τμήματος εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων ή του ακυρωτικού τμήματος. Είναι αρμόδιο κυρίως για τις αποφάσεις σχετικά με τις εγγραφές στο Μητρώο.
- (2) Είναι επίσης υπεύθυνο για την τήρηση της κατάστασης των ειδικών πληρεξουσίων που αναφέρεται στο άρθρο 82.
- (3) Οι αποφάσεις του τμήματος λαμβάνονται από ένα μέλος.

Άρθρο 116

Ακυρωτικά τμήματα

- (1) Τα ακυρωτικά τμήματα είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με αιτήσεις για κήρυξη της ακυρότητας ενός καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος.
- (2) Το ακυρωτικό τμήμα απαρτίζεται από τρία μέλη, από τα οποία τα δύο τουλάχιστον πρέπει να είναι νομικοί.

Άρθρο 117

Συμβούλια προσφυγών

- (1) Τα συμβούλια προσφυγών αποφαινόμενα επί προσφυγών κατά αποφάσεων των τμημάτων εξέτασης των τυπικών προϋποθέσεων, του τμήματος διαχείρισης σχεδίων και υποδειγμάτων και νομικών υποθέσεων και των ακυρωτικών τμημάτων.
- (2) Το συμβούλιο προσφυγών απαρτίζεται από τρία μέλη από τα οποία δύο τουλάχιστον πρέπει να είναι νομικοί.

Άρθρο 118

Ανεξαρτησία των μελών των συμβουλίων προσφυγών

- (1) Τα μέλη των συμβουλίων προσφυγών, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου, διορίζονται για μία πενταετία σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 108 για τον διορισμό του προέδρου. Όσο διαρκεί η θητεία τους δεν μπορούν να απαλλαγούν από τα καθήκοντά τους, εκτός αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι και το Δικαστήριο, κατόπιν προσφυγής του οργάνου που τα διόρισε, εκδώσει σχετική απόφαση. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί.
- (2) Τα μέλη των συμβουλίων προσφυγών είναι ανεξάρτητα. Δεν δεσμεύονται κατά τη λήψη των αποφάσεών τους από οποιεσδήποτε υποδείξεις.
- (3) Τα μέλη των συμβουλίων προσφυγών δεν μπορούν να είναι μέλη οποιουδήποτε άλλου τμήματος του Γραφείου ούτε οποιουδήποτε τμήματος του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων, πλην των συμβουλίων προσφυγών του.

Άρθρο 119

Αποκλεισμός και Εξαίρεση

- (1) Τα μέλη των ακυρωτικών τμημάτων και των συμβουλίων προσφυγών δεν συμμετέχουν σε διαδικασία αν έχουν προσωπικό συμφέρον ή αν στο παρελθόν συμμετείχαν ως αντιπρόσωποι ενός από τα μέρη. Μέλη των συμβουλίων προσφυγών δεν συμμετέχουν σε διαδικασία προσφυγής αν έλαβαν μέρος στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.
- (2) Αν για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, ένα μέλος του ακυρωτικού τμήματος ή συμβουλίου προσφυγών κρίνει ότι δεν πρέπει να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε διαδικασία, ενημερώνει σχετικά το τμήμα ή το συμβούλιο.
- (3) Οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να ζητήσει για κάποιον από τους λόγους της παραγράφου 1 ή αν υπάρχουν υπόνοιες μεροληψίας, την εξαίρεση μελών ενός ακυρωτικού τμήματος ή συμβουλίου προσφυγών. Η αίτηση εξαίρεσης δεν γίνεται δεκτή, αν το εν λόγω μέρος, αν και εγνώριζε την ύπαρξη λόγου εξαίρεσης, προέβη σε διαδικαστική πράξη. Καμία εξαίρεση δεν μπορεί να θεμελιωθεί στην ιθαγένεια των μελών.
- (4) Το ακυρωτικό τμήμα ή το συμβούλιο προσφυγών αποφαινεται στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 3 χωρίς συμμετοχή του ενδιαφερομένου μέλους. Για την έκδοση αυτής της απόφασης το μέλος που απέχει ή του οποίου έχει ζητηθεί η εξαίρεση αντικαθίσταται από τον αναπληρωτή του.

Άρθρο 120

Διορισμός μελών των ακυρωτικών τμημάτων και των
συμβουλίων προσφυγών για μεταβατική περίοδο

- (1) Για μία μεταβατική περίοδο, τη λήξη της οποίας ορίζει η Επιτροπή κατόπιν προτάσεως του προέδρου του Γραφείου, ο πρόεδρος διορίζει με βραχυπρόθεσμη σύμβαση ως μέλη του ακυρωτικού τμήματος πρόσωπα που υπηρετούν στα κεντρικά γραφεία βιομηχανικής ιδιοκτησίας των κρατών μελών ή στο Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων της Μπενελούξ ή σε δικαστήρια ή άλλες αρχές των κρατών μελών και έχουν πείρα σε θέματα σχετικά με το κύρος των αιτήσεων για σχέδια και υποδείγματα ή των σχετικών καταχωρήσεων στα κράτη μέλη. Τα πρόσωπα αυτά μπορούν να συνεχίσουν την προηγούμενη απασχόλησή τους. Η θητεία τους δύναται να ανανεωθεί.
- (2) Για μία μεταβατική περίοδο, τη λήξη της οποίας ορίζει η Επιτροπή κατόπιν προτάσεως του προέδρου του Γραφείου, η Επιτροπή διορίζει ως μέλη των συμβουλίων προσφυγών μέλη των δικαστηρίων ή άλλων αρχών της Κοινότητας ή των κρατών μελών που συνεχίζουν τις δραστηριότητές τους στα δικαστήρια ή τις αρχές από όπου προέρχονται. Τα πρόσωπα αυτά διορίζονται για διάστημα μικρότερο της πενταετίας αλλά τουλάχιστον ενός έτους και μπορούν να επαναδιοριστούν.

Τμήμα 5
Δημοσιονομικές διατάξεις

Άρθρο 121
Προϋπολογισμός

- (1) Τα έσοδα του Γραφείου αποτελούνται από τα τέλη που καταβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, από μία συνεισφορά της Κοινότητας.
- (2) Οι δαπάνες του Γραφείου περιλαμβάνουν τις αμοιβές του προσωπικού, τις διοικητικές δαπάνες και τις δαπάνες υποδομής και λειτουργίας.
- (3) Το αργότερο μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου κάθε έτους, ο πρόεδρος καταρτίζει ένα προσχέδιο προϋπολογισμού που καλύπτει όλα τα έξοδα λειτουργίας και το πρόγραμμα εργασίας που προβλέπονται για το επόμενο οικονομικό έτος και το υποβάλλει στο διοικητικό συμβούλιο μαζί με έναν πίνακα προσωπικού.
- (4) Τα έσοδα και οι δαπάνες είναι ισοσκελισμένα.
- (5) Το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει το σχέδιο προϋπολογισμού και το διαβιβάζει, μαζί με την κατάσταση προσωπικού, στην Επιτροπή, η οποία, με βάση αυτά, καταρτίζει μία κατάσταση προβλέψεων για το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (6) Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό του Γραφείου πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον, κατά περίπτωση, σε συνάρτηση με τη συνεισφορά της Κοινότητας και τα άλλα έσοδα του Γραφείου.
- (7) Ο πρόεδρος εκτελεί τον προϋπολογισμό του Γραφείου.

(8) Ο έλεγχος της ανάληψης και της πληρωμής όλων των δαπανών του Γραφείου καθώς και η βεβαίωση και η είσπραξη όλων των εσόδων πραγματοποιείται από τον δημοσιονομικό ελεγκτή της Επιτροπής.

(9) Το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, ο πρόεδρος διαβιβάζει στην Επιτροπή, στο διοικητικό συμβούλιο και στο Ελεγκτικό Συνέδριο τον ισολογισμό όλων των εσόδων και δαπανών του Γραφείου για το προηγούμενο οικονομικό έτος.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τον ισολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 206α της Συνθήκης.

(10) Το διοικητικό συμβούλιο δίνει απαλλαγή στον πρόεδρο σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

(11) Το διοικητικό συμβούλιο θεσπίζει τις εσωτερικές δημοσιονομικές διατάξεις του Γραφείου μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 122

Τέλη

Το ποσό των τελών που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό ορίζεται από την Επιτροπή μετά από διαβούλευση με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 126.

ΤΙΤΛΟΣ XIII
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 123
Επίσημες γλώσσες

Οι επίσημες γλώσσες και οι γλώσσες διαδικασίας του Γραφείου είναι οι ίδιες με αυτές του Κοινοτικού Γραφείου Σημάτων.

Άρθρο 124
Κοινοτικές εκτελεστικές διατάξεις

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, και ιδίως οι διατάξεις σχετικά με την κατάθεση των αιτήσεων, τις πολλαπλές αιτήσεις, την εξέταση των τυπικών προϋποθέσεων, την καταχώρηση, τη δημοσίευση και την αναστολή της δημοσίευσης, καθώς και οι κανόνες διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών καθορίζονται με εκτελεστικό κανονισμό σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 126.

Άρθρο 125
Σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών

Εισάγεται σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις που αφορούν τη συμμόρφωση προς τις προϋποθέσεις προστασίας τόσο για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα όσο και για τις καταχωρήσεις σχεδίων και υποδειγμάτων κρατών μελών. Ο εκτελεστικός κανονισμός καθορίζει με ποιό τρόπο και από ποιά αρχή γίνεται η διαχείριση του συστήματος.

Άρθρο 126

Σύσταση επιτροπής και διαδικασία για την θέσπιση
των εκτελεστικών κανονισμών

Η Επιτροπή επικουρείται από μία συμβουλευτική επιτροπή για τα τέλη, τον εκτελεστικό κανονισμό και τη διαδικασία των συμβουλίων προσφυγής η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών υπό την προεδρεία του αντιπροσώπου της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η συμβουλευτική επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειασθεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 127

Κανονισμός για τα τέλη

- (1) Ο κανονισμός για τα τέλη καθορίζει ιδίως το ύψος των τελών και τους τρόπους καταβολής τους.
- (2) Εκτός από τα τέλη που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό επιβάλλονται τέλη, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που ορίζονται από τον εκτελεστικό κανονισμό, στις κατωτέρω περιπτώσεις:
 - α) εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους καταχώρησης,
 - β) εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους δημοσίευσης,
 - γ) εκπρόθεσμη καταβολή του τέλους αναστολής της δημοσίευσης,
 - δ) εκπρόθεσμη καταβολή πρόσθετου τέλους για πολλαπλές αιτήσεις,
 - ε) έκδοση αντιγράφου του πιστοποιητικού καταχώρησης,
 - στ) καταχώρηση της μεταβίβασης του καταχωρημένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος,
 - ζ) καταχώρηση άδειας εκμετάλλευσης ή άλλου δικαιώματος σχετικά με καταχωρημένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα,
 - η) ακύρωση της καταχώρησης άδειας ή άλλου δικαιώματος,
 - θ) έκδοση αποσπάσματος από το Μητρώο,
 - ι) μελέτη των φακέλλων,
 - κ) έκδοση αντιγράφων από έγγραφα του φακέλλου,
 - λ) κοινοποίηση πληροφοριακών στοιχείων από φάκελλο,
 - μ) επαναπροσδιορισμός των αποδοτέων εξόδων διαδικασίας,
 - ν) έκδοση επικυρωμένων αντιγράφων της αίτησης.
- (3) Το ύψος των τελών καθορίζεται σε τέτοιο επίπεδο ώστε να είναι βέβαιο ότι τα έσοδα από αυτά επαρκούν κατ'αρχήν ώστε να ισοσκελίζονται τα έσοδα και έξοδα του Γραφείου.

Άρθρο 128
Εναρξη ισχύος

- (1) Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 60ή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- (2) Αιτήσεις για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων μπορούν να κατατίθενται στο Γραφείο από την ημερομηνία που ορίζει το διοικητικό συμβούλιο κατόπιν προτάσεως του προέδρου.
- (3) Αιτήσεις για καταχώρηση κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων που κατατέθηκαν εντός του τριμήνου που προηγείται της ημερομηνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, θεωρείται ότι κατατέθηκαν κατά την ημερομηνία αυτή.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. Τίτλος

Πρόταση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα

2. Κεφάλαιο του προϋπολογισμού

B-305 προς σύσταση

3. Νομική βάση

Άρθρο 100Α της Συνθήκης

4. Περιγραφή του μέτρου

4.1 Ειδικοί στόχοι

Ο προταθείς κανονισμός αποσκοπεί στη θέσπιση ενός ενιαίου συστήματος προστασίας σε ολόκληρη την Κοινότητα για την εργασία των δημιουργών και περιλαμβάνει δύο είδη κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων, εκ των οποίων το ένα βασίζεται σε καταχωρημένο δικαίωμα και το άλλο σε μη καταχωρημένο δικαίωμα. Για να εξασφαλιστεί ένα τέτοιο δικαίωμα, ο δημιουργός θα πρέπει να είναι σε θέση να αμυνθεί έναντι προσβολών του δικαιώματος επί του σχεδίου ή υποδείγματός του. Ένα κοινοτικό σύστημα θα μπορούσε να άρει το πρόβλημα που απορρέει από τις υπάρχουσες κοινοτικές νομοθεσίες στον τομέα των σχεδίων και υποδειγμάτων, και ιδίως τα συγκρουόμενα δικαιώματα που μπορούν να υπάρχουν στα διάφορα κράτη μέλη με προφανείς αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Το καταχωρημένο δικαίωμα προϋποθέτει την ίδρυση ενός Γραφείου Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων, ως οργάνου με την απαραίτητη νομική, διοικητική και οικονομική ανεξαρτησία για την ανάληψη των εργασιών που συνδέονται με την εν λόγω καταχώρηση. Προβλέπεται το εν λόγω Γραφείο να έχει δομή που να στηρίζεται στο Γραφείο Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων, σύμφωνα με πρόταση της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Συμβούλιο της 25ης Νοεμβρίου 1980, όπως τροποποιήθηκε στις 9 Αυγούστου 1984 (ΕΕ αριθ. C 230 της 31.08.1984) σχετικά με τον κανονισμό για το κοινοτικό εμπορικό σήμα) και θα έχει το καταστατικό ενός κοινοτικού οργάνου με νομική προσωπικότητα, και θα ασκεί τις εξουσίες που του ανατίθενται με τον προτεινόμενο κανονισμό.

Όπως προβλέπεται, το Γραφείο θα αποτελείται από τέσσερα τμήματα που θα ασχολούνται αντίστοιχα με τις διαδικασίες εξέτασης, την ακυρότητα των καταχωρήσεων, τις διοικητικές και νομικές υποθέσεις και τις προσφυγές. Πολλές διοικητικές λειτουργίες αντιστοιχούν με εκείνες του Γραφείου Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων και κατά συνέπεια θα μπορούν να γίνουν σημαντικές οικονομίες εάν για παράδειγμα στον τομέα της διοίκησης τα Γραφεία μπορούν να μοιραστούν ορισμένες διοικητικές υπηρεσίες.

4.2. Χρονικό πλαίσιο

Οι ενέργειες για την εκτέλεση του κανονισμού θα συνεχιστούν για ορισμένα χρόνια. Θεωρείται ότι απαιτούνται δύο χρόνια για την έναρξη των εργασιών του Γραφείου Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων και υπολογίζεται ότι για την πλήρη λειτουργία του απαιτείται περαιτέρω περίοδος 3 έως 4 ετών από της ιδρύσεώς του. Κατά προτίμηση, η εν λόγω περίοδος θα διαρκέσει 4 χρόνια - βλ. παρακάτω παράγραφο 7.4. Μέχρι τότε οι δαπάνες της λειτουργίας του Γραφείου θα καλύπτονται από τα έσοδα που θα προκύπτουν από τις καταχωρήσεις και από άλλα τέλη.

Πάντως, προς το παρόν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί πότε θα ξεκινήσουν οι ενέργειες αυτές, καθώς επίσης και η έναρξη της λειτουργίας του Γραφείου Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων, αλλά σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει πρόβλεψη πριν από το 1996.

4.3 Πρόσωπα που επηρεάζονται από το μέτρο

Η κοινοτική προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων θα επηρεάσει τους αιτούντες και τους δικαιούχους όσον αφορά την κτήση δικαιώματος επί των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων καθώς επίσης και όσους εμπορεύονται προϊόντα "design" καθώς και τους κάθε είδους παραβάτες της σχετικής νομοθεσίας. Κατά συνέπεια, πολλές βιομηχανίες στα κράτη μέλη μπορούν να επηρεαστούν.

Το μέτρο θα επηρεάσει επίσης ορισμένα κοινοτικά θεσμικά όργανα, περιλαμβανομένων εκτός του νέου κοινοτικού Γραφείου σχεδίων και υποδειγμάτων: το Γραφείο Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων· το Δικαστήριο - προς το οποίο θα είναι δυνατή η άσκηση προσφυγής βάσει του κανονισμού· και η Επιτροπή, λόγω του δικαιώματός της να μετέχει σε ορισμένες ενέργειες όσον αφορά τα δικαιώματα επί των σχεδίων και υποδειγμάτων ενώπιον του Γραφείου.

5. Ταξινόμηση των δαπανών και των εισπράξεων

5.1 DNO

5.2 CD

6. Φύση των δαπανών και των εισπράξεων

6.1 Επιχορήγηση σε ποσοστό 100%

Για το προαναφερθέν διάστημα των δύο ετών πριν από την έναρξη της λειτουργίας του Γραφείου Σχεδίων και Υποδειγμάτων, η δαπάνη υπολογίζεται να ανέλθει σε 1.570.000 ECU για τον πρώτο χρόνο και σε 2.254.540 ECU για τον δεύτερο χρόνο, ποσά που απαιτούνται για την κάλυψη των δαπανών εγκατάστασης και έναρξης λειτουργίας του Γραφείου. Εφόσον κατά το διάστημα αυτό δεν θα εισπράττονται καθόλου τέλη, απαιτούνται επιχορηγήσεις για την κάλυψη των εν λόγω ποσών. Θεωρείται δεδομένο ότι το Γραφείο Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων θα λειτουργεί ήδη, έτσι ώστε το κόστος της έναρξης λειτουργίας του Γραφείου σχεδίων και υποδειγμάτων μπορεί να είναι χαμηλότερο.

6.2 Συγχρηματοδότηση

Μετά την έναρξη της λειτουργίας του, το Γραφείο θα αρχίσει να εισπράττει τα τέλη και η επιχορήγηση θα χρειαστεί μόνον ως συμπληρωματικό ποσό για την κάλυψη των δαπανών κατά τη διάρκεια περιόδου περίπου 4 ετών. Μετά την υπολογιζόμενη αυτή χρονική περίοδο το Γραφείο θα λειτουργεί πλήρως και με οικονομική αυτοδυναμία. Μόνον στην περίπτωση που δεν συμβεί αυτό θα χρειαστεί να ζητηθεί από την Κοινότητα να χορηγήσει επαρκή και συνεχή επιχορήγηση μέχρις ότου επιτευχθεί ισοζύγιο. Η επιχορήγηση αυτή σε κάθε περίπτωση θα μειωθεί προοδευτικά, με στόχο να εξασφαλιστεί ότι το γραφείο θα καλύψει τις δαπάνες λειτουργίας του από τα έσοδα που θα προκύψουν από τα τέλη όσο το δυνατόν συντομότερα μπορεί αυτό ευλόγως να επιτευχθεί. Με τον προσηκόντα καθορισμό δικαιωμάτων καταχώρησης μπορεί σε κάποιο βαθμό να ελεγχθεί η ημερομηνία της επίτευξης ισοζυγίου μεταξύ εσόδων και δαπανών. Αυτό αναλύεται περισσότερο στην παρακάτω παράγραφο 7.4. όπου όμως υπάρχει προειδοποίηση ότι ο στόχος ενός τέτοιου ελέγχου είναι περιορισμένος, ιδίως από το γεγονός ότι η ανανέωση των τελών μπορεί να αποδώσει οικονομικά από τον πέμπτο χρόνο και δεν αποτελεί μεγάλη πηγή εσόδων.

6.3 Τόκοι

ουδείς

6.4 Λοιπά

ουδέν

6.5 Επιστροφή

οχι

6.6 Τροποποίηση του επιπέδου των εσόδων

οχι

7. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΚΙΠΤΩΣΕΙΣ

7.1 Συνολικό κόστος του μέτρου

Η αρχική δαπάνη της ίδρυσης του Γραφείου υπολογίζεται σε 1.570.000 ECU και αντίστοιχα 2.254.540 ECU, για κάθε ένα από τα δύο χρόνια πριν από την έναρξη λειτουργίας, ένα συνολικό ποσό 3.824.540 ECU. Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι το έτος έναρξης λειτουργίας δεν είναι ακόμη γνωστό. Τα στοιχεία προέκυψαν από τον υπολογισμό των δαπανών του άμεσου προσωπικού, δηλαδή των μισθών· άλλες συναφείς δαπάνες προσωπικού, όπως η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών, η συνταξιοδότηση, η ασφάλιση, κ.λπ· η προμήθεια υπηρεσιών για το Γραφείο· και η προμήθεια εξοπλισμού, περιλαμβανομένων των αρχικών εγκαταστάσεων ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Αυτές οι εγκαταστάσεις θα περιλαμβάνουν περισσότερα στοιχεία από τους ίδιους τους υπολογιστές για την εκτέλεση των γενικών διοικητικών λειτουργιών του Γραφείου. Μία μεγάλη εγκατάσταση ηλεκτρονικών υπολογιστών θα αποτελέσει το βασικό στοιχείο του συστήματος καταχώρησης των σχεδίων και υποδειγμάτων - που αποτελεί το λόγο ύπαρξης του Γραφείου - και θα εξασφαλίσει την αξιοπιστία των πολλαπλών λειτουργιών που συνδέονται με την καταχώρηση και όλων των παρεπόμενων πράξεων, περιλαμβανομένων των νομικών πράξεων που απορρέουν από την καταχώρηση κατά τη διάρκεια μιας περιόδου που πιθανώς να παραταθεί. Εάν επιθυμούμε αποτελεσματική λειτουργία του Γραφείου σε συνάρτηση με λογικό κόστος, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές θα πρέπει να είναι προηγμένης τεχνολογίας ώστε να μπορούν να καταγράφουν γραφικές και εικονικές παραστάσεις με οπτική σάρωση, να τις συνδέουν με ποικίλα δεδομένα κειμένου και να αναπαραγάγουν τα δεδομένα αυτά με πολλούς τρόπους ανάλογα με το αίτημα.

Κατά συνέπεια, είναι αναπόφευκτο το να υπάρχει υψηλό κόστος το οποίο θα αντιστοιχεί στην περίοδο πριν από την έναρξη λειτουργίας του Γραφείου. Πάντως πρόκειται για δαπάνη εφάπαξ.

7.2 Δημοσιονομική ανάλυση - ECU

ΕΤΟΣ	-2	-1	1	2	
Σύνολο προσωπικού		10	14	22	45
Προσωπικό (1.1)	670.000	966.140	1.564.200	3.294.000	
Προσωπικό (1.2)	200.000	288.400	466.400	983.250	
Εξοπλισμός (2)	700.000	1.000.000	750.000	250.000	
ΣΥΝΟΛΟ	1.570.000	2.254.540	2.780.600	4.527.250	

Το έτος "-2" αντιστοιχεί με το πρώτο από τα δύο έτη πριν από την έναρξη της λειτουργίας του Γραφείου. Αυτό δεν μπορεί να είναι νωρίτερα από το 1996 και είναι πιθανότατο να είναι αργότερα. Τα στοιχεία περιέχουν ένα συντελεστή ετήσιου πληθωρισμού.

7.3. Ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα

ECU	CE	CP
ΕΤΟΣ -2 (1996;)	1.570.000	1.570.000
ΕΤΟΣ -1 (1997;)	2.254.540	2.254.540
ΕΤΟΣ +1 (1997;)	2.780.600	2.780.600
ΕΤΟΣ +2 (1998;)	4.527.250	4.527.250

Αυτό προϋποθέτει ότι το έτος -2 είναι το 1996, αλλά ήδη έχει εξηγηθεί ότι θα μπορούσε να είναι αργότερα. Από το έτος +1 και στο εξής, τα έσοδα από τα δικαιώματα καταχώρησης θα αρχίσουν να αντισταθμίζουν τις δαπάνες μέχρι να επιτευχθεί ισοζύγιο.

7.4 Υπολογισμός εσόδων από τέλη

Παρατηρείται ευρύ φάσμα ποικίλων τελών. Το πέμπτο έτος μετά την έναρξη της λειτουργίας (έτος +5) θα είναι το σημαντικότερο έτος εφόσον για πρώτη φορά θα καταστούν απαιτητά τα τέλη ανανέωσης της εγγραφής. Το ύψος των τελών αυτών θα καθοριστεί σε σχετικά υψηλότερο επίπεδο και θα αντιπροσωπεύει τη βασική πηγή εσόδων. Πάντως, πριν από την ημερομηνία αυτή, τα σημαντικότερα τέλη θα είναι εκείνα που συνδέονται με την καταχώρηση, καλύπτοντας την ίδια την καταχώρηση, τη δημοσίευση, τη δυνατότητα πολλαπλών αιτήσεων, κ.λπ. Στο πλαίσιο της παρούσας εκτίμησης τα δικαιώματα αυτά συνδυάζονται θεωρητικά σε ένα γενικό δικαίωμα καταχώρησης και ο πίνακας που ακολουθεί συνοψίζει την επίπτωση στην κοινοτική επιχορήγηση της επιλογής των αντίστοιχων ποσών για το εν λόγω δικαίωμα των 200, 300 και 400 ECU. Περιλαμβάνει μία σχεδόν γραμμική παράσταση των καταχωρήσεων για τα 5 πρώτα χρόνια. Θα προκύψουν επίσης και τέλη από την προσβολή του κύρους καταχωρήσεων αλλά θα έχουν μικρότερες επιπτώσεις στον παρόντα υπολογισμό από ό,τι τα δικαιώματα καταχώρησης.

ΕΤΟΣ	-2	-1	+1	+2	+3	+4	+5
Επιχορήγηση 200 ECU	1570000	2254540	1735600	3247250	2507250	1967250	-192750
Επιχορήγηση 300 ECU	1570000	2254540	2040600	2747250	1707250	967250	-1192750
Επιχορήγηση 400 ECU	1570000	2254540	1335600	2247250	907250	-32750	-2192750

Εάν το γενικό δικαίωμα καταχώρησης ανέρχεται σε 300 ECU, αυτό θα οδηγούσε σε πλεόνασμα το έτος +5 και δεν θα απαιτείτο στο εξής επιχορήγηση. Εάν τα τέλη καταχώρησης καθοριστούν στο ποσό των 200 ECU, τότε το ισοζύγιο θα μπορούσε να επιτευχθεί μόλις το έτος +5, χωρίς να αφήνει περιθώρια για απρόβλεπτες παρεκκλίσεις. Τα τέλη από την προσβολή του κύρους καταχωρήσεων δεν μπορούν να καθοριστούν σε τόσο υψηλά επίπεδα εφόσον αυτό θα μπορούσε να προκαλέσει πολιτικές δυσχέρειες. Πάντως, εάν τα τέλη καταχώρησης καθοριστούν στο επίπεδο των 400 ECU, το έτος ισοστάθμισης θα μπορούσε να είναι το έτος +4 αντί του έτους +5, αν και αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε υπερβολικό πλεόνασμα των εσόδων έναντι των δαπανών κατά το έτος +5, όταν καταβληθούν τα ποσά της ανανέωσης των δικαιωμάτων καταχώρησης. Ενα τέτοιο πλεόνασμα πιθανόν να είναι δυσχερές να αιτιολογηθεί στους υπόχρεους για την καταβολή των τελών, αλλά παρόλα αυτά θα μπορούσε να είναι η καλύτερη δυνατότητα, εφόσον θα μπορούσε να επιτευχθεί ισοζύγιο με τον συντομότερο δυνατό τρόπο. Εάν καταστεί απαραίτητο τα δικαιώματα θα μπορούν να αναθεωρηθούν κατά το στάδιο αυτό και η αναθεώρηση αυτή θα λάβει υπόψη την αντίδραση του κοινού.

8. Μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης

Ο Πρόεδρος του Γραφείου πρέπει να υποβάλλει κάθε έτος στην Επιτροπή και στο Ελεγκτικό Συνέδριο στοιχεία για το σύνολο των εσόδων και εξόδων του Γραφείου κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους. Επίσης, οι οικονομικοί κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων θα εφαρμοστούν και στο Γραφείο. Κατά συνέπεια, προβλέπεται ότι τα μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης καλύπτονται από τις διαδικασίες αυτές.

9. Απόδοση δαπανών

9.1 Στόχοι

Το προτεινόμενο μέτρο στοχεύει στη δημιουργία ενός κοινοτικού καθεστώτος βάσει του οποίου οι επιχειρήσεις θα μπορούν να επιτυγχάνουν με μια ενιαία διαδικασία ένα δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος που θα τους παρέχει προστασία με ενιαίο αποτέλεσμα σε ολόκληρη την Κοινότητα. Μετά από αρχική περίοδο 5 ετών από της έναρξης της λειτουργίας του, το Γραφείο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων θα λειτουργεί πλήρως και θα είναι οικονομικά αυτοδύναμο και θα προβαίνει σε 8.000 καταχωρήσεις ανά έτος. Επίσης, υπολογίζεται ότι θα υποβάλλονται αιτήσεις για εξέταση της ισχύος 3.600 καταχωρήσεων ανά έτος και το Συμβούλιο προσφύγων του θα εξετάζει 500 προσφυγές κατά αποφάσεων που έχουν ληφθεί από το Γραφείο.

9.2 Αιτιολόγηση του μέτρου

Οι λόγοι που αιτιολογούν την οικονομική παρέμβαση της Κοινότητας είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 4.1. και όπως αναλύονται πληρέστερα παρακάτω, ότι ένα ενιαίο σύστημα αποτελεί τον μόνο τρόπο για την άρση των φραγμών της εσωτερικής αγοράς που προκαλούνται από την ύπαρξη σύγκρουσης μεταξύ εθνικών δικαιωμάτων επί σχεδίων και υποδειγμάτων στα κράτη μέλη. Μόνον τα μέτρα εναρμόνισης δεν θα επαρκούσαν για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος. Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι η οικονομική υποστήριξη της Κοινότητας θα απαιτηθεί μόνον για σχετικά μικρό αριθμό ετών, εφόσον αφ'ής στιγμής το Γραφείο θα λειτουργεί πλήρως προβλέπεται να είναι οικονομικά αυτόνομο με τον κατάλληλο υπολογισμό των τελών καταχώρησης.

Στόχος του κανονισμού είναι να προσφέρει μια ενιαία διαδικασία με την οποία μπορεί να κτηθεί ένα ενιαίο δικαίωμα με ομοιόμορφο αποτέλεσμα σε όλα τα εδάφη της Κοινότητας. Οι υπάρχουσες νομοθεσίες για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων διαφέρουν αισθητά μεταξύ των κρατών μελών και κατά συνέπεια το εμπόριο και ο ανταγωνισμός σε προϊόντα στα οποία έχει ενσωματωθεί ένα σχέδιο ή υπόδειγμα δυσχεραίνονται και στρεβλώνονται σε ευρύτατο πεδίο αιτήσεων, διαδικασιών ενώπιον Γραφείων, νομοθεσιών και εθνικών καθορισμών αποκλειστικών δικαιωμάτων καθώς επίσης και από το υψηλό κόστος της καταχώρησης δικαιωμάτων για τους δημιουργούς που ζητούν προστασία.

Αν και είναι επιθυμητή η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών στον τομέα των σχεδίων και υποδειγμάτων, εξακολουθεί να μην υποκαθιστά ένα σύστημα κοινοτικής προστασίας και δεν θα ικανοποιεί τις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς εφόσον η προστασία θα εξακολουθεί να σταματά στα σύνορα των κρατών μελών στα οποία παρέχεται. Έτσι, παρά την προσέγγιση των νομοθεσιών θα παρέμενε εξαιρετικά επικίνδυνο το να υπάρχουν συγκρουόμενα δικαιώματα σε άλλα κράτη μέλη και η μόνη λύση για την επίλυση των προβλημάτων αυτών είναι η ύπαρξη ενός υπερεθνικού συστήματος προστασίας. Αυτό προϋποθέτει ένα δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος που να εφαρμόζεται αμέσως σε κάθε κράτος μέλος και μία κοινοτική αρχή για την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων με εξουσίες σε ολόκληρη την Κοινότητα, διότι μόνον κατά τον τρόπο αυτό θα καταστεί δυνατόν για ένα δημιουργό να επιτύχει με μία ενέργεια, σε ένα μοναδικό Γραφείο Σχεδίων και Υποδειγμάτων, σύμφωνα με μία ενιαία διαδικασία βάσει μιας νομοθεσίας, ένα μοναδικό δικαίωμα επί σχεδίου ή υποδείγματος για μία περιοχή που περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη.

Ο παρών κανονισμός αποτελεί το μόνο νόμιμο μέσο για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Είναι απολύτως απαραίτητος εφόσον δεν υπάρχει άλλος τρόπος με τον οποίο οι εθνικές διαδικασίες να μπορούν να δώσουν αυτή την υπερεθνική λύση στο πρόβλημα της εσωτερικής αγοράς της σύγκρουσης των δικαιωμάτων.

9.3. Συνέχεια και αξιολόγηση:

9.3.1. Στοιχεία της λειτουργίας

Στα στοιχεία της λειτουργίας περιλαμβάνονται:

- ο αριθμός των σχεδίων και υποδειγμάτων των οποίων η καταχώρηση γίνεται από το Γραφείο.
- ο αριθμός των αιτήσεων για κήρυξη ακυρότητας που εξετάζονται από το Γραφείο.
- ο αριθμός των προσφυγών κατά αποφάσεων του Γραφείου που γίνονται στο Συμβούλιο Προσφυγών.

9.3.2. Αξιολόγηση

Το Γραφείο πρέπει να υποβάλλει έκθεση διαχείρισης προς την Επιτροπή και προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Γραφείου κάθε έτος.

9.4. Συνεκτικότητα:

9.4.1. Οικονομικό πρόγραμμα της ΓΔ ΧV (πρώην ΓΔ ΙΙΙ)

Η προπαρασκευαστική εργασία των αρμοδίων υπαλλήλων για το εν λόγω μέτρο προβλέπεται στο οικονομικό πρόγραμμα της ΓΔ ΧV (πρώην ΓΔ ΙΙΙ).

9.4.2. Αντίστοιχοι στόχοι

Το Γραφείο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων θα μπορούσε εύκολα να μοιραστεί τις διοικητικές υπηρεσίες με το Γραφείο Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων. Η διαδικασία δημοσιονομικού και οικονομικού ελέγχου θα ρυθμιστεί σύμφωνα με το τμήμα 5 του τίτλου ΧΙΙ του προτεινόμενου Κανονισμού. Κάθε χρόνο πρέπει να γίνεται εκτίμηση των εσόδων και δαπανών για το Γραφείο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων. Ο προϋπολογισμός του Γραφείου αυτού θα διαχωρίζεται πλήρως από τον αντίστοιχο προϋπολογισμό του Γραφείου Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων.

Κατά συνέπεια, υπάρχει κοινό συμφέρον για την επίτευξη των δύο αυτών στόχων του Γραφείου Κοινοτικών Εμπορικών Σημάτων και του Γραφείου Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων. Πάντως, το Γραφείο Κοινοτικών Σχεδίων και Υποδειγμάτων πρόκειται να αποτελέσει ανεξάρτητο όργανο και κατά συνέπεια δεν προβλέπεται η πρόοδος της παρούσας πρότασης να μπορεί να επηρεαστεί από έλλειψη περαιτέρω προόδου της άλλης πλευράς.

9.4.3. Αστάθμιτοι παράγοντες

Στην παρούσα φάση δεν μπορεί να προβλεφθεί κανένας ειδικός παράγοντας που να επηρεάζει την έκβαση του μέτρου.

10. Διοικητικές δαπάνες

10.1 Προσωπικό της Επιτροπής

Δεν απαιτείται αύξηση του προσωπικού. Προς το παρόν απασχολούνται ήδη σε πλήρες ωράριο δύο υπάλληλοι κατηγορίας Α και σε μικρότερο χρονικό πλαίσιο ένας προϊστάμενος υπηρεσίας και ένα υπάλληλος κατηγορίας Β. Η απασχόληση αυτή θα συνεχίσει να είναι απαραίτητη για τον χειρισμό των εργασιών που συνδέονται με την πρόοδο της εν λόγω πρότασης, περιλαμβανομένης της εκπροσώπησης στις ομάδες εργασίας του Συμβουλίου και της διατήρησης της συνέχισης των συζητήσεων με τις ομάδες δημοσίου συμφέροντος.

10.2 Διοικητικές δαπάνες

Πρόσθετες δαπάνες μπορούν να προκύψουν από τις ανάγκες για:

Αποστολές - (Κονδύλιο του προϋπολογισμού Α 1300)

Δυνατότητα 10 αποστολών το έτος, για κάθε μία από τις οποίες προβλέπεται ένα πρόσωπο και κατά μέσο όρο δύο ημέρες και υπολογίζεται να πραγματοποιηθούν σε μία από τις μεγαλύτερες πρωτεύουσες της Κοινότητας, με ετήσια δαπάνη περίπου 7.000 ECU και έναρξη το 1993.

Ειδικές συνεδριάσεις, όπως οι συνεδριάσεις εμπειρογνημόνων - (Κονδύλιο προϋπολογισμού Α 2500)

Η δαπάνη για δύο συνεδριάσεις ανά έτος στις Βρυξέλλες, για κάθε μία από τις οποίες προβλέπονται 20 συμμετέχοντες και το κόστος ανέρχεται σε 24.000 ECU ανά έτος με έναρξη το 1993.

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

(και ειδικότερα στις ΜΜΕ)

1. Γιατί είναι απαραίτητη μια κοινοτική νομοθεσία;

Για τη θέσπιση ενός κοινοτικού συστήματος προστασίας των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων αποσκοπώντας στους εξής στόχους:

- (α) να υπάρξουν εγγυήσεις ότι οι δημιουργοί και ο τομέας βιομηχανικής αισθητικής θα μπορούν να οργανώσουν μια καλύτερη προστασία χάρη σε μία ενιαία δράση με άμεσο και ομοιόμορφο αποτέλεσμα σε ολόκληρη την Κοινότητα
- (β) να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς
- (γ) να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας σχεδίων και υποδειγμάτων, υποστηρίζοντας την σαφή υπεροχή των προϊόντων των ευρωπαίων δημιουργών σε συνάρτηση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα που προέρχονται από άλλα μέρη του κόσμου.

2. Ποιές επιχειρήσεις επηρεάζονται;

- (α) Ο τομέας που θα επηρεαστεί περισσότερο είναι εκείνος των κατασκευαστικών επιχειρήσεων, των οποίων τα προϊόντα έχουν μορφή που ενσωματώνει σχέδια και υποδείγματα με εμπορική αξία.

(β) Μπορούν να επηρεασθούν επιχειρήσεις όλων των μεγεθών, από πολυεθνικές, για τις οποίες τα σχέδια και υποδείγματα μπορούν να μην αντιπροσωπεύουν παρά μόνο μία πλευρά ενός ιδιαίτερα πολυσύνθετου προϊόντος ή μίας σειράς προϊόντων, μέχρι τις ΜΜΕ, περιλαμβανομένων εκείνων που απασχολούν πολύ μικρό αριθμό εργαζομένων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το σχέδιο ή υπόδειγμα μπορεί να αποτελεί το βασικό πλεονέκτημα του προϊόντος.

(γ) Δεν είναι βάσιμο να θεωρηθεί ότι οι επιπτώσεις θα είναι σοβαρότερες σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές.

3. Τί πρέπει να κάνουν οι επιχειρήσεις για να συμμορφωθούν προς την πρόταση;

Οι επιχειρήσεις πρέπει να προβούν σε μία ενιαία κοινοτική καταχώρηση για κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα. Δεν θα πρέπει πλέον να προβαίνουν σε εθνικές καταχωρήσεις δυνάμει των διαφόρων εθνικών διαδικασιών σε όλες τις χώρες όπου υπάρχει δυνητική αγορά για τα προϊόντα τους. Εξάλλου, εφόσον θα επωφεληθούν κατά τη διάρκεια μιας αρχικής περιόδου από την αυτόματη προστασία που παρέχεται στα μη καταχωρημένα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα, οι εν λόγω επιχειρήσεις θα διευκολυνθούν πολύ.

Από την άλλη πλευρά, πολλές οργανώσεις που εκπροσωπούν μικρομεσαίους παραγωγούς ανταλλακτικών αυτοκινήτων υποστηρίζουν ότι, αντίθετα από τις προθέσεις της Επιτροπής, η ερμηνεία που θα δώσει το Γραφείο και σε τελική ανάλυση το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στα κριτήρια σχετικά με την ατομικότητα και την καινοτομία θα μπορούσε να οδηγήσει σε χαμηλότερο επίπεδο προστασίας από το επιδιωκόμενο.

Στην περίπτωση αυτή, μπορεί να θεωρηθεί ότι μεγάλος αριθμός προϊόντων που προέρχονται από βιομηχανικό σχεδιασμό με ευρεία λειτουργικότητα, του οποίου ο αισθητικός χαρακτήρας είναι δευτερεύων ή ανύπαρκτος και του οποίου η εξωτερική μορφή είναι κατά ευρέως προκαθορισμένη θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης από τον κανονισμό προστασίας.

4. Ποιές οικονομικές επιπτώσεις ενδέχεται να έχει η πρόταση;

(α) στην απασχόληση;

Η μεγαλύτερη ασφάλεια από την ύπαρξη μιας προστασίας σε κοινοτικό επίπεδο θα έπρεπε να παρακινεί τους δημιουργούς προτρέποντάς τους συγχρόνως να καινοτομούν και να εμπορεύονται ευρέως, κάτι που θα έχει θετικές επιπτώσεις στην απασχόληση, ιδιαίτερα ως προς τις μικρότερες επιχειρήσεις.

Τα δικαιώματα προστασίας πρέπει να γίνονται σεβαστά από τρίτους, όπως οι ανταγωνιστικές βιοτεχνίες και εκείνους που εμπορεύονται προϊόντα άλλων κατασκευαστών τα οποία προστατεύονται με δικαιώματα επί σχεδίων και υποδειγμάτων. Πάντως, η πρόταση περιέχει μέτρα που στοχεύουν στο να αποφευχθούν οποιεσδήποτε αδικαιολόγητες δαπάνες σχετικά με τις δραστηριότητες των ΜΜΕ στον τομέα των ανταλλακτικών σύνθετων προϊόντων, όπως των αυτοκινήτων οχημάτων.

(β) στις επενδύσεις και την ίδρυση νέων επιχειρήσεων;

Η δυνατότητα για τις επιχειρήσεις να προστατεύσουν τα σχέδια και υποδείγματά τους σε κοινοτικό επίπεδο θα τους προσδώσει πολύ μεγαλύτερη ασφάλεια σχετικά με τη δυνατότητα να καλύπτουν τα έξοδά τους και κατά συνέπεια θα τους ενθαρρύνει να επενδύσουν. Είναι δύσκολο να υπολογιστούν ακριβώς οι επιπτώσεις του μέτρου επί των μεγάλων κατασκευαστικών επιχειρήσεων, όπου ο βιομηχανικός σχεδιασμός συνιστά μία μόνον από τις συντεταγμένες του προϊόντος. Εξάλλου, η πρόταση θα μπορούσε να αποτελέσει κίνητρο για τη δημιουργία μικρών επιχειρήσεων για τις οποίες ο βιομηχανικός σχεδιασμός του προϊόντος μπορεί να αποτελέσει το ουσιώδες στοιχείο του.

όσον αφορά τις επιχειρήσεις που εμπορεύονται προϊόντα προστατευόμενα με δικαιώματα επί σχεδίων ή υποδειγμάτων προστατεύονται, προβλέφθηκαν διατάξεις που περιορίζουν σε κάποιο βαθμό την προβολή δικαιωμάτων επί σχεδίων ή υποδειγμάτων κατά εκείνων των επιχειρήσεων που ασκούν τις δραστηριότητές τους στην αγορά ανταλλακτικών, όπως π.χ. τους προμηθευτές, τους επισκευαστές και τους ασφαλιστές της αγοράς ανταλλακτικών αυτοκινήτων. Κατά συνέπεια, παρέχοντας μία προστασία προάγουσα τη δημιουργία, οι εν λόγω διατάξεις διασφαλίζουν σε κάποιο βαθμό τον ανταγωνισμό εκ μέρους ανεξάρτητων παραγωγών.

(γ) στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων;

Η ασφάλεια που θα αποκτήσουν οι επιχειρήσεις από την ευκολία με την οποία θα μπορούν να επιτύχουν κοινοτική προστασία θα πρέπει να τις ενθαρρύνει στο να προσφεύγουν περισσότερο στους δημιουργούς σχεδίων και υποδειγμάτων και να εκμεταλλεύονται συστηματικότερα τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτά τα σχέδια και υποδείγματα. Η φύση των δικαιούμενων προστασίας σχεδίων και υποδειγμάτων είναι τέτοια ώστε να μην εξαντλούν τις δυνατότητες άλλων δημιουργών σχεδίων και υποδειγμάτων σε ένα δεδομένο είδος παραγωγής και η αυξανόμενη ανταγωνιστικότητα που απορρέει από αυτή την ελευθερία θα είναι σε όφελος όλων των επιχειρήσεων, χωρίς να αποτελεί σοβαρή απειλή ακόμη και για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

5. Περιέχει η πρόταση μέτρα που λαμβάνουν υπόψη την ιδιαιτερότητα των ΜΜΕ;

Προβλέφθηκε ο καθορισμός όσον το δυνατόν χαμηλότερου φόρου για την καταχώρηση των κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Εστω και αν τα μέτρα που προβλέπονται στην πρόταση δεν προορίζονται ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι εν λόγω επιχειρήσεις μπορούν να επωφεληθούν αναλογικά σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι οι μεγάλες επιχειρήσεις, εφόσον η απλούστευση και το χαμηλό κόστος των διαδικασιών επιτρέπουν να επιτευχθεί κατά τρόπο πολύ πιο ενδιαφέροντα μία προστασία σε κοινοτικό επίπεδο. Σήμερα, πολλοί από τους πλέον καινοτόμους και πρωτότυπους δημιουργούς σχεδίων και υποδειγμάτων πρέπει να φροντίσουν να συγκεντρώσουν το ενδιαφέρον τους σε ορισμένες από τις μικρότερες ΜΜΕ.

Η πρόταση θα εισάγει αποκλειστικά δικαιώματα δημιουργών σχεδίων και υποδειγμάτων και των δικαιοδόχων τους και τα δικαιώματα αυτά θα πρέπει να γίνονται σεβαστά από τους ανταγωνιστές τους. Εφόσον ορισμένες ΜΜΕ εμπορεύονται προϊόντα άλλων προστατευόμενα με δικαιώματα σε σχέδια και υποδείγματα, δεν ενδείκνυται η ίδια η νομοθεσία για τη βιομηχανική ιδιοκτησία να περιέχει εξαιρέσεις για συγκεκριμένους βιομηχανικούς κλάδους. Πάντως, για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, οι έμποροι και οι κατασκευαστές ανταλλακτικών ανακουφίστηκαν κάπως από τον κίνδυνο να ασκούνται κατ'αυτών τέτοιου είδους δικαιώματα που ενδέχεται να υφίστανται επί των εν λόγω ανταλλακτικών. Δεδομένου ότι η έναρξη της ισχύος των δικαιωμάτων γίνεται χωρίς προηγούμενη εξέταση, το κοινοτικό Γραφείο σχεδίων και υποδειγμάτων πρέπει να θεσπίσει ένα μη δαπανηρό σύστημα που θα επιτρέπει σε όλους να αντικρούσουν την ισχύ των δικαιωμάτων επί των σχεδίων και υποδειγμάτων που έχουν ασκηθεί ή μπορούν να ασκηθούν εναντίον τους. Η πρόταση προβλέπει σαφώς ότι η Επιτροπή μπορεί να παρέμβει ενεργά στην εν λόγω διαδικασία, όπως εξάλλου και τα κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι προσήκουσες διατάξεις θα εφαρμοστούν ορθώς.

Ορισμένοι εξέφρασαν φόβους σχετικά με την έναρξη της ισχύος των εν λόγω δικαιωμάτων χωρίς προηγούμενη εξέταση, υποστηρίζοντας ότι θα μπορούσε να προκύψει υπερβολικά μεγάλος αριθμός δικαστικών διαφορών. Αλλά η κτηθείσα εμπειρία κρατών μελών, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, δεν φαίνεται να επιβεβαιώνει την άποψη αυτή. Οι δικαστικές διαφορές δεν μπορούν να αποκλειστούν πλήρως και στην περίπτωση αυτή αυτό ενδέχεται να είναι δαπανηρό.

6. Γνωμοδότηση

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής δημοσίευσαν ένα Πράσινο Βιβλίο με τίτλο "Η νομική προστασία των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων" (III/F/5131/91). Το βιβλίο αυτό διανεμήθηκε σε χιλιάδες αποδέκτες. Κατόπιν των πολυάριθμων σχολίων που ακολούθησαν, τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν σε ακρόαση στις Βρυξέλλες στις 25 και 26 Φεβρουαρίου 1992. Σε γενικές γραμμές οι αντιδράσεις υπήρξαν εξαιρετικά ευνοϊκές και έστω και αν πολλές λεπτομέρειες θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο συζητήσεων, απομένουν ελάχιστα θέματα που αποτελούν πρόβλημα προς επίλυση, και κυρίως όσον αφορά τα κριτήρια υπαγωγής στην προστασία και τα είδη των σχεδίων και υποδειγμάτων που δεν θα δικαιούνται προστασίας.

Εκφράστηκαν ορισμένες ανησυχίες ότι η κατασκευή ορισμένων λειτουργικών προϊόντων μπορεί να καταστεί μονοπωλιακή, λόγω της ύπαρξης δικαιωμάτων επί των σχεδίων και υποδειγμάτων και οι φόβοι αυτοί στηρίχθηκαν στην έλλειψη διάκρισης μεταξύ αισθητικών και λειτουργικών σχεδίων και υποδειγμάτων. Όμως η πείρα αποδεικνύει ότι η εν λόγω διάκριση είναι πολύ συχνά αυθαίρετη και ότι η προστασία των λειτουργικών σχεδίων και υποδειγμάτων πρέπει σε κάθε περίπτωση να προβλεφθεί με τον α ή β τρόπο. Ο κανονισμός για τα σχέδια και υποδείγματα εξαρτά την προστασία από τον ατομικό χαρακτήρα του προϊόντος και ενόψει του κριτηρίου αυτού δεν μπορούν να αιτιολογηθούν οι εκφρασθείσες ανησυχίες.

Σε ορισμένους βιομηχανικούς τομείς εκφράστηκε η άποψη ότι η αγορά ανταλλακτικών θα επωφελείτο του αποκλεισμού της προστασίας οποιουδήποτε σχεδίου ή υποδείγματος θα προοριζόταν αποκλειστικά στο να επιτρέψει στο προϊόν που το ενσωματώνει να συναρμολογηθεί μηχανικά με άλλο προϊόν και η πρόταση περιέχει διατάξεις προς το σκοπό αυτό. Η ανησυχία αυτή διατυπώθηκε ειδικότερα από τις βιομηχανίες αυτοκινήτων και ηλεκτρονικών υπολογιστών ενώ οι ανεξάρτητοι κατασκευαστές ανταλλακτικών αμφισβητούσαν τη θέση των κατασκευαστών των αρχικών προϊόντων την οποία θεωρούσαν μονοπωλιακή. Οι κατασκευαστές αυτοκινήτων οχημάτων, που εκπροσωπούνται από την ACEA⁽¹⁾, υποστηρίζουν δυναμικά ότι δικαιούνται και απαιτούν την προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων για ορισμένα συστατικά μέρη των αυτοκινήτων οχημάτων για να είναι σε θέση να αποσβέσουν το σχετικό κόστος του βιομηχανικού σχεδιασμού και ότι κατά συνέπεια θεωρούν πως έχουν ήδη κάνει σημαντικές υποχωρήσεις δεχόμενοι τις διατάξεις για την μη υπαγωγή στην προστασία ενός σχεδίου ή υποδείγματος που υπαγορεύεται αποκλειστικά από τον τρόπο με τον οποίο το προϊόν που το ενσωματώνει μπορεί να συναρμολογηθεί μηχανικά με ένα άλλο προϊόν. Εξάλλου η EAPA⁽²⁾, η CLEDIPA⁽³⁾, η AIRC⁽⁴⁾ και η CLEPA⁽⁵⁾, που εκπροσωπούν

(1) ACEA: Association des Constructeurs Européens d'Automobiles

(2) EAPA: European Automotive Panel Association

(3) CLEDIPA: Comité de Liaison Européen de la Distribution Indépendante de Pièces de rechange et Equipements pour Automobiles

(4) AIRC: Association Internationale des Réparateurs en Carrosserie

(5) CLEPA: Comité de Liaison de la Construciton d'Equipements et de Pièces d'Automobiles

τους κατασκευαστές συστατικών στοιχείων και ανταλλακτικών, εξακολουθούν να αντιτάσσονται με σθένος όχι μόνον κατά της προστασίας αυτών των σχεδίων ή υποδειγμάτων που πρέπει να συναρμολογούνται μηχανικά αλλά και κατά της προστασίας άλλων σχεδίων και υποδειγμάτων τα οποία πρέπει να ταιριάζουν οπτικά με τα υπόλοιπα τμήματα ενός σύνθετου προϊόντος, όπως ένα αυτοκίνητο. Πρότειναν διάφορες λύσεις, όπως η εξαίρεση της προστασίας όταν είναι υποχρεωτικό να επιτευχθεί το συνταίριασμα δύο προϊόντων ή μία διάταξη που να προβλέπει μία νόμιμη άδεια εκμετάλλευσης, δηλώνοντας ότι δεν ήταν αντίθετοι στην καταβολή τελών εκμετάλλευσεως αλλά ήταν αντίθετη στο να τους απαγορευθεί να κατασκευάζουν και να εμπορεύονται ανταλλακτικά. Οι εκπρόσωποι του τομέα των ασφαλίσεων και των καταναλωτών υποστήριξαν επίσης ότι η προστασία των σχεδίων και υποδειγμάτων των εν λόγω ανταλλακτικών θα συνεπαγόταν αύξηση του κόστους της επισκευής και των ασφαλίσεων.

COM(93) 342 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

08

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-93-414-GR-C

ISBN 92-77-58374-6
